

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర పౌరపత్రిక



౫౭

ANDHRA PATRIKA

25 నవంబరు 1925



ఆంధ్ర శాసరిక భక్త్యంజలి



సంవత్సర శంకా

త. 18.0.0

విడిపత్రిక 28వ.సె.

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవారపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 51

సంచిక 40

5-6-57

హేవిథంబి జ్యేష్ఠ బహుళ అష్టమి ముదవారం



విషయానుక్రమణిక



ముఖచిత్రం :	భుకాణ ప్రభావం	14	కాలసాహితీ	48
వర్తకి వైజయంతిమాల.	అచార్య విభాంతి	20	నిజమైన వీరుడు	44
యాత్రావిశేషాలు	పెళ్లందుకు	25	ఉదయభక్తి	45
బాడుగుటసా	వందరంకరమా	28	అన్నదమ్ములు	47
వియ్యపు రాళ్లు	విశ్వనాథుడు	30	సినీమా	49
రగడ విరగడ	వనితాలోకం	35	బొంబాయి సినీమా లేఖ	50
		35	"సువర్ణసుందరి" చిత్రసమీక్ష	52

మెరయుచు పోగే
ఈనో
కడుపులోని
అస్వస్థతలను
ఎనిమిది
సెకెండ్లలో
పోగొట్టును!

అజీర్ణము, గుండెచుంబి లేక కడుపు దబ్బరం, ఏదయినా దీనికో ఉపశమనము కలుగును! ఒక గ్లాసు మెరయుచు పోగే ఈనో ఫ్రూట్ పౌల్డ్ మీరు వచ్చు తంటే ఎనిమిది సెకెండ్లలో మీ కడుపులోని అస్వస్థత వయచుగును. మీరు వరకడుపున కొంచెము ఎక్కువ మోతాదు త్రాగుకే, ఈనో పొచ్చుముగ, విశ్వయమైన గుణము కలిగింపే విశేషమైన చుండుగా వుండేయును ఎల్లప్పుడూ ఈనో ఒక సిసా మీ యింట్లో ఉంచుకోండి.

ఈనో 'ఫ్రూట్ పౌల్డ్'

అప్పు నిరోధకమైన మెరయుచు పోగే పానీయము 'ఈనో' మయి 'ఫ్రూట్ పౌల్డ్' అను మాటలు రిశిద్దత చేయిం దిన ప్రేమ మార్కులు.

ఫ్రూట్ పౌల్డ్ రిశిద్దత (ఇండియా) ప్రైవేటు లిమిటెడ్.



మోసగించుటకు

నిలులేకుండా

నిలుచేయబడిన

క్రొత్త పీసాలో

యిప్పుడు

అమృతమునకున్నది

(1 ఫ్రైజర్ దొరకతో)





★ హాంకాంగ్ శరణార్థుల సమస్య ★

పాగుగింటి పులకూర రుచి అన్నాడు. ఇదే విధంగా ఇరుగుపొరుగువారి పెళ్ళిలో పూసే పూవులంటే కూడా కొందరికి మహా ఇష్టం. ఇదివరలో భారత వైస్రాయ్ గారి పని చేసిన లార్డ్ పేవేల్ “పాగుగింటి పూలు” అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. ఇది చాలా ప్రసిద్ధ గ్రంథం. ఇదేవిధంగా “ఇటీయల ఖిన్నూదా” ప్రపంచ పర్యటన చేయడమంటే నాకూ సరే. అయితే ఇక్కడ ‘ఇటీయలు’ అంటే భారతీయులు చేరరనుకొండి.


నేను న్యూఢిల్లీనుంచి రైలులో బయలుదేరినప్పుడు దేశవ్యాప్తంగా పెద్ద పెట్టున రైల్వే సభా మహోత్సవాలు జరుగుతున్నవి. అదేం ఖర్రవా, నే నెప్పుడు మన దేశపు రైల్వేలో ప్రయాణం చేయబోయినా ఒక మనిషి మరో మనిషిని ఎంత ఘోరంగా నెనా హింసించగలడని ప్రఖ్యాతి ఆంగ్లకవి వర్డ్స్ వర్డ్ చెప్పిన నూత్ని తప్పక జాపకం వస్తుంది. భారతీయులు భారతీయ రైల్వే ను ఎన్ని అగచాట్లకు పాల్పడచేశారోకాదా అని పిస్తుంది. కుల, వర్గహిత సమాజాన్ని నిర్మొంజడం భారతీయుల మహా తీరలక్ష్యం! ఈ లక్ష్యంతాలూకు మొదటి గమ్యేటపెట్టు దేశంలోని రైలుమార్గాలమీదే పడ్డదేమో నని పిస్తుంది. నవనూజ నిర్మాతలు తమ మహోన్నత లక్ష్యాలనుగురించి గొప్పగా చెప్పుకోవడమేగాని, ఆరోజుకారోజు కుల వర్గ మత భోరణి దేశంలో మరీ పాతుకుపోతున్నది. రైల్వేలలోమాత్రం వాటిభోరణే మారిపోతున్నది. భారత రాజధానిలో కొంతమంది పత్రికాప్రతినిధులు తమ తమ లైట్ హెడ్ పేపర్ ద్వారా చలామణీ అయినట్లు, రైల్వేలో తరగతులు కూడా వాటికి అంటించిన సంబర పేటవో చలామణీ అవుతున్నవి. ఆ పేట ప్రహేళిక వల్ల ఏ రైలుపెట్టె ఏ తరగతిదైంది

ఆంధ్రపత్రిక ఢిల్లీ ప్రతినిధి శ్రీ కృష్ణ విశ్వాలలో పర్యటనచేస్తున్న విషయం పొరకులకు తెలిసిందే. వారు ఇటీవల హాంకాంగ్ దర్శించి, అక్కడినుంచి జపాన్ చేరుకున్నారు. లక్షలాది శరణార్థుల పునరావాస సమస్యను హాంకాంగ్ ప్రభుత్వం ఏవిధంగా పరిష్కరించిందో ఇక్కడ వివరించారు. వివిధదేశాలలో నారిఅనుభవాలపై వాసే వ్యాసాలను సుచిత్ర వారపత్రికలో ‘యాత్రావిశేషాలు’ అనే శీర్షిక క్రింద పొరకులకు అందజేస్తుంటాము.

* శ్రీ కృష్ణ *

గురుపట్టానికి వీలవుతున్నది. మొదటితరగతి పెట్టె అని చెప్పడమేగాని, దాని బండారం పైకి పటారం లోపల లొరారమే. స్వాతంత్ర్యవతరణకు పూర్వమున్న మొదటి తరగతికి, ఇప్పుటి మొదటి తరగతికి ఎక్కడా పోలికే కనపడదు. ఆ మాటకు వస్తే, అప్పటి రెండవతరగతికి కూడా ఈనాటి మొదటి తరగతి సరితృగాదు. తాము సాధించిన ఘన కార్యానికి రైల్వేబోర్డు ఏమన్నా గర్విస్తుండేమేగాని, మిగతావారెవరూ ఈ మార్పులను వారించరు. పాతకాలపు మొదటి తరగతి రైలుపెట్టెలో వున్న గుఖం లేదు సరికదా, పరిశుభ్రత కూడా ఏకోశానా కనబడదు. దీన్ని మొదటి తరగతి అని వ్యవహరిస్తే, ‘మొదటి తరగతి’ అనే

ఇల్లాలు పొరిగిండ్లవారికి చెప్పినదేమండే...



ఆమృతాంజన్

తామర మందు

“ఫ్రెషర్” కంటికివేయి.

“ఫ్రెషర్” అద్వితీయ గుణులచే కైకొంది. హరి తిమోతమ కలిగిందది. ఆమృతాంజన్ తామర నుండి, తామర, ఎక్కువ మొదలై నవలన్నిటిని కల్పక నమిం ద్రుమింది.



ఆమృతాంజన్ లి. బెల్గాం.

కొలెర్ రమాచంద్రమింపి ఆర్మీ కోటవరవివ్యాపార సంస్థ, బెల్గాం. తెలంగాణ రమాచంద్రమింపి.

AL5787b

★ యాత్రా విశేషాలు ★

మాటలకు ఆర్థమైనా పోయివుండాలి, లేక, మనలో హేతువాదబలమైనా లోపించాలి. ప్రపంచ యాత్రకులు మనదేశానికి రావాలి, వివిధ విచిత్ర ప్రదేశాలనూ చూడాలి అని మనం బహు విరివిగా చెప్తున్న ప్రచార పర్యటనాన మేమిటి అంటే, ఏర్కండివన్ పెల్టెలలో కూడా చదువులమీద మెత్తటి బొంబాయి మిల్లగుడ్డ స్థానే, శుద్ధ ముతక ఖద్దరు గుడ్డను వాడడమే.

కొన్నూరులో సేను ఆరుగంటల సేపు ఆగిపోవలసివచ్చింది. కొన్నూరు రైలు స్టేషన్ సప్తాహాత్మిక సందర్శనలో రంగు రంగుల విద్యుద్దీపకాంతితో దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్నది. ఎక్కడ చూసినా విద్యుద్దీపతోరణాలే.

మొదటి తరగతి ప్రయాణీకుల వెయిటింగు రూములో స్నానాల గదులు నానా అంకణండాలుగానూ వున్నవి. వాటి దుర్భర పరిస్థితులు వర్తింప శక్యం కాదు. తొమ్మిది రూపాయలు అదే చెల్లించి ఏర్పాటు చేసుకున్న గదులలో పక్క దుప్పట్లు బదాబదులుగా చిరిగిపోయి వున్నవంటే సమ్మండ్! పాకిస్తాన్ లో వున్న కొళాయిలలో నీళ్ళు ఏకధారంగా కారి పోతూనే వున్నవి. ఆ గది అంతా జలయం. దాన్ని ఎవరూ కొన్ని సెలవర్యంతం శుభ్రంచేసిన పాపాన పోయినట్లు కనబడదు. ఇది లోపలిస్థితి! ఇక పైకిమీదే, రైల్వే స్టేషన్ తల్ మహల్ లా శోభిస్తున్నది! అందుకే పైకి పరారం, లోపల లోరారం! అన్నాను. పైకి ఖళఖళలు, లోపల లకలు కలు! రైల్వే సప్తాహాత్మికాలని పేరుపెట్టి ప్రజాధనం దుర్వినియోగంచేయడంలో అంతరార్థమేటిలో వేరే ఐవ్వవలసినపని

లేదనుకుంటాను. డబ్బును ఎందుకు గుండ్రంగా తయారుచేశారంటారు బండి చక్రాలలా చరచరా దొరిపోవడానికి కాక పోలే? ఆ ఖబ్బుచేసేడబ్బు సొంతం కాక పోలే, ఇహ చెప్పారు? మంచి నీళ్ళ ప్రాయంగా ఖబ్బుచేసేయ్యొచ్చు. ధన దుర్వినియోగం విషయంలో ప్రజలనే మభ్యపెడుతున్న ఈ రోజులలో కాన్నూరు రైల్వే స్టేషన్ దుస్థితిని గురించి స్టేషన్ మాపర్స్ టును ఏమని ఏమి ప్రయోజనం? స్టేషన్ దాని పరిశుభ్రత అన్నిటి అతడివృష్టిలో బహుస్వల్పవిషయాల! రైల్వే సప్తాహాత్మికాలవాలలాంటి పెద్దపెద్దపనులతో మునగానాం తేలానాం అవుతున్న ఆయన ఈ స్వల్ప విషయంపట్ల శ్రద్ధ వహిస్తాడని మనం భావిస్తే ప్రయోజనం మేముంటుంది?

* * *

ఆంగ్లేయులు ఎక్కడ వుంటే అక్కడే ఒక చిన్న ఇంగ్లండు పుష్పించుకుంటారని ఇదివరకే ఒకానొక సందర్భంలో మనవి చేశాను. హంకాంగ్ బ్రిటిష్ వలసదీవి. భారతదేశ స్వాతంత్ర్యావతరణకు ముందు కలకత్తానగరం ఎలా వుండేదో, ఈ హంకాంగ్ అలా వుంటుంది. ఇక్కడి పోలీసుబలం బహు సామర్థ్యంతో పని చేస్తుంటుంది. 1989కి పూర్వం ఈబలంలో కొంతమంది మనదేశపు సర్దార్లొకూడా పని చేస్తుండేవారు.

హంకాంగ్ అతిమనోహరమైన ద్వీపం. దాని పారిశుద్ధ్యాన్ని, సౌందర్యాన్ని కాపాడడంలో పరిపాలకులు ఎంతో శ్రద్ధ వహిస్తుంటారు. భౌగోళికంగా ఈ దీవి ఉనికినిబట్టి చూస్తే కమ్యూనిస్టు చైనాకు గవాక్షంలాంటి దని వర్ణించవచ్చు. పెకింగ్ ప్రభుత్వం దీని

విషయమై చూసే చూడనట్లున్నది కాబట్టే, ఈ దీవి బ్రిటిష్ వలసగా నిలవగలుగుతున్నది ఇంతేకాకుండా, ఇది అతిబలీయమైన కమ్యూనిస్టువ్యతిరేక స్థావరాలలో ఒకటి. స్వేచ్ఛగా ప్రతికనిచ్చినట్లయితే, ప్రతి చైనా శ్రామికుడూ, హంకాంగ్ మురికి కూపాలలోనూ, చీకటి కోణాలలోనూ వుండడానికే నాణ్యత వడతాడుగాని, శ్రామిజనం పాలిటి స్వర్గమనిచెప్పే చైనా ప్రధాన భూభాగంలో నివసించడానికి ఇష్టపడడని చెప్పడానికి హంకాంగ్ ఒక ప్రబల నిదర్శనం. అక్కడి చైనా శ్రామికులకు నేటి చైనా అంటే అంత అసహ్యం. కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక స్థావరమైన హంకాంగ్ ను పెకింగ్ ప్రభుత్వం ఎందుకు సహించి పూరుకుంటున్నదనే ప్రశ్న రావడం సహజం. విదేశాలలో స్థిరనివాసాలు ఏర్పరచుకొనివున్న చైనావారు సాల్సీనా కొన్ని కొట్ల పానుల విలువగల విదేశీ ధనాన్ని హంకాంగ్ ద్వారా మాతృదేశంలో వున్నవారికి పంపిస్తుండడమే దీనికి ముఖ్య కారణాలలో ఒకటి.

శిరణార్థల పునరావాస సమస్యతో సతమతమవుతున్న భారత ప్రభుత్వం ఇదే విధమైన సమస్యను పరిష్కరించడంలో హంకాంగ్ పాలకులు ఎంతటి చూకచక్యం ప్రదర్శించారో, తెలుసుకుంటే ఆశ్చర్యపడక పోవదు. మూడేళ్ళ క్రితం హంకాంగ్ కు శిరణార్థులు తండ్రోపతండ్రాలుగా లక్షలకొద్దీ వచ్చి ఎక్కడబడితే అక్కడే తిడువేశారు. ఏదండరూ చైనా నుంచి వచ్చినవారే. ఇప్పుటికి దాదాపు రెండు లక్షల 80 వేల మందికి తలదాచుకోడానికి చోటు చూపించవలసి వున్నది. మరొక మూడు లక్షలమంది ఇప్పుటికి జనంతో కిటికీలుబాడుతున్న నివాసాలలో కాలం గడుపుతున్నారు. వీరి సంగతి ఇలావుండగా, 1966 లో చైనానుంచే మరొక 60 వేల మంది ఒక పెద్ద తండాగా వచ్చి పడ్డారు. 1956 లోనే ద్వీపం మొత్తం మీద మరణాలసంఖ్య కంటే జననాలసంఖ్య 75 వేలు హెచ్చు. అంచేత హంకాంగ్ ప్రజలకు గృహజమస్య అతిక్లిష్టమైన ప్రధాన సమస్యగా తయారైంది. మొత్తం 891 వదరపుమైళ్ళి విస్తీర్ణంగల భూభాగంలోనూ నివేళన స్థలాలకు వెంటనే ఉపయోగపడేది 62 చదురపుమైళ్ళ మేర మాత్రమే. ఈ స్వల్ప విస్తీర్ణాన్ని ఉపయోగించి మొత్తం 25 లక్షల మందికి హంకాంగ్ పాలకులు సెలవు చూపించవలసి వచ్చింది; వీరుగాక జననమరణాల రిజిస్టర్ల ప్రకారం ప్రతి పానుకూ అదనంగా పెరుగుతున్న 75 వేల మంది సంగతి సరే.సి.

భారతదేశంలో ఏర్పడిన శిరణార్థుల (10-వ పేజీ చూడండి)

పండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రోగనివారణ

ఆయుర్వేదాశ్రమం,
(వై) వేటు) రిమిటెడ్., మద్రాసు -17.



క్షే మం

చి! బుడగును ఆకిర్యాదలు. నీవు, నీ గానపెనూనాంబ కులాసాగా యున్నావని తెలంచుచున్నాను. నీ చదువు ఎంత దాకా వచ్చింది. రీజల్టు చెప్పినారా? నీకు అన్నింటిలో ఎన్ని మార్కులు వచ్చాయి? ఇచ్చట మా అన్నయ్య, తమ్ముడు, నేను, మా అమ్మ, నాన్న, కులాసాగా వున్నాము. నీవు తప్పకుండా పత్రికలద్వారా నీ క్షేమ సమాచారాలు తెలుపుతూ వుండగలగాము. అప్పుడప్పుడు నాబులు వ్రాస్తూవుండు.

నీ స్నేహితుడు,

ఎం. గురుప్రసాదరావు,
(ఆదోని).

నేను 'బుడగు చిహ్నులపిడుగు' కిరికను చదివి ఆనందించే అశ్రుభూతిక పాతవల్లో ఒకటి. ఆ కిరిక ఎంత బాగుంటుందో చెప్పలేను.

రఘూబాక్షుమూర్తి,
(అనంతపురం).

డియర్ బుడగు,
ఇదివరకు నువ్వు కనిపిస్తే ఎంతో సంతోషముగా ఉండేది. ఇప్పుడు నీవు నువ్వీ ఎప్పుడు కనిపిస్తావు అని నేను అనుకుంటున్నాను. వేషంగి నెలపు లైసెన్సునాక నువ్వు వస్తావా? అలాంటప్పుడు ముందస్తుగా చెప్పిరాకు. మేము చచ్చర్లపక్షేలటు ఒక్కసారి రా. మరి మీ నెలపు రెప్పడైపోతాయి.

మూరభీథర్,
(చీరాల).

పురేయ బుడగు!

పురేయ మా నేస్తున్నా రవరా అని హత్పిర్యపడిపోయేస్తున్నావా? 'నేనే. నాని యెంపేరు తీగవరపు రామకృష్ణారావు రేటా, మూడ్రోలకో మనిద్దరం (ఫెండిన మై పోతాంగమా! హందుకని ముందస్తుగా నే పురేయ అని పిలుస్తున్నా లే! నీ ఖదలన్నీ చదివితర్వాత నాగూడా ఒక "నీ గాన పెనూనాంబ" వుంటే బావుణ్ణిపిచ్చింది. అందుకని నాన్నవి వేంటనే అడిగేశాను. బాడున్నాడు చూశావ్, బాడు కోసంతో శ్రావాయ బెధవా, నీకిప్పుణ్ణించే "నీ గాన పెనూనాంబలు" కావాలా? ఇలా అయితే నీవు నిరుంతెట్లా తోలుకోవాలివస్తుంది? అని గాతగా అనేశాడు.

(చింతలపూడి)

డియర్ బుడగు, నీక్రియమైన ఆక్కాయ్ కృష్ణకుమారి వ్రాయడమే మన నీ ఖదలు నాకు చాలాయిష్టం. నిరుంంగా చెప్తున్నాను.

ఒక రోజేనా మా కా రేజీ (ఫెండిన ఇంటికి పోతే "ఏమేవ కృష్ణ బుడగు ఖదలు ఆంధ్రపత్రికలో వెయ్యడంలేదు. నే నేమో, మొట్టమొదట బుడగుఖదలే చదివేదాన్ని కాను. ఒకరోజు ప్రాద్దుపోక ఒక ఆంధ్రపత్రిక తెరిచాను. దాంట్లో బుడగు నీ గానపెనూనాంబను చూచి స్వానాలగిడునుండి చాట ఆడు పెట్టుకొని పోతున్నట్లు చూశాను. అది చదవాలనిపించింది. చదివాను. చాలబాగుంది. బుడగు ఖదలన్నీ వరుసగాఉండే పత్రికలు కట్టగావంపు మళ్ళీ పంపేస్తాను" అన్నది. సరే నని పంపిస్తే ఏంచెసిందో తెలుసా బుడగు! నీకుతోలన్నీ కత్తిరించుకొని వట్టిపత్రికలు

పంపింది. నేను మరల వాంతో చెప్పలాడి తెచ్చుకొన్నాను. మా ఇంటికి నీలాంటి బుడగులూ, నీ గానపెనూనాంబలు బోలెడు మందివస్తారు. వాళ్ళు నీ ఖదలు విన్నదే పది మాట్లాడి వింటారు. బజ్జోనేముండు, బువ్వలి నేముండు వాళ్ళకి నీ ఖదలుచెప్పారీ. నిరుంంరుటకా చూచినప్పడెల్లా నీవు మాకళ్ళముండు మెదుల్తూ ఉంటావు. నీవు మద్రాసుకు వచ్చినపుడు నాకు 'ఉంగా' బావ, వచ్చి బావ నేర్పారీనుమా! నీవు వచ్చేటప్పుడు నీ గానపెనూనాంబ, రాధా గోపాలాన్ని పిల్చుకొనిరా. పాపం బుడగు నీకు బలేకష్టాలకదా! రైలుబండిలో వీడ్చి లాంటి వాళ్ళను ఎంతమందిని రప్పించావు? నీది ఘట్టిబుట్ట బుడగు. మా బస్సులో మీ బాబాయిలాంటివాడు, మీ ఇంటికి వచ్చి కడిగిపెట్టాలంటే దొంగలు అనేకమందిఉంటారు. వాళ్ళకు ప్రయత్నం చెప్పేసి చాలాంటి వాళ్ళను రప్పించే నీలాంటి బుడగులు లేరేనని విచారంగా ఉంది. మాకారేజీ ఇంక నెలలో జాల్లో తెరుస్తారు. మీ బాబాయిలాంటి వాళ్ళను, కిక్కిరిస్తూంటి వాళ్ళను కిక్కిరిస్తే నీ వాళ్ళకు ప్రయత్నం చెప్పి వాళ్ళచే అనుమానం పొందుతున్న మమ్మల్ని రప్పించడానికి వస్తావుకదా!

మీ ఆక్కాయ్

నీ. కె. కృష్ణకుమారి,
(మద్రాసు).

కొన్ని సంవత్సరాల పాటు పోరగా, పోరగా పిల్లలెండి సంబంధాలు వెతుకుతాడు. అవి ఆవిడకు నచ్చవు ఆవిడకి నచ్చినవి ఆయన లేడు; నేలేడుకూడాను ఈ విషయంలో పెళ్ళికూతురూ, తల్లి ఒక్కమాట మీద, ఒక్కతాటిమీద ఉంటారు. ఆయన తనకు కలిసిన సంబంధమనో, కాస్త కట్టుకులువనో, చేలోకువ కుర్రవాడనో ఆలోచిస్తుంటారు కాబోయేవియ్యపురాలికి సరిగా అపే పనికిమాలిన సంగతులు. పెళ్ళికూతుగు, తల్లి చెప్పినట్లే అత్తరాలా నడుచుకుంటూ, “నాకేమీ తెలియదు అమ్మ నడుగు నా న్నా,” అంటుంది. చివరికి కాబోయే వియ్యపురాలి మాటే నెగుతుంది. వారానికి రెండుమాటయినా ఆవిడను హత్తుచేసే అంత హంగుమా చేసి, తన నెత్తి తానే దబదబా మోడుకొని, ఆవిడ అన్న ప్రకారమే చేస్తాడు పిల్లలెండి. పెళ్ళికొడుకువచ్చి, పెళ్ళిపరతులు నచ్చి, పెళ్ళిముహూర్తం ఏర్పాటుయి, మూడు ముగ్గురూడే పెళ్ళితంతు అంతా నడిచి, అప్పగింతలయి, పిల్ల పిల్లవాడూ వెళ్ళిపోయే దాకా ఏమిటి, ఆతర్వాతను పిల్ల పెద్దదయి, కాపురానికి వెళ్ళి తానుకూడా పిల్లల తల్లి అయిన తర్వాతకూడా ఏమిటి, ఈ వియ్యపురాలికి బాధ్యత ఉంటూనే ఉంటుంది. అవతల వియ్యంకుడూ, వియ్యపురాలూ జీవించి ఉన్నంత కాలం మాత్రం వియ్యపురాలనిపించుకుంటుంది. పిమ్మట వియ్యపురాలితనం పోయినా బాధ్యత తప్పదు. ఆమె తనవున్నంత కాలం తప్పనిబాధ్యత అది. ఆవిడకి అంతా బాధ్యతే. హక్కులు తక్కువ. కాని వియ్యపురాలు అంటే పైచేతి వియ్యపురాలనే లెక్క. “వియ్యపురాలి జీళ్ళు” అని ఒకరకం జీళ్ళు అమ్ముతారు. అవి ఆవిడను గౌరవించేందుకు తయారు చేసినవే. వియ్యపురాలి గోటు, వియ్యపురాలి బెట్టు, వియ్యపురాలి అలకా, వియ్యపురాలి గును వూ, వియ్యపురాలి దప్పలూ అన్నీ పైచేతి వియ్యపురాలి పిలనాలు. ఈవిడకి అన్నీ హక్కులేగాని, బాధ్యతలేదు. పెళ్ళి సంబంధం మాటలు, పెండికూతురు చూపులు, వచ్చినప్పుడు ఆమె చేసే జాలుము ఏపాటూ యెయ్యలేదు. తనూ, తనకొడుకూ కాకిరంగయినా, బంగారంవంటి పిల్లను పట్టుకుని జీడిగింజలాగ ఉండంటుంది; రంధిలాంటి పిల్లకు ముక్కువంకర అంటుంది. అబ్బాయికి సంగీతమంటే ఇష్టం; ఈపిల్లకి సంగీతంరాదంటుంది; ఆపిల్లకి చదువు రాదంటుంది; వియ్యపురాలు వంటమనిషిలా ఉండేమిట అని ఈసడిస్తుంది. అన్ని హంగులు కుడిరినా, కట్టుకొనుకలదగ్గర మొండిపట్టు పట్టుకు కూర్చుంటుంది. తనకు రావలసిన రాబడులను గురించి నిష్కర్ష చేస్తుంది. ఆరాబడులు

అనేక తరగతులు. లాంఛనాలంటారు వాటిని; వియ్యపురాలి లాంఛనాలు. ఈ లాంఛనాలు రొట్టె రూపంలో ఉంటాయి. నూటపదహారు రొట్టె ఆవిడకు చెల్లించవలసి వుంటుంది. పట్టుచీరలు, పట్టురవీలు మొదలయిన లాంఛనాలుకూడా ఉన్నవి. వియ్యపురాలికి వన్నీ సమర్పించేసి, ఊరుకుంటే చాలదు! మహారాజీవి గౌరవించినట్లుగా ఆవిడను గౌరవించాలి. అడపెళ్ళివారు ఆమె గారిని విడిదిలోనుంచి ఆహ్వానించి, మేళితాలతో వెంటపెట్టుకు తీసుకురావాలి. తీసుకువచ్చి, కాళ్ళు కడుక్కోసు నీళ్ళుతెచ్చి, కాళ్ళు కడిగి తిడితూ; ఎత్తెనపిటచేసి కూర్చోపెట్టాలి. ఇందునిమిత్తం వియ్యపురాలిపిటలని ఒకదినను పిటలుంటాయి. అటువంటి పిటమీద ఆవిడను కూర్చోపెట్టి, వడ్డనచేయించాలి. వడ్డన ముంగుగా ఆవిడికి చెయ్యాలి. ఇందులో ఏది సక్రమంగా నడవకపోయినా, ఆవిడగారికి అగ్రహం వచ్చి, సరాసరి విడిదిలోకి వెళ్ళిపోయి ధీమ్మించుకుని కూర్చుంటుంది. దీనినే వియ్యపురాలి అలక అంటారు. ఆ అలక తీరేదాకా మిగతా పెళ్ళితంతు యావత్తు ఆగిపోవలసిందే! అడపెళ్ళివారు పసిపిల్ల బాలాది విడిదిలోకివెళ్ళి, ప్రాణాచారాలు ఫడి, బ్రతిమాలి, అలకతీర్చి, ఆమెను ప్రసన్నురాలిగా చేయవలసిందేగాని, గత్యంతరం లేదు. ఒక పెళ్ళిలో ఇలాగ పైచేతి వియ్యపురాలు పడకొండోమారు అలిగి చక్కాపోయింది. ఆ అలకకు కారణం లేకపోలేదు. పెళ్ళికూతురుతల్లి అంటుతో మేదాసి ఇంకా రాలేదేమని విసుక్కుంటూ ఆదాసి నుడేశించి, ఈ పెళ్ళి అదనుమాచుకుని, “వెంకమ్మమండకి కళ్ళు నెత్తిమీదికొచ్చాయి,” అందిట. పెళ్ళికొడుకు తల్లిగారిపేరు కూడా వెంకమ్మనట. ఆవిడగారు ఆ తిమ్మ తనకే అన్యాయించుకుని, విడిదిలోకి లేచి చక్కాపోయింది. “చేసి, చేసి ప్రాణం విసిగిండ్డి అల్లాఅన్నాను. మాతల్లీ.. దానీ దాన్నన్నాను, మిమ్మల్ని అనడానికి నాకు నోరు కొవ్వొందా? బది నె గారూ నా పిల్లమీద ఒట్టు!” అని కాళ్ళ పట్టుకుంది పెళ్ళికూతురి తల్లి. బంధుజనం కూడా చెప్పియాచారు; కానీ లాభంలేక పోయింది. చివరికి ఒళ్ళుమండి, “అలిగితే అలగనీ, పొమ్మంది...” పెళ్ళికూతురు తల్లి. వీరింట పేరు, వారింట పాత్ర. అసలు దినిలో వాస్తవం ఏమిటి అంటే, వీరూ వారూ లోగడనుంచీ పరిచయమైతే. పెళ్ళికూతురు తల్లి నోరు మహాచెడ్డదని ఆవాడకట్టంతా తెలుసునట. తిట్లాలనే తిట్టి ఉంటుంది అనుకున్నారట వీన్నవాళ్ళంతా. అసలు అటువైపు వియ్యపురాలేలేని సంబంధం

మాడాలను కుందిట ఆవిడగారు. తన అదృష్టవశాత్తూ తన అత్తామామా త్వరత్వరగానే రాలిపోయినారు; పెత్తనం మొదటి నుంచీ తనకేదక్కింది. అలాగే తన పిల్లకి కూడా, అత్త అడవిద్దలు లేని సంబంధం బాగాఉంటుందని ఆవిడ ఎన్ని మొక్కులో మొక్కుకుందట. అయినా, ఈ సంబంధం సరిపడి ఉరుకుంది. నా పోలికే వచ్చి నాపిల్లకి కూడా అత్తిగారి అడ్డంకి తీరిపోక పోతుందా అన్న ధైర్యంకొద్దీ, సంబంధానికి ఒప్పుకుందిట. “ఈ వియ్యపురాలు ఇంకా చావకుండా, బ్రతికివుండడమే కాకుండా, మాటి మాటికీ అలకలకూడా ఏమిటి!” అని కంటిగించుకుంటుంది పెళ్ళికూతురి తల్లి అని ఒకప్పుడారు వేకారు. ఆవిడగారిభర్త అర్హకుడు. అంటే, కన్యాదాత తనకిష్టమయినమాట ఎవరు చెప్పినా వినుకునేరకం. తన భార్యమాటకు ఎదురు చెప్పే, తనపని ఏమవుతుందో అనుభవంవల్ల ఎరిగేఉన్నాడు కాబట్టి, తనవియ్యపురాలి అలక తీర్చేవిషయమై ఏటువంటి ప్రయత్నాలు పెట్టుకోక తాలూకా ఆఫీసులో పని ఉన్నదని అవతలకు చక్కాపోయినాడు. మగపెళ్ళివారు ఆరోజు రోజంతా కటికి ఉపవాసంఉండి, ఆపెళ్ళి పట్టువాసంలో జరగడంవల్ల ఎదో హోటలునుంచీ అర్థరాత్రి వేళే ఇంత టిఫిను తెప్పించుకుని తిన్నారు. మర్నాడు ఉదయపక్షంలోనూ శాంతించి, రాజపడి పెళ్ళికాస్తా పూరిఅయిందనిపించారు. ఆపెళ్ళిఅయిన కొద్దికాలానికే, పెళ్ళికొడుకుతల్లి గతించిందని తెలుస్తుంది. పెళ్ళికూతురు తల్లికోర్కె ఫలించింది. పైచేతి వియ్యపురాలికి ముఖం కడిగించడం అనేదేమక ఒకటి ఉన్నది. తెల్లవారగానే కచ్చికా, తాటాకూ, నీసూ తీసుకు వెళ్ళి ఆమెను దంతధావనం చేయించాలి. ఆపెళ్ళి వారు. అందుకు తగిన పాటలుకూడా పాడతారు. ముత్యుడుపులు పాడే ఆపాటలలో సారాంశం వియ్యపురాలికి పస్టు తోమాలిట. పల్లెరుపులతో పళ్ళువోమాలి! పళ్ళు చల్లగ వోమాలి నల్లగ వోమాలి...

పెళ్ళి జరిగినంత కాలం ఆవిడగారిని ఏమీ అనలేక ఆవిడమీదఉన్న కక్ష ఆవిధంగా తీర్చుకుంటారని తోస్తుంది. పల్లెరుపులతో కన్ను ఈతిముళ్ళతో గోమితే కొంత ఉపశమనమేమా. ఒకానొక వివాహ సందర్భంలో ఏంజరిగిందింటే; పెళ్ళికొడుకు తల్లి వయస్సులోనేఉన్నా, దంతపట్టుత్వం మాత్రం తప్పి, కొన్ని పళ్ళు వాటంతట అనే ఊడిపోతే, మిగతవి ఆవిడ ఊపికించుకుని, ఏకంగా అన్నీ కొత్తపళ్ళు పెట్టించుకుందిట. ఆరహస్యం బయటపడకుండా ఆవిడ ముఖాలు కడిగించడం తంతు మా నెయ్యి



వియ్యపు రాళ్లు



మండిటగాని, అవతలివాళ్ళు వినలేదు. ఎంత నేపటికీ అవిడ కలిసికావాళే, అవిడకో అలక వచ్చిందని ఏమీ తోచనిస్థితిలో వున్నంతలో, వియ్యపురానికి దగ్గరే అవచ్చి, పెట్టుకుపో చట్రంచట్రం ఊడివడిందట! అడపెల్లివారి ముత్యమున అదివరకున్న పాటలో కలిసి, “వోసికోటి వియ్యపురానికి వసుతోమండీ! పెట్టుకుపో వియ్యపురానికి వసుతోమండీ!” అని ఆకుకవిత్వం చెప్పిందట. అడపెల్లివారి వియ్యపురానికి నిజంగానే అలక వచ్చింది... పైచేతి వియ్యపురాలు, లేక మేలిరకం వియ్యపురాలు అన్నది ఒక తరగతి మాత్రమే. ఇందులో అనేక విభాగాలున్నవి. పెండ్లికోడుకు పెంపుడుగున్న అయితే, అతని పెంపుడుతల్లి వియ్యపురాతే, జనకతల్లి వియ్యపురాతే. సవతితల్లి ఇంకొక రకం వియ్యపురాలు. పెండ్లికోడుకు పెత్తల్లి, పినతల్లిలూ వియ్యపురాతే. అతని పెత్తం (దుల), పినతం (దుల) భార్యలూ వియ్యపురాతే. అసలు వియ్యపురానికి ననుకోండి అగ్రస్థానం... వియ్యపుకుడు ఎన్నడోగించి ఉన్న సందర్భంలో విభవవియ్యపురాలు ప్రాప్తమవుతుంది. వితంతువు వియ్యపురాలయితే, లాంఛనాలు రవ్వంత భేదమాయి. కొఖ్ఖం కొఖ్ఖం మేననుకోండి. చీరలు, రవికెలు బదులు పంచెలు, కామాగ్గు ఉంటాయి. పసుపులూ, పారాణీ, కుంకుమ, గంధం ఉండవు. అవిడ నల్లగురిలోకి రాదు. తెలుచాటున ఉండి గంధం నడిపిస్తుంది. పెళ్ళిళ్ళలో ఉదయమే మగ పెళ్ళివారికి ఫలచారాలు పంపించవలసిన భాగ్యత అడపెల్లివారి కున్నది. ఒక పెళ్ళిలో కాఫీ, ఉప్పు పంపించే సరికి, వియ్యపురాలు “మండీ, ఆచారం వున్నవాళ్ళకి ఉప్పు లేమిటి? మమ్మల్ని ఎగతాళిచేస్తున్నారు!” అని విర్రవీగుతుంటుంది! “మీకు

కాదండీ! మగతావార్యకండీ,” అంటే విని, “ఉప్పు వద్దన్నానుగాని, నాకుమాత్రం వేడుకులు లేవా ఏమిటి? నేను తినేవస్తువే లేవాలని ఎందుకు తోచలేదు?” అని వాదన లోకి దిగింది. అప్పుడు మడిగా, ఇంత చలి మిడి ముదా, పానకమూ, ఇంత ఉప్పుడు పిండి తయారుచేయించి పంపించారు! రోజూ నాయంత్రం మనపరొట్టి, చేగోడీలు, అటుకులు మొదలైన మడిఫలచారాలు పంపించేవారట.

కొన్ని కుటుంబాలలో వియ్యపుకుడు పేరుమట్టుకు ఉంటాడు; పేరైన మంతా భార్యగారికి! ఆయన మితభాషిగా ఉంటాడు; అతిసాధువుగా ఉంటాడు. ఆయన జోక్యం ఏ విషయంలోనూ కలిగించుకొడు. అవిడ కలిగించుకొనివ్వదు. అటువంటి పైచేతి వియ్యపురాలు తిట్లనే ఘోషిల్ల పెళ్ళిచెయ్యడం మానేసి ఊరుకోవడం ఉత్తమం. ఆపని మీ ఇష్టం.

పైచేతి వియ్యపురాలు అడపెల్లివారిని అనేకవిధాల వేధించడమే కాకుండా, పైచేయి పెక్కిరిస్తుంది; వియ్యపులవారి పాటలు పాడిస్తుంది. వియ్యపులవారి విందు చందము తెలిపితే, అందరికీ ఆనందమవునవునట! కూకే వంకాయకూర, వేరే మరేమీ లేదట! అదీ ఉప్పు తక్కువయి, ఉడుకు తక్కువయి, నీరు కారుతూ ఉంటుందిట! అదే పిసుక్కుని తింటామంటే మారు వడ్డించరట! “అప్పుడాలు, వడియాలు అసలే లేవండీ!” అని ఆళ్ళర్యభోతుంది ఆపాటకతే. తమలపాకులయినాను ఇప్పించుతారంటే, అకు ఉన్నదిగాని పోకలేదు. అకూ పోకా ఉన్నా అది కుళ్ళదీ ఇది వుచ్చుదీ... దీనికంతకు కారణం, ఆ ఎడె, మడి చికిరింపు చింపిరిజుట్టు, గయ్యాగిగడ్డతీ పిసివారి, వేపులాట వియ్యపురాలు!

ఇవతల అడపెల్లివారు కూడా మరీ పడి వుండరు... వియ్యపులవారి పాటలు అటూ, ఇటూ కూడా వున్నాయి! వాళ్ళవైపు పాటకతే పెండ్లికుమారుణ్ణి వర్తిస్తుంది; అతడు గూనివాడు, గ్రుడ్డివాడు, కుంటివాడు, కురూపి, చదువులేదు, సంస్కారాలు, అటూ చెప్పి చెప్పి, “నువ్వెంతో ఈ పెండ్లికోడుకు వుద్ది వెట్టివాడు!” అని తేలుస్తారు. అడపెడ్డలను, అడపెడుడు పాటలలో అనేకరకాలుగా పెక్కిరిస్తారు. అటువంటి కొడుకుని ఇటువంటి అడపెడ్డలనుకన్న ఆ వియ్యపురాలు ఎటువంటిదయ్యా అంటే, వట్టికాని మనిషి; వేచికోరు, మగవాళ్ళ లక్ష్యం తేని మనిషిని వర్తిస్తారు. చాటుగా, పొగమట్టలు కొలుస్తుందనికూడా చెబుతారు... అవిడకి చిల్లల అప్పుడాలు వడిస్తారు! రకరకాల గుడ్డపీరికలతో చేర్చివుట్టిన రవిక ఆమెకు బహుమానం ఇస్తారు. పచ్చిగడ్డి, తవుడు మొదలయిన వస్తువులు కానరాకుండా పచ్చని పులుసులో కలిపి అవిడచేత తినిపిస్తారు! తమలపాకుల మట్టలలో గులకరాళ్ళూ, పచ్చి మిరపకాయలూ, ఉల్లి పాయముక్కలూ పెట్టి నమిలిస్తారు. గంధరాస్తూ, రాస్తూ ఆమె చెంపలమీద ఒకటి వేస్తారు. అవతల పెళ్ళి కొడుకు, పెళ్ళి కూతురు ఎన్ని సరసాలాడుకుంటారో ఇరువైపుల వియ్యపురాళ్ళూ అన్ని సరసాలూ ఆడుకుంటారు.

ఈ వియ్యపురాని జాబుమపెళ్ళిలో ఆగి పోతుందా? వెనుకటి రోజులలో పెళ్ళి అయిన తర్వాత, పిల్ల పెద్దదయిందన్నప్పుడు, పునస్సంధానసమయంలోను, పిల్లని కొత్త రానికి తీసుకువెళ్ళే తరుణంలోనూ, ఎప్పుడయినా పుట్టింటికి పంపించడం సందర్భంలోను పైచేతి వియ్యపురాలు తన వూరూ చలాయుస్తూనే ఉండేది. తాను బ్రతికి ఉన్న స్థానాల్లో తన అధికారం రవ్వంత కూడా చెనగనిచ్చేది కాదు; కొదలి పుట్టింటి వారిని ఇటు అటు మెసలనిచ్చేది కాదు.

ఇతర జీవావిషయం నాకు తెలియదు. వియ్యపులలో పళ్ళును ఖండాలవారి వియ్యపురాళ్ళ జోక్యం ఇంత ఉండేదేమో అనుకుంటాను. అక్కడ బాధలూ అత్తగారిలోనే. లార్డు డైరన్ తాను ఆత్మహత్య చేసుకుందామనుకుని అందువల్ల తన ఆత్మగారికి ఆనందం కలుగుతుందీనక మనుకున్నట్లు చెప్పకున్నాడు.

మనదేశ చరిత్రలో కొంత పరిశోధనచేసిన వారు చెప్పగా విన్నాను. ఈ వియ్యపురాళ్ళ తంతు ఇటీవలజీవనీ. క్రిరామలవారి వివాహంలో వియ్యపురాళ్ళు ఏ తెల్లసరి చెయ్యలేదు. మీ పిల్లవాళ్ళకి పిల్లనిస్తామని రండి అని జనక మహారాజు మనిషిని పంపితే, కాబులతోటి రాజువలతోటి తరలి వచ్చాకప్పుడు, దశరథ మహారాజు. వచ్చి అయినా

రుతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

ఏవారవడవద్దు ప్రజ్వాలిగాంచిన

దేవి పిల్లు వాడండి

దేవి పిల్లు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన క్రమంగాక పోయిన బాధతోనూడవిన వేక ఆగిపోయినబానిసువు దేవి పిల్లు బాగుగుణించుచున్నది.

దేవి పిల్లు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన క్రమంగాక పోయిన బాధతోనూడవిన వేక ఆగిపోయినబానిసువు దేవి పిల్లు బాగుగుణించుచున్నది.

SEENU & CO., 28, THANDAVARAYA GRAMANI STREET, MADRAS-21.

GRAMS ORCAS (ESTD 1948) PHONE 55357

సుముహూర్తం సమీపిస్తుంది కాబోలు మమ్ములను రమ్మన్నారా అని విడిదినుంచి తానే వేడుకుంటాడు. ఒకరుకొడు, ముగురు వియ్యపురాళ్ళు పల్లెల్ని మాట్లాడలేదు. దుక్కిణీ శ్రీకృష్ణుల వివాహంలోనూ, శివం తలా దువ్వంతుల వివాహంలోనూ వియ్యపు రాండ్ర మాటలేదు. ద్రౌపది వివాహంలో కుంతీ మహాదేవి ఎంతమాత్రం తీవ్ర చూప లేదు. దుక్కిణీ శ్రీకృష్ణుల వివాహం రాక్షస వివాహంగానూ శివంతలా దువ్వంతుల వివాహం గాంధర్వవివాహం కనుక, సీతా ద్రౌపదిజీవుల వివాహాలు స్వయంవరాలు గనుకా వియ్యపు రాళ్ళ జోలి లేదను కుందాము. కాని ఇరువైపులా ఉండవలసిన బలగమంతా ఉండి జరిపించిన ఉత్తరాభి మన్యుల వివాహంలో విరాటరాజు, యాజ్ఞ

సేనీ, మథద్రలు కనురూపాభరణ పరిధానం బలు మాత్రం పంపించినట్లు కనబడుతుంది. కాని ఒక్కమాటయినా ద్రౌపది మథద్రా అలిగినట్లు కనబడదు తాను పైచేతి వియ్యపు రాల్లెనందుకు మధ్యవిషయంగా ద్రౌపది ఎంత కసితిర్చుకోవలసి ఉన్నది?

ప్రస్తుతకాలంలో మనలో కూడా వియ్యపురాళ్ళ సంస్థ వశించే నూచనలు కన బడుతున్నాయి. చిన్నవయస్సులో ఉన్న పిల్లలకు పెళ్ళిళ్లు చేసేటప్పుడు, ఆ పెళ్ళి అయిదురోజులా చేసేటప్పుడు ఆ ఆయిదు రోజుల్లా పెద్దవాళ్ళ పెడుకలకోసం ఏర్పాటు చేసిన ఆచారాలు ఇప్పుడు అమలులో నుంచి పోతున్నాయి. స్వయంవరాలు బలిసిపోతున్నాయి. వియ్యంకులు వియ్యపు

రాళ్ళకన్న ముందు వధూవరులే అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నారు. పెళ్ళిళ్ళు ఒక్కరోజో, ఒక్కపూటో అటూ ఇటూ తల్లిదండ్రులు రాకుండాకూడా జరిగి పోతున్నాయి. కొన్ని పెళ్ళిళ్లు రిజిస్ట్రారు కచేరీలో జరుగుతున్నాయి. వయస్సు ముదిరిన వధూవరులకు, వియ్యంపొందవలసిన ఈడున పెళ్ళిళ్లు జరుగుతున్నాయి. అట్టి స్థితిలో వియ్యపురాళ్లూ లేరు; వేడుకలూ ఉండవు. రిజిస్ట్రారును పెళ్ళిళ్లలో రిజిస్ట్రారు గారిమీద పన్నీరుచల్లి, బంబ్రోతుకు గంభం పూయాలి. కొంత రుసుము చెల్లిస్తే ఒప్పుకుంటారు, సందేహం లేదు.

—విజయవాడ రేడియో సౌజన్యంతో.]



మీ ఉద్యోగమేమి?

వ్యాపారియా, మ్రానుసామానులు తయారు చేయు

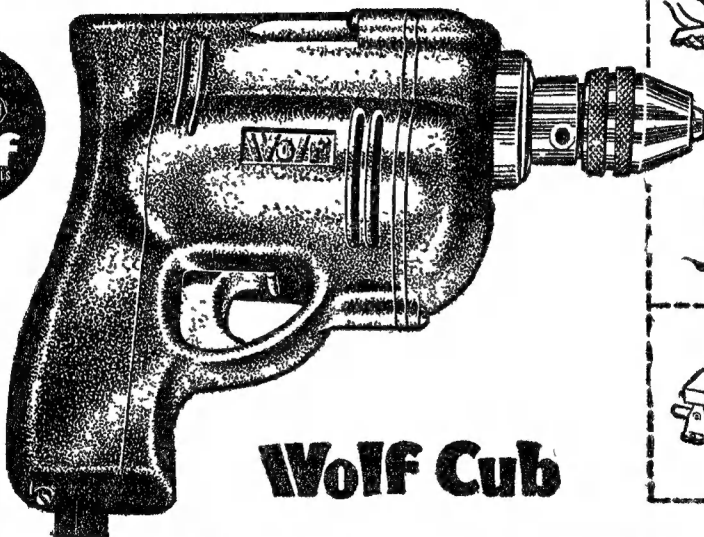
వారా...ఎలెక్ట్రిషియనా, మెకానిక్...హాబీయిస్టా?

అయితే మీ కవ్వవనకమైనది 'ఉద్యోగబ్బు'—ద్యురమైన, శక్తివంతమైన, ఇంతకు ముందు ఎన్నడు లభించని మీ శక్తికి తగిన అవీడుతో దొరుకుతుంది. ఎలెక్ట్రిక్ డ్రిల్లు.

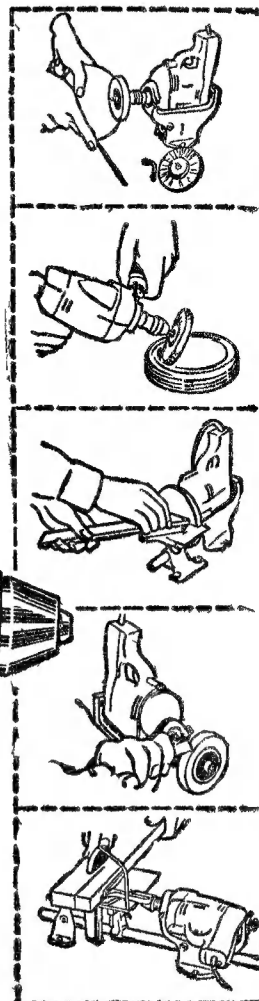
'ఉద్యోగబ్బు' డ్రిల్లతో ప్రారంభించి మీ కర్మాగారమును ఇతర విద్యుచ్ఛక్తి చే వనిచేయు పనిముట్లతో వింపుడు.

'ఉద్యోగబ్బు' డ్రిల్లింగ్, పారిషింగ్, సాయింగ్, మలేయ చేరి పనిముట్లతో చేయుచి వలన కలుగు అలసట, ఇటుకులను లేక చేయుచున్నది. అది విచార వ్యావకమైనది, తేలికైనది మలేయ

ఉపయోగించుటకు మలరమైనది. మీరు తక్కువ శ్రమతో ఎక్కువ పంము పొంద గలరది.



Wolf Cub



రాలీన్ ఇండియా లిమిటెడ్.

320, లింగిచెట్టి స్ట్రీట్, మదరాసు. టెంబాయి. కంకత్త. డిల్లీ.

★ యాత్రా విశేషాలు ★

(4-వ పేజీ తరువాయి)

సమస్యకూ, హాంకాంగ్ లో ఏర్పడినదానికి అనేక బోధికలు వున్నవి. హాంకాంగ్ పాలకులు తమ సమస్యను ఈవిధంగా వర్ణించారు: "శరణార్థులు విక్టోరియా, కోయిర్లాన్ రెండు పట్టణాలమీదపడి కనపడిన ప్రతిభాశీలంలోనూ తిష్టవేళారు; ససేమిరా అక్కడ నుంచి కదలమన్నారు. ఆయాస్థలాల కానుండులు ఎవరు, వాటిని ఆ విధంగా బలవంతాన ఆక్రమించుకుంటే ఏమైనట్టినో విచక్షణ కూడా వారు చూపలేదు. వారి అవసరం అలాంటిది. మరెక్కడా ఒక్కచదరపు అడుగునెలైనా లేదని గ్రహించినమీదట మిగతా శరణార్థులు కొండప్రాంతాలకు ఎగబాకడం మొదలుపెట్టారు. ప్రతి కొండ

లోయనూ, ప్రతి వర్షతపాదాన్ని ఆక్రమించుకున్నారు; సాధారణ పరిస్థితులలో మానవమాత్రుడైనవాడెవడూ అక్కడ నివసించలేడు. చాకగా ఏ సామగ్రి దొరికితే ఆ సామగ్రి అంతా తేచ్చి ఎక్కడిక్కడ చిన్నచిన్న కుటీరాలు నిర్మించుకున్నారు. వంపులుతీసి సాఫీచేసిన రేకులు, చక్కలు, దళిసరి అట్టలు, గోనెసంచులు మొదలైన సమస్త తేలిక పరికరాలనూ ఇందుకు వారు ఉపయోగించుకున్నారు. తాహతు వున్న వాళ్లు వీలైతే తృణమో పటామో ఇచ్చి ఈ పరికరాలు కొనుక్కున్నారు; తాహతు లేని వాళ్ళు వారిని వీరిని అడిగి ముప్పి ఎత్తారు; ఏదీ కాకపోతే, కనపడిన పరికరాన్ని కనబడినట్టు తప్పించారు!

ఈ కుటీరాలు జనసమృద్ధంతో కిక్కిరించిపోయినవి. 40 చదరపు అడుగుల స్త్రీగల ఒకే ఒక గుడిసెలో విదుగురూ ఆరుగురూ తలదాచుకొనవలసివచ్చింది. ప్రతి ఎకరా నేలకు 2 వేలమంది ప్రజలు నివసించడం మొదలుపెట్టారు. గాలి వెలుతురు మొదలైన ఆరోగ్యనగుపాయాలు పూర్తిగా మృగ్యం. మానవ ఆమేధాన్యతైనా ఎత్తి పారవేయడానికి ఏర్పాటు లేకపోయినవి."

బహుముఖాలుగా అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తేనే గాని ఈ సమస్యను పరిష్కరించలేకపోయినారు. ప్రత్యేక పునరావాసకాళి ఒకటి ఏర్పాటుచేశారు, ఇంగ్లీషు అక్షరం "హెచ్చి" ఆకారంలో వున్న ఆరంభముల భవనాలను అనేకం ఈ కాళి నిర్మించింది. ఒక్కొక్క అంతస్తులో 64 గదులు వున్నవి. 'హెచ్చి' అక్షరం లోని అక్షరగీత మీద వుండే అంతస్తులలో వరసగా నీటికొళాయిలు ఏర్పాటుచేశారు. అందరూ గుడ్డలు ఉతుక్కొడానికి అందులోనే కొంత ఖాళీస్థలం కూడా వుంచారు. భవనానికి నాలుమూలలా పె అంతస్తులకు పోయేమెట్లు అమర్చారు. ఏడేసి అంతస్తులు గల విశాలమైన భవనాలనెనా ఎనిమిది వారాలలో ఇచ్చే నిర్మించి చేతుగలిగారు. ఒక్కొక్క అంతస్తులో కుటుంబాలు నివసించడానికి 250 చదరపు అడుగులచోటు వుంటుంది.

1954 వసంతంలో 50 వేలమంది శరణార్థులకు ప్రతి వక్షం గోజాలకూ ఉచిత భోజన సౌకర్యం కలుగజేయడానికి ఖర్చు పెట్టిన డబ్బుతో రెండువేలమంది నివసించడానికి వీలైన ప్రహస్తంమైన ఆరంభస్థలవివర భవనం ఒకటి కట్టవచ్చునని అధికారులు లెక్కలు తేల్చారు; కుటుంబాల ఆరికకత్తినీ బట్టి, భవన నిర్మాణ వ్యయాన్నిబట్టి అద్దెలు నిర్ణయించారు. ప్రభుత్వం సగంభరకే నివేశన స్థలాలను ముంజారుచేసింది; నూటికి ఏడాదికి మూడున్నర వడ్డీరేటు చొప్పున పెట్టుబడికి డబ్బు 40 ఏళ్లలో తీర్చుకునే పద్ధతిమీద అప్పుగా ఇచ్చింది. 482 గదులున్న ఏడంతస్తుల భవన నిర్మాణానికి 7,95,600 హాంకాంగ్ డాలర్లకంటే ఎక్కువ ఖర్చుకాలేదు. చదరపు అడుగు ఒకటికి 10 డాలర్లు (హాంకాంగ్) చొప్పున, ఈ విశాల భవనాల నిర్మాణానికి ఒక్కొక్కదానికి 11 వేల చదరపుఅడుగుల స్థలం కౌవలసివచ్చింది. ప్రభుత్వం ఈ ఖర్చుకుగాను అమాంబా పతు పద్ధతకిందా సాలుకు దాదాపు 65 వేల డాలర్లు వసూలు చేస్తుంది. అంటే అద్దె ఒక్కొక్క గదికి పద్నాలుగు డాలర్లకు మించి పడదన్నమాట.

ప్రతిభవనమీద పెట్టినఖర్చు నలభై ఏళ్లలో ప్రభుత్వానికి తిరిగి వచ్చేస్తుంది.★

జయంతి ట్యూటోరియల్ కాలేజి

నెం. 48, హారిస్ రోడ్డు. పుదుచ్చేరి, మద్రాసు - 2.

జయంతి కాలేజిలో జయం నిశ్చయం

గత సెషన్ల అతులిత ఫలితం.

అనేకమంది డిస్టింక్షనులతో ఉత్తీర్ణులు

మద్రాసు, ఆంధ్ర, శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయముల

ఉన్నత విద్యలో ఉత్తమ శిక్షణ

ఈ కాలేజీ ప్రొఫెసర్లు.

అనేక సంవత్సరాల అనుభవంతో

ఆరితేరిన ఆధ్యాపకులు, మాటలు వేయనేల:-

ఈ విద్యాపీఠము

విద్యార్థుల కల్పకంబు - వినరా ఆంధ్ర!

ఈ క్రింది పరీక్షలకు చదివేవారికి సలక్షణమైన శిక్షణ:

(I) I. A. (II) I. A. S. (III) B. S. (IV) B. A.

సకల యంత్రసాధన రసాయన సంవత్తిగల రేటోరేటరీ

స్వగృహాలతో పాటిగా పర్య సౌకర్యాలు గల హాస్టలు

1957 సం॥ పెప్టెంబరు పరీక్షలకు

31-5-57 నుంచి క్లాసులు ప్రారంభం

"తామసింది చేయ దగ దెట్టి కార్యంబు"

వెంటనే దరఖాస్తు పంపండి.

25 నయా హైస్కూల్ పోస్టు చీట్లు పంపినవారికి కాలేజీని గూర్చిన సమగ్ర

వివరములు గల ప్రాస్పెక్టస్ పంపబడును.

జయంతి లక్ష్మీనారాయణ, ఎం. ఏ., ప్రిన్సిపాల్.

కలవరపడు

“ఎయ్...నిన్నే ఈలా రా?”

అన్నాడు మూర్తి.
లోపలనుండి “ఎందుకండీ? అన్నం చార్చాలి” అన్నది శ్రీదేవి.

“రమ్మంటుంటే ఏమిటా పెంకి సమాధానము?” అన్నాడు మూర్తి.

“అబ్బ వుండండి? అన్నం మెత్త పడుతుంది” అన్నది శ్రీదేవి.

“నీకేమన్నా పొగరా...రమ్మంటుంటే” అన్నాడు మూర్తి.

“ఏమిటండీ? పొయ్యిమండక నేను సతమతమువుతుంటే!” అన్నది శ్రీదేవి.

“మందు వస్తావా? రావా?” అన్నాడు మూర్తి.

“అబ్బ! ఉండండి! వస్తున్నాను...” పొయ్యిలోని పొగకు కళ్ళి నుండి నీరు కారుతుంది. “ఏమిటండీ?” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఏమిటా దరిద్రము...ఎప్పుడూ ఏడు మూసే వుంటావు...ఫీ...నీ జన్మ తగలెయ్యి...నీ బ్రతుకు ఎప్పుడింతేలే...” అన్నాడు మూర్తి.

“సరేలేండీ? ఎవరన్నా వంటే నవ్వుతారు...ఏమిటి? చెప్పండి?” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఎంత నంగనాచిలాగ అడుగుతున్నావ్? దొంగతనము, రంకుతనము ఏడు ఘడియలకంటే ఎక్కువ దాగదు...తెలుసా?” అన్నాడు మూర్తి.

“అయితే నేను ఏమిచేశానని యివ్వుడు!” అన్నది శ్రీదేవి.

“నీకు తెలియదా? నంగనాచిలాగ మాట్లాడుతున్నావు?” అన్నాడు మూర్తి.

నవ్వుతూ “సరే! నేను వెళుతున్నాను” అన్నది శ్రీదేవి.

“అను! నాప్రశ్నకు సమాధానము చెప్ప?” అన్నాడు మూర్తి.

“ఏమిటండీ యీ రోజు?” అన్నది శ్రీదేవి.

“నీకు రోజుగానే వుంటుంది. నలుగురిలో నన్ను నవ్వులపాలు చేశావు. నీవు ఎంతకైనా సమర్థురాలివి!” అన్నాడు మూర్తి.

“చంపక చెప్పండి? ఏం జరిగిందండీ?” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఎంత జరగాలో అంతా జరిగింది. అందిరి ఆడివాళ్ళి నంటిదానవుగావు నీవు... తలలు మార్చగలదానివి?” అన్నాడు మూర్తి.

“నన్ను విసిగించక చెప్పండి? నేనేం చేశానో” అన్నది శ్రీదేవి.

“అదే నేను అడుగుతున్నాను...నీ చేం చేశావు?” అన్నాడు మూర్తి.

“మీరే చెప్పండి?” అన్నది శ్రీదేవి.

“చేసినదానిని నీవే చెప్పకపోతే...విన్నవాడను చేనా చెప్పేది. నీవు చేసినదంతో నీవే చెప్ప!” అన్నాడు మూర్తి.

అల్లంకి చెల్లారామ్.

“ఏమిటండీ? ఇన్ని రోజులనుండి లేనిది యీ రోజు ఏమిటి? అదో రకముగా మాట్లాడుతున్నారా?” అన్నది శ్రీదేవి.

నీకు అట్లాగే వివరముతుంది. బజారుకు వెళ్ళు తెలుస్తుంది...” అన్నాడు మూర్తి.

“బజారులో అనుకునేంతపని నేనేం చేశాను.” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఏమి చేశావో...ఎవరికి తెలుసు?” అన్నాడు మూర్తి.

“అనవసరంగా మాట్లాడకండి? ఎంత వరకు మాట్లాడాలో అంతవరకు మాట్లాడండి!” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఏమి...పరపురుషుని పక్కలో పెట్టుకొని పరాచికలాడవచ్చునని...తాళికట్టిన భర్త ఉన్నమాట అంటే అంత ఉలుకా” అన్నాడు మూర్తి.

కళ్ళిందా నీరు నిండుతుంది. ఏడుస్తూ “ఏమిటండీ యీ అసూయత్యము, మీరు తెలిసే మాట్లాడుతున్నారా? ఎందుకండీ? యీ రోజు యిలా అడుగుతున్నారా... నన్ను పరీక్షిస్తున్నారా?” అన్నది శ్రీదేవి.

సతీఅనమాయకమా...” అన్నాడు మూర్తి.

“నేను కాపురానికివచ్చి విడు సంవత్సరములయింది కదా? ఆ మాత్రము భామనను గ్రహించలేరా?” అన్నది శ్రీదేవి.

“సరే...నిన్ను ఎంత ప్రేమతో చూచానో...ఎన్ని కోర్కెలూ తీర్చానో, నీతో ఏ విధముగా ప్రవర్తించానో అది నాకేకాక నీకుకూడా తెలుసు. నిన్ను ప్రేమించే నాకే అవరాధము తలపెట్టావు. ఇక నీకు యిక్కడ స్థానము లేదు” అన్నాడు మూర్తి.

“మీ పాదాలు పట్టుకుంటాను. ఇటువంటి మాటలనకండి. కావాలంటే నన్ను కత్తిలో పొడిచి చంపండి” అని రెండుపాదాలు పట్టుకుంది శ్రీదేవి.

“నీనా...నా పాదాలు పట్టుకొని అపవిత్రము చేశావు...ఫీ...ఫీ...” అని మూర్తి పెట్టాడు.

“నా జొందిలో ప్రాణముండగా నా పతి నుండి వన్నెవ్వరూ విడదీయలేదు. నా ప్రాణాలు యీ పాదాలదగ్గర పోవాల్సిందే” అని ఏడుస్తూ తలను రెండుపాదాల ముందుంచింది శ్రీదేవి.

త్వరలో తస్యాంతి???

ఏ వమయంలోనైనా అవ్వడవ్వదు అగినదో రోజులా (మాత్రం) దాగుగా వనిచేయును. క్రివవరి ప్రితుంతో వైనవరే. ఏవిధమైన పోషిచేయక 100% గుణము గాగరంతే యిచ్చుచున్నాము. కావల్సిన కడుపుతోనున్నవాడు దీనిని వాడిన ఎవరో వనుజురుగును గాన అల్లివాడు వాడరాదు. సామాన్యమైనది. రు. 7-2-0. క్రివంతమైనది రు. 20-4-0 మాత్రము.

బోయిపోతాళయ, వహారపూర్, కంకట-38.

కలవరపడు స్త్రీలకు

“కుమారి” మాత్రం ముదనకండి మీ ఆరోగ్యం రక్షించును దింతలవనవరం పెం (పాద) రు. 3/- (స్వేదక) రు. 5/- (ఎక్స్‌ప్రెస్ స్వేదక) రు. 8/- పోషిచేయకొంగు శత్రుత్వం

Mrs. B. Deves, F.D.S. (AP) Calcutta-40.
స్థానికము: Indo Medical supplies
No. 3 Paulisappan st, Seven wells
Madras - 1.

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేసినది. మేహము, నిశ్లాక, నిస్సత్తునవగైరా హరించి. బలము రక్తవృద్ధి కల్పించును. 200కు, దీప్తిరు. 3-4-0. పోషిచేయ. 1-0-0.

వి. సి. వి. అండ్ కో, (ఆయర్వేద సమాజం) పెండి (హిస్సు) — నెల్లూరుజిల్లా.



రగద విరగద



“నిన్ను దయతలపై నీ పాపములో భాగం పంచుకోవలసివస్తుంది. నీవు చేసినవనికి నిన్ను భగవంతుడైనా తుమిస్తాడా?” అన్నాడు మూర్తి.

“మీరు ఎన్నయినా అనండి... నేను ఏ పాపమూ ఎరగను... మీమీద ఒక్కటే” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఓహో... నేను బ్రతికి వుండటమే గూడ ఇష్టములేదన్న మాట!” అన్నాడు మూర్తి.

“నన్ను ఎందుకింత బాధ పెడతారు. కత్తిలో పొడవండి. చోయిగా ప్రాణాలు విడుస్తాను” అన్నది శ్రీదేవి.

“చోయిగా... నీ ఇష్టము వచ్చిన చోటుకే వెళ్లు... నిన్ను నీ పాపానికి వదులుతున్నాను. ఏ చేతులతో నిన్ను అలంకరించానో ఆ చేతులతోనే నిన్ను నాకనము చేయలేను. పాప పుణ్యాలు విచారించే భగవంతుడు నీకు తగిన శిక్ష విధిస్తాడు. ఇక నీముఖము నాకెన్నటికీ

చూపించకు పో...” అన్నాడు మూర్తి.

“నన్ను అట్లా అనకండి... నేను ఏ పాపం ఎరగను... మిమ్మల్నూ విడిచి ఒక్కరోజు కాదుగదా... ఒక్క నిమిషమైనా బ్రతక గలనా? నన్ను విడవకండి. మీపాదాలు పట్టు కుంటాను. మీరు ఏ పరీక్ష పెట్టివా, దానికి నిలుస్తాను. నన్ను మాత్రము విడవకండి... ఏమండీ మీకు పుణ్యముంట్లాంది. అనండి విడవనని అనండి... ఏమండీ... మిమ్మల్ని రేపు నండి, నావేపుచూడండి... నేను నిర్మోషిని... నా ముఖము చూడండి... నేను పోను... మిమ్మల్ని విడిచి పోను...” అన్నది శ్రీదేవి.

“నన్ను యిక నైనా విడువదలచుకో లేదా... నీకు పది వేలమనుస్కారాలు చెప్తాను. వెళ్లు నాకళ్ళముందుండి. నన్ను నవ్వులపాలు చేయకు... కావాలంటే నీకు ధనమిస్తాను...” అన్నాడు మూర్తి.

“అగండి... మీ ధనానికి... ఆశించలేదు...”

నన్ను నిలుపునా చీల్చినాసరే... నామీద మాత్రము అపనింద వేయకండి. మీ పాపము మీరే అనుభవిస్తారు. ఒకనాటికి పశ్చాత్తాప పడకపోయి...” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఈ వేదాంతాలకేమిరే ... పోతావా పోనా...” అన్నాడు మూర్తి.

“పోను... ముమ్మాటికీ పోను...” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఏం చేస్తానో తెలుసా...” అన్నాడు మూర్తి.

“ఏమన్నా చెయ్యండి... చంపినాసరే...” అన్నది శ్రీదేవి.

“నాదగ్గర నీ శత్రువులు ఉన్నావు... వెళ్లు ముందర...” అన్నాడు మూర్తి.

“చెళ్తాను”... అలా చీల్చి “అయితే వుండండి” అని తలను స్థంభానికి వేసి బాదుకో పోయింది శ్రీదేవి.

“అగుదేవీ... నిన్ను బాధ పెట్టి నందుకు నన్ను తుమించు...” అన్నాడు మూర్తి.

“నిజమా... ఎంతమాట. నన్నే మీరు తుమించండి” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఇదంతా కలగామర్చిపో... నేను నిన్ను ఎంతో బాధ పెట్టాను. తే” అని లేవదీసి కళ్ళ నీళ్ళ ను తుడుస్తూ “ఎందుకు అంతభయము. ఈ చిన్న విషయానికి యింత దుఃఖించాలా” అన్నాడు మూర్తి.

“ఇంక ఎప్పటికీ యిలాటి మాటలు మాట్లాడ నని చేతిలో చెయ్యివెయ్యండి” అన్నది శ్రీదేవి గట్టిగా కాగలించుకుంటూ.

నీవు నిమిషమూ “నిన్ను విడచి నేను బ్రతుకగలనా... ఎంత ఆమాయకురాలిని... అసలు సంగతి చెప్పనా” అన్నాడు మూర్తి.

“చెప్పండి?” అన్నది శ్రీదేవి.

“శత్రునాటకములో నేను నీవున్నాను” అన్నాడు మూర్తి.

“నేనే?” అంది శ్రీదేవి.

“యిప్పుడు నేను మాట్లాడినదంతా నా పోర్నా” అన్నాడు మూర్తి.

“దంపారు. అయితే ముందు ఎందుకు చెప్పలేదు” అన్నది శ్రీదేవి.

“శివే... ఆ భావాలు నీకు రాకపోవును... నీకు రాకపోతే నాకు రావు” అన్నాడు మూర్తి.

“ఇదంతా నటనా? ఎంతభాగా నటించారండి! నిజమునుకొని చచ్చానంటే నన్నుండి. శత్రుద్రామాలో మీ దేవుడు ప్రయిజా ఆ ప్రయిజా నాకేయివ్వండి” అన్నది శ్రీదేవి.

“ఆ ప్రయిజా శత్రు... యీ నాటికి ప్రయిజా” అని ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు మూర్తి.

పాఠకలోకంపై పన్నీటిజల్లు!

★ వినాయక చవితికి ★
ఆంధ్రపత్రిక సచిత్రవారపత్రిక



హాస్యసంచిక



నవ్వు ఆనందానికి, ఆరోగ్యానికి పర్యాయపదం. హాస్యం అనేకవిధాలుగా ఉంటుంది. పల్లెటూరిహాస్యం ముతక; బస్తీహాస్యం మెతక. కోర్టుల్లో జడ్జిలు, లాయర్లు, ముద్దాయిలు; ఆస్పత్రుల్లో డాక్టర్లు, రోగులు; పాఠశాలల్లో మేష్టర్లు, విద్యార్థులు, ఒకరిమీదఒకరు ఛలోక్తులు విసురుకుంటారు. ఇంట్లో భార్యాభర్తలు, బావామరదళ్లు, బావామరుమలు, పెళ్లిళ్లలో వియ్యాలవారు వేళాకోళా లాడుకుంటారు. రాజకీయాల్లో, సాహిత్యంలో, నాటిక రంగస్థలాలమీద హాస్యప్రియులుగా ప్రసిద్ధి కెక్కిన ప్రముఖు లెందరో ఉన్నారు. హాస్యానిది జీవితంలో విశిష్టస్థానం.

హాస్య రచయితకు ప్రజలమీద ఉండే పలుకుబడి, ఇంకెవరికీ ఉండదు. హాస్యరచన పాతకున్న నవ్వింది, కవ్వింది, ఆనందించేయడమేగాదు, జీవితంలోని లోపాలెత్తిచూపి, కడిగేసి, దురిచేసి హృదయాలను నిర్మలం చేస్తుంది.

తెలుగులో హాస్యరచనలను ప్రోత్సహించే ఉద్దేశంతో ఈ ఏడాది ఆంధ్ర వారపత్రిక వినాయకచవితి [28-8-57] సంచికను హాస్యసంచికగా ప్రచురిస్తున్నాము. సంచిక ఆసాతం హాస్యం ఉట్టిపడేలా చేయాలని మా ఆశయం.

కవరు పేజీకి బహుమతి

వినాయకుడు హాస్యమూర్తి; కనుక హాస్యసంచిక అట్టమీద వినాయకుడే ఉంటాడు. వినాయకునికి సంబంధించిన చక్కనిహాస్య సన్నివేశం కల్పించి, వర్ణచిత్రం పంపవలసిందిగా చిత్రకారులకు విజ్ఞప్తి. ముఖచిత్రానికి అంగీకరించిన చిత్రానికి రూ. 50/- పారితోషిక మిస్తాము. [వైజ 8" X 11"]

హాస్యరసప్రధానమైన కథలు, కాటకాలు, వ్యాసాలు, గేయాలు, ఛలోక్తులు, వేళాకోళాలు, ఇదికాక దైనీకజీవితానికి, రాజకీయాలకు సంబంధించిన కాథూన్ చిత్రాలు ప్రచురిస్తాము. పనితీలోకం, బాలసాహితీ, సినిమాకీర్తికలలోనూడా అన్నీ హాస్యరచనలే ప్రచురిస్తాము. ఆంధ్ర రచయితలు, ముఖ్యంగా హాస్య రచయితలు మా ఆశయం జయప్రదంగా సెరవేరడంలో సహకరిస్తారని విశ్వసిస్తున్నాము. వేళాకోళమాడడం తెలుగు ఆడబతుకులకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. అందుచేత వనితల సహకారానికి ఇదే మా ప్రత్యేక విజ్ఞప్తి.

హాస్యసంచికకు రచనలు పంపేవారు ఆగస్టు 1 వ తేదీకే మాకు అందేలా "సచిత్ర వారపత్రిక హాస్యసంచికకు" అని వ్రాసి పంపించాలి. కథలైనా, నాటికలైనా, వ్యాసాలైనా వారపత్రికలో మూడు పేజీలకు మించకూడదు. కాథూన్ చిత్రాలు డ్రాయింగ్ పేపరుమీద ఇండియన్ ఇంక్ తోనే వేసిపంపాలి.



పురాణప్రభావం

ఎ.వి. మోహన్

అ! ఎక్కని జేతులుంటుంది! ధౌత్యని చేసుకో
లంబుగలు మీ
కవ్యని రాజ్యమందు బ్రజరల్ల గుర్తిం
కురు కాడు ముత్రియం
దీవ్యనరాజి దుర్గమన కల్లరదం చిలివయ్యి
నీవు లే
నవ్వులుగావు నీ తలపునంగల నీ లోక
రింతు ధీమణి!
క! అనియిట్లు రీలాగృహీత కేరియడైన
యవ్వరమేకృతం బుడిగిన ధరణి సురవరుల
డతనికి సవినయంబుగా నిట్టనియ్యే జేవా
విదర్శ జేకాధీశ్వరుండైన.....
.....దా రాజాహుతురు దుక్కిరియను
కశ్యకామణిగల దయ్యిందువదన నీకు.....
వివాహమంగళ ప్రకటనబయిన యొక్క
సందేశంబు విన్నవింపుమని పుత్రులె నవధ
రింపుము.

నీ! ఏనీగుణములు కల్గేంద్రియంబులు
సోకడహతాంబులు తీరిపోవు
నేనీ మభాకార మిషింప కన్నుల
కభిలారలాభంబు కలుగుచుండు
నేనీ చరణసేవ తేప్రార్థు జేసిన
భువనోన్నతత్వంబు బొందగలుగు
నేనీల సన్నామ మేప్రార్థు భక్తితో
దడవినబంధ సంతతులువాయు
నట్టి నీయందు నాచిత్త మనవరకము
వచ్చియున్నది నీయాన నానలేదు
కరుణామాయ కంసారి, ఖలవిదారి
క్రియుతాకారమనినీ చిత్తతోర!

భార్య: (వెనుకటి నిలువైన దున్నులు ఆధక
జాలు తీసేసి నూనూలు కం బయి టి
వేడంలో (త్రవేళించి) పద్యాల చక్కగా
చదవగలవుగదా! వదిలిపెడతావెందుకు, తర
నగా చదవరాదా? ఎన్నిసార్లు విన్నా,
మర్చి మర్చి విచారనే వుంటుంది.

మిత్రుడు: (శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ గా భ కే
అటాంటివి! అందులో పోతన్న గారు అద్భు
తంగా చిత్రించారు.

భార్య: అద్భుతమోనూకాస్తులుగావదనవి
నెబుకుంటే మనసు షునమే మరిచిపోతాం,
యిల్లువాకిలి సంగతట్టావుంచి,

మిత్రుడు: "నన్ను తీసుకుపోయి రాక్షస
వివాహం చేసుకోవలసింది" అని స్వప్నంగా
కబురు పెట్టింది దుక్కిరిచేది. శ్రీ కృష్ణులవారి

[గతసంచిక తరువాయి]

మిత్రుడు: దుక్కిరిచే కళ్యాణం. టీకా
తాత్పర్య సహితం. ఓయబ్బో! పురాణం
దినటంకాకుండా పద్యం పద్యం అర్థ సహి
తంగా బట్టివేస్తాండా యేమిటి కొడలు?

భార్య:-(గ రాటు తో వున్న కిర న
నాయిలు సీసా నివ్వపెట్టే పట్టుకునిలోపలి
నుంచి వచ్చి) కాస్తులుగారు యెంత బాగా
నెబుకున్నారనుకున్నావు. అరిటి పండు
వొలిచి చేతులో పెట్టినట్లు అరం ఆయన వివ
రంగా వినిపిస్తుంటే కోభ కళకట్ట నటం
టుంది. పుస్తకం యింట్లోవుంటేను, తేనివి
తీరక, మధ్యాహ్నం చేక మళ్ళా అమ్మాయి
ఆ పద్యాలన్నీ చదువుతూ వుంటుంది.
(లోపలికి వెళుతుంది.)

మిత్రుడు: (గుర్తు పెట్టి పు స్తు తోట
పుస్తకం తెరిచి కొంచెంసేపుమీసే పెడి
చదువుతాడు)

అ! అన్నతలంపు దానెరిగి యన్నవనీరజ
గంధి లోననా
పన్నతనొంది యాపుడన బ్రాహ్మణు
నొక్కని జీరిగర్వసం
ధన్నుడు దుక్కి నేడు నను కైదున
కీచైధనంచునున్నావా
దెన్ని విధంబులం జని బుధీశ్వర,
చక్రకీ విన్నవించవే.

తాను ఏరి కొనివలచి వివాహమాడ వలచిన
(శ్రీకృష్ణులవారికి ఇంట్లో ఎవరికీ తెలియకుండా
రహస్యంగా వో బ్రాహ్మణుడో త్రముడి ద్వారా
ప్రణయ సందేశం పంపిందే దుక్కిరిచేది. అంత
సాహసం అమ్మవారు కనక చేసిందిగాని...

భార్య: (ఇ స్త్రీ తుండుగుడ్డ చేల్తో పుచ్చు
కుని (వ చేళించి) నవ్వు పద్యా లింతబాగా
చదువుతా వనుకోలేదు తమ్ముడా! ఆ పె
పద్యంచదువు. అన్నగారిని వారిం చే కక్తి
రండికి లేకపోవటంచేత దుక్కిరిచే అమ్మవారు
అలా సాహసించాలిసాచ్చింది. (లోపలికి
వెళుతుంది.)

మిత్రుడు:

క! అయ్యా! కొడుకు విచారము
లయ్యాయా వారింపజాల! డటుగాకురడన్
నెయ్యి మెరిగించి చీరుము.
చయ్యన నిజసేవకాను సారిన్ కారిన్.

[వచనం వచ్చినప్పడల్లా కొంత పెక్కి, కొంత
లోపలోపలా చదువుతూ వుంటాడు. తనలో
చదివేదికూడా అస్సుటంగా ప్రేక్షకులకు
వినిపించుతూ వుంటుంది.]

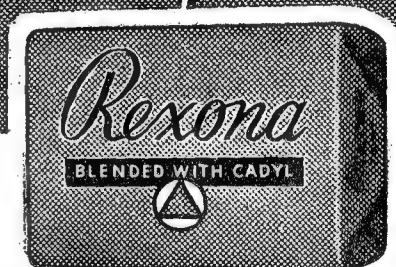
క! అనికొన్ని రహస్యవచనంబులు నెప్పిన
విని బ్రాహ్మణుండు ద్వారకా నగరంబున
కుం జని.....పురుషోత్తిమంగాంచి పెండ్లి
కొడుకవుగమ్మని దీవించిన మునీమునీగవులు
నగుచు.....



పుష్పమువలె...
రెక్సోనాతో చర్మ
సౌందర్యము ఎకసించును



రెక్సోనా సబ్బులో, కేడిల్... చర్మమును పోషించు
నటువంటియు మీ సహజ సౌందర్యమును బయల్పరచు
టకు సహకరించునటువంటియు ఒక ప్రత్యేక సూనెలి
మిశ్రమముగలదు:



ఇది ఒక్కటే కేడిల్తోగూడిన సబ్బు

రెక్సోనా ప్రొప్రైటరీ లిమిటెడ్ తరఫున భారతదేశంలో కేయోబిసెయిట్ పబ్లి

RP. 145-X52 TL



పురాణ ప్రభావం



మీద ఆమె మనసు అంత గాఢంగా నాటుకు పోయింది మరి.

భార్య: ".....రాత్రిన వివాహమునన్ భవదీయ కార్యమే యుంకుననీ కృష్ణ పురుషుడు చేకొని పొమ్ము వచ్చెదన్." అంటే కాదు తలదండ్రులకు ఆప్తవరానికి భాగ్యం కుండా తనను తీసుకుపోయే అపాయంలేని పుషాయంకూడా తెలియచేసింది.

మిత్రుడు: అవును. ఇదగో! యిక్కడ వద్యం వుంది. యీ సీసాలు రాగయుక్తంగా అనాలంటే టంగులు తెనతయ్యి.

వీ! లోపలి సాధ్యమిలాన వర్తింపంగ

చేవచ్చునే నిన్ను దెబ్బతేని

గావలివారల గలబంధువుల జంపి

కానిలేరాదని కమలనయన

భావించితే నినుపాయంబు పెట్టుత

నాలింపు కులదేవ యాత్రతేని

నగరంబు వెలువడి నగనాతకును మొక్క

లెండికి మనుపడ నెండినాను

నెలమి మావారు బంపురు లేమనట

పురము వెలువడి యేలేంచి భూతివాడు

అతిమూత్రవ్యాధి నెమ్మదించును

మూత్రంలో డక్కరపోవటం అతిమూత్ర వ్యాధి (DIABETES) అంటారు. ఇది ఎంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలింపినవారు ఆరోగ్యకారోజుమృత్యువుకు అనన్యాయతుంటారు ఈజిప్టు లిజియోలో ముఖ్యమైనది ఎత్తవగా దాహం, అక్కరి తరచుగా దక్కెరలోగాని, లేక డక్కెరలేకుండా గాని మూత్రం ఇయిత వెడలటము, దురద మొదలైనవి. ఏవన దారము అనేక సంవత్సరములు పరిశోధనల ఫలితంగా తయారు కావడినది. దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేల మందిమృత్యుముఖమునుండి ఇయితవల్లదు దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూత్రం రోజు మందేమూత్రంలోవత్తెర తగ్గించి అత్యధిక మూత్రంకూడా నివారిస్తుంది మూత్రంలో అంత తర్రావ మీకు నాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి వర్తంలేదు ఇన్ జెక్షన్లు అవసరం లేదు. వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరణతానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపెదము.

|| విల్లం బుడి అరేరు. 6-12-00.

ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము.

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P. O. Box No. 587, Calcutta.

నరికి మొక్కలంగ నీవునా సమయమందు వచ్చి కొనిపొమ్ము నన్ను నవార్యపరిత.

ఎంత తెలివి అనుభవం లేకపోతే అధిక

నక్కరి పుషాయం తోస్తుంది! ఆహా!

ఏమి పుషాయం! యెంత భారదృష్టితో

తప్పింది! వో హో హో హో హో!!!

యజమాని: [నొక్కా వుండదు. బనీనుతో

వుంటాడు. భోవతి చనుకటిదీ కాళ్ళు

చేట్టలు, ముఖము కడుక్కుని, భావ్య ఇచ్చిన

కుండుగుడ్డతో కుండుకుంటూ ప్రశంసించు

తాడు.] వచ్చి వచ్చి చివరకు పురాణం

వల్లించుకోవడమే చేసినట్లుండే చూడగా!

మిత్రుడు: ఆ! యో! కంటి గా

నాట్టుంటే పూనువోక.

భార్య: పురాణం అంటే వారూ విధా

నాట్టు వినకుని విధాటా అంటున్నారు.

కానులుగాడు కాట్టు చే పురాణం. వారు ఆ

వద్యాలి చదువుతూ అందరికీ తెలిస్తే అంత

జాబుకూంటే (లే కృష్ణవరమాత్య మురలి వీని

గోపికలందరూ ఆయన వచ్చుటా యెటా

మాగాతో అట్లా మూసిపోవారీనిండే జనం.

అంత బాగుంటోంది. మీరూ వింటారునా!

నా మాట లబద్ధమేనా!

యజమాని: నా సొక్కుంకూడా యెందు

క్కని; అన్నాయి యింకో రాతేజి

భార్య: పొద్ది కాళ్ళింట్లోకి వచ్చుని

లోకా తగ్గించుకు వింటోంది. ఇవాళ

కొద్దికొద్దిగా ఉండదు. [నంట యెంతవరకు

వచ్చిందో చూట్టానికి బోపరికి కదలుతుంది.]

యజమాని: వొద్దికొద్దికొద్దిగా ఉండదు!

కొద్దిగా! కొద్దిగా ఉన్నట్లు తెలిస్తే తెలిసి

కొంటేదొడ్డికి దొడ్డు వచ్చున్నట్లు మరీ మరీ

బోద్దోంది.

మిత్రుడు: వచ్చునిలేవయ్యో! చిన్న తనం

యిప్పుడు పెట్టినా అయ్యిందోలే! పెట్టి

అతనితోతనం తోక చేస్తావా?

భార్య: [లోపలినుంచి వస్తుంది] ఇంతమా

తల్లిన వత్తేయిందంటే కాదు, పండా?

యజమాని: యిప్పుటికాని పొట్టు తెలియ

లేదు! నీ భువస్సంతా పురాణము, కానులు

మీద లబ్ధమైపోయింది. కాగుండి పురా

ణము, కానులే?

భార్య: కర్మంచాటిక కాలు భువట

పెట్టానోలేనో యిది వరస! మీ రెప్పుడూ

యిల్లేలేదుమా!

యజమాని: నీకంటే యింకాక మరెం

తగా కనిపిస్తాను?

భార్య: పోనీలేదుమా! ఏ మాటన్నా

తప్పితే! (లోపలికి వెళుతుంది)

మిత్రుడు: ఏం! బావా! వెళ్ళింది వరా

వేయడాకా! వనాకని బలేకథ అల్లావే! యజమాని: యే కథలూ అలకుండా విారంతా నిత్యం చేసేవన్నీ చేసినట్లు చెబుతున్నారు, మహా! గాంధీకి అన్నయ్యలు, తమ్ములూ!

మిత్రుడు: నా దగ్గర వాస్తవమకుంటే ఆనలు కడిగించేవాళ్ళే కాదు.

యజమాని: వాడుటాని కేముందిగాని; యేదీ నెట్టికాకుండా పుకనటం యెందుకు, లేనిపోలే లేకాకామేనా అని.

భార్య: (లోపలినుంచి వస్తుంది) పిలవ

మాట్లానికీ యెప్పుడోనామన్నారండీ!

మల్లా మాధవు, ఆశీత పుష్కరాలు.

తమ్ముడూ! యెక్కడన్నా నోరు వారేపు?

ప్రాణో అన్నీ పోటిలే. అంతా విరోధులే.

వేగలేకుండా వున్నాము.

యజమాని: టైటాన్స్ సంగ టైటాన్లున్నా

ముందు నీతో నేగలేకుండా వున్నా.

యే సంబంధం తీసుకొచ్చినా

భువోవంక ఇదేకావాలి. నిన్నుచూసి

శిలా ఆపలుకే పలుకుతుండే. మేనారిటీ

వాడిని నామాటం సాగుతుంది?

భార్య: మీరూ మీ అమ్మాయి మంచి

నాళ్ళు! యెటాచ్చి నేనేగా తెటాయెంపు!

అదికాదు తమ్ముడూ. ఈ మధ్యసంబంధం

తెచ్చుకు; పిల్లవాడు వల్లగా దివపుడిలా

వుంటాడు. మా బంగారుతెలికి మననటా

గొప్పమంది? తల అడ్డంగా తిప్పింది. నేను

వానితోడూ ఆనిపించలేదని వీరిక్కోపం.

యజమాని: పిల్లవాడు వల్లగా వున్నా

డంలే తెలిసి వల్లగా నలుపు. తల్లిమాత్రం

తప్పి పుష్కరా వున్నట్లు పచ్చనిపనిమి.

ఇంకను వారెడుకొట్టు; కోట్లరేసినట్లు

మున్న.....

భార్య: పిల్లవాడినిమాకా, తల్లినిమాకా

పిల్లనిచ్చేది? సంబంధం అయితే నియ్యపు

కాటికొట్టు; ముక్కుమాస్తా వొళ్ళమరిచే

నాకేమీ వురి!

[భువనా లోపలికి వెళుతుంది.]

యజమాని: ఆ! అది కావోయ!

నేనటం, కని ముక్కుతీకు తల్లివొచ్చాయి;

పోలిక తల్లి, నంకు తండ్రిన. తల్లినివోరి

పుణితే అదృష్టం కూడా అంటారు.

భార్య: [లోపలినుంచి] ఏమి అదృష్టమా!

అభ్యాసు పుట్టాట, వాళ్ళ ఆస్తంతా

వారింపుకుపోయిందిట.

యజమాని: పుట్టటంవల్ల హరించుకు

పోలేదు. పిల్లడి పెద్దదడవులు చేప్పించాడు.

నీమకుష్టంపి యింకనీరు చదివించాడు.

అయినా అస్తంతా కట్టుకుంది మునమేగా!

అందులో అయిదోవోంతుండదు. వాళ్ళ

కట్టుం అడిగింది.

మిత్రుడు: మనదేశంమంచి నల్లవాళ్ళు

నీమకు చదువుకోటానికి పెడితే పెందరాతో
నీళ్ళుకోరినడిగ్రి యిచ్చి వంతు తాగుట,
యివి తనం అక్కడ యెక్కడ పడుతుందో
అనే భయంతో.

భార్య : [త్యరత్యరగా తచ్చి మాట
అందుకుని] నా భయమా అదే! ఆయన
తండ్రికి ఆయనలానే, ఆయనకు ఆయన
పిల్లలూనూ, ఎరికలూ యెలుగోడూ. కట్నం
చవకని కన్న పిల్లను కడతామోయే కొయ్యకు
పడితే ఆకొయ్యకు?

యజమాని : ఏదోనొకటి! నాదు అ
కున్నాం. అయిపోయిందిగా! యింకెందుకే
వైరాన పడతావు?

మిత్రుడు : నువ్వు యెన్నెనా చెప్ప
బావా! మొగవాళ్ళది యెంతసేపూ అర్థమైంది.

యజమాని : ఆడవాళ్ళది? కూనవైద్యుడి!
వాళ్ళకళ్ళతో చూస్తే పెళ్ళిళ్ళు నిర్వాకం
చేసినట్లే!

భార్య : కాకపోతే, పొట్టపాడిచినా
అత్తరంముక్క లేని కోరిక కోరిక
ముచ్చుకో కోటూబూటూ తగిలించి, యేం
లేకపోయినా బోలెడనైంది, కట్నకో
మంటే యెవరి కట్టుకుంటుందంటే
యీ రోజులో?

యజమాని : సేనట్లా యెన్నడన్నా
అన్నానుటే? అమాట లెక్కడ్లు
నొస్తున్నాయి, నోట్లించా కడుపులోంచే?

భార్య : మీ రనకపోతే మీ తమ్ముడుగా
రాయరి. మొగవాళ్ళ తీరు చెబుతున్నా.

యజమాని : ఏమిటి! నా పిల్ల పెళ్ళిసంగతి
నా తమ్ముడు కేమంత అవసరమొచ్చింది
అంట, పట్టించుకోటానికి?

భార్య : అయ్యో! అంత పొడవైన
కూడాను! మనమూయి సంగతికొడు నాగి
పిల్ల విషయంలోనే.

యజమాని : ఏమిటేమిటి! యీ కాలుగు
నాళ్ళ కుద్య యెదన్నా మనుమ తెచ్చాడా
యేం? వైదరావాద సంబంధం నెక్కి
పోయిందంటే?

భార్య : అబాధ యెప్పుడో వొదిలింది.
నిన్న కాక మొన్ననండీ! పిల్లని చూట్టాని
కోపిల్లవాడు, ఆ అబ్బాయి అప్ప మొగుడూ
వచ్చారుట.

మిత్రుడు : ఆసంగతి నాకు తెలియకే!
వూళ్ళోనేవున్నా. నాకు తెలియకపోతే
యేంగాని ముఖ్యంగా యెవరికి తెలియ
కుండా వుండాలని వాళ్ళ కురుకుంటాగో
ముందు వాళ్ళకే తెలిసిపోతోంది.

భార్య : తెలిస్తే మాత్రం మేమేమీ పోటీ
లకు పోకుపోతేదు. మరిదిగావు తెచ్చే
అంతోటి గొప్ప సంబంధాలకు.

యజమాని : ఏదో! వాడి తాహతువాడిది.
కొనకి యేమైంది? పిల్లనచ్చలేదా యేమిటి?

భార్య : నవ్వుకోవటానికి పిల్లకేమండీ?
కొంచెం పళ్ళెతేనే మాత్రం. వాళ్ళ అమ్మ
పోలిక. అక్కడేకేవయం, సొంతం చాలేదు.

యజమాని : పోడికోడలు అనాకారని
తను అప్పరసనని దీని కదోగర్వం. మొత్తానికి
పోనిచ్చావు కాదే!

భార్య : సరేరెద్దమా! అసలు సంగతి
వినండి! మీ మరదిల గడుసుదనం. చూడొ
చ్చిన వాళ్ళు మామూలుగా అంత అడిగే
ప్రశ్నలన్నీ వేశారు. సంగతం వచ్చా?
చదువొచ్చా? యెంతాకాచదివింది? యిట్లాంటివి.
పిల్లవాడి చేతులో వున్న పత్రికముందు
పడేసి చదవమన్నారట. గడగడా చది
వేసింది. చివరకు అటూ యిటూ నడవ
మన్నారట. మరేం చేస్తారు, “నడమూ”
అన్నారట మరిదిగారు.

మిత్రుడు : వచ్చిన ప్రతివాడూ యీ
కవాతులన్నీ చెయ్యమంటే తలిదండ్రుల
మాటేమోగాని మేనమానీ నాబోటిగాడికే
అరికాలిమంట నెత్తికొస్తుంది.

యజమాని : నీ కేం తెలుస్తుందోయ్!
అదృష్టవంతుడివి. ఆ పుట్టిన్నలునరూ మొగ
కూనలేగాని ఆడవలును పడలేదు.

భార్య : అప్పుడే యేమైంది? పురిటి
కెళ్ళిందిగా మా మరదలు! ఆపశంగా మీ
మరద లేంచేసిందో చూశారా! నాకుమలే
గుడ్డప్ప చెప్పే కూర్చోలా. “నాయనా! ఆపే
పరు నువ్వు కాన చదివ్వనివించమందిట.
యింకేమంది! అప్ప మొగుడు మొఖం తిప్పే
కాడు; అబ్బాయి గుడింతలు నెమ
రెయ్యడం మొదలెట్టాడు. మరిదిగారు భార్య
వేపు గుడు రిమార్క్! అంతటితో భూరుకో
వచ్చా? “పోనీ పెళ్ళామైనా చదువుకు
మంటే మంచిదే” అని, సత్రున, పిల్ల
చెయ్యమ్మకుని, లోపలికి తీసుకుపోయిం
దిట. [భర్త అనేమాటలు వింటూ ముసీ
ముసీ నవ్వు నవ్వుతూ లోపలికి వెళుతుంది.]

యజమాని : కళ్ళకొడు, వాడి మొఖం
పురిమాడు రాకు మెత్తనెలేసి!

మిత్రుడు : ఏం బావా! ఆడవాళ్ళంటే
చెంబు తప్పాలంటి వస్తువు లనుకుంటు
న్నావుగామలు. మవ్వంకా బోతరం నెన
కున్నావు. ఆడవాళ్ళకు మొగవాళ్ళతో
పాటు సమానమైన నాక్కులు కల్పిస్తోంది
మన ప్రభుత్వం.

యజమాని : అట్లాగే కల్పిస్తుంది! నీవోటి
యిచ్చకంగాళ్ళు అధికారంలో వుంటేనరి.

భార్య : [నెండిపల్లెం పమిటచెంగుతో
తుడుస్తూ లోపలినుంచివచ్చి] వంటైందండీ!
యింకొ ఆలస్యంచెయ్యటం యెందుకు?
లేచి స్నానం చెయ్యండి; మీకు నీళ్ళు
గోడా.

యజమాని : అంతా నాకు నీళ్ళతోడే

నాళ్ళే! ఇంత పొడుపోయిందే, మొయలు
నల్లిందికూడాను, పిల్ల యింటి కొచ్చిం
దేమో చూడు! యిట్లా వుంది. నీ పెంపకం!
మరి చూడు మీరిపోతోంది!

భార్య : బాగుందండోయ్! పిల్ల నేమీ
అనలేదు మరీ! అసలు మీ అప్పరవల్లే
దానికి నా మాటంటే బోలిగా లక్ష్యం
లేకుండా పోయింది. నెనకాల వస్తోందను
కున్నా. సావిత్రితో వాళ్ళింటి కలుతుందని
నేనేం కలగన్నానా?

మిత్రుడు : పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకుంటూ
కూర్చుంటే మనకు టైము తెలిసిందీ! ఆ
పిల్లా కాపరాని కళ్ళొక యిదేగామలు
పుట్టింటికి రావటం! సమవయస్కులు, బాల్య
స్నేహితులు; ముచ్చటాడుకుంటూ కూర్చు
నంటారు. పోనీ, నేను పోయి పిలుచు
కొస్తా. మవ్వ లోపల స్నానంచేస్తూ వుండు,
బావా!

యజమాని : నువ్వెందుకు లేవోయ్! నేనే
వెడతాను.

భార్య : మీ పెండుకండీ! పొద్దుటినుంచి
భోజనం లేకుండా తిరిగి తిరిగొచ్చారు. నీకు
చలారిపోతే కూడా. మనుక్కు గాని పనికి
రావు మళ్ళా!

యజ : సరే! వెళ్ళి రావోయ్! నొకళ్ళు
వెళ్ళి పిలుచుకోస్తే గాని యిల్లు పట్టకపోతే
యెట్లాగంటే? పొద్దుపోయిన గమనమన్నా
లేకుండా! మరీ కృతిమించుతోంది! (స్నానా
నికి వెడతాడు. భార్యకూడా వెళుతుంది.
మిత్రుడు సావిత్రియింటికి బయలుదేరు
తాడు. ఇంతలో మొయిల్ రమ్మ చుట్టూ
నుంచి వ్రతరం తీస్తూ వచ్చి)

రమ్మరు : ఏమండోయ్!
మిత్రుడు : ఏమాయ్! యిట్లా వచ్చావు?

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు
(GOVT REGD).
రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు, అది తాత్కాలికము
మా సువాసన “మనమోహిని ఫేర్ అయిల్”
అనేక వనమూలికలతో అయుర్వేద వద్దతిలో
తయారైనది. 30 సం 1 వ యమ్మవరకు వెండు
కలను వర్తిగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు
వర్ణదనము నిచ్చును. ఉన్నాడము, తలనొప్పి
వగైరా జబ్బుల రానియ్యదు. క్షావక కీచి
కంటిచూపును పృథ్విచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే
ఒక సీసా రు. 5-0-0. 3 సీసాలు రు. 12-0-0.
సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 8-0-0.
8 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక
సీసా రు. 7/- అ 3 సీసాలు రు. 13/- అ
పని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము
వాపసు చేయబడును. కోరినవారికి పూర్తి.
GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P. O. Rajdhanwar (H. Bhag.).

అమెకు నేను దేవదూతగా

కనబడ్డాను. . .

అమె అక్కడ కూర్చుని వుంది—రిక్కిబాయి, అమె ముగ్గురు బిడ్డలూనూ! అమె చుట్టూ నేలపై, విత్తులు తీయని ప్రత్తి చిందరవందరగా పడివుంది. ఇరుకుగావున్న అచిన్నగదిలోని అపరిశుభ్రత భరింప నశక్యంగావుంది. నేను రాజకొట్టనుండి యంతదూరం యీ వితంతువును కలుసుకోడానికి వచ్చాను అమె భర్తయొక్క భీమా పాలనకి సంబంధించిన వ్యవహారాలను కొన్నిటిని పరిష్కరించ వలసిన అవసర మేర్పడింది. ఎప్పుడైతే, నే నెవరినో, ఎందుకు వచ్చానో, చెప్పానో అప్పుడే అమె ముఖం కాంతి సంతమై పోయింది. అమె దృక్పథాలు నేనొక దయామయుడనైన దేవతనో అన్నట్లు చూశాయి.

సట్టుగొట్టుతున్న మాటల్లో, అమె యీ విధంగా చెప్పబోగింది : అమె భర్త 3000 రూ లకు ఒక భీమా పాలనీ తీసుకున్నట్లున్నా గడువు తీరిన అనంతరం ఆ సొమ్ముతో యిల్లా కట్టుకోవాలని, ఎంకో ఆశించి నట్లున్నా చెప్పింది. కాని అయిన దీర్ఘరోగంవలన నాగు దాచే పెట్టుకున్న అఖరివైపాకే సహా ఖర్చయి పోయింది. ఇక విశ్వాసనరాలను ఏ విధంగా గడపాలి? పాపం అమె చేసేది లేక చివరకు రోజుకు 5 అణాల కూలికి ప్రత్తిమండి విత్తు తీసి పనిచేయడం సాగించింది.

కొన్ని మామూలు వ్యవహార తరంగాలన్నీ పూర్తి చేసిన తోడనే అమెకు భీమాద్వారా సంకమించవలసిన డబ్బు తప్పక వస్తుందని హామీ యిచ్చాను.

భీమా సంస్థకు సంబంధించిన మనిషి చాలా మంది పేషాకులను కూర్చు కుంటారు. కాని విరాడంబరమైన యీ వితంతువూ అమె ముగ్గురు బిడ్డల ఆదరమూ, కృతజ్ఞతా, నాకు తీవ్రత భీమాలో పని చేయాలనే దృఢ సంకల్పం, అనందం గలుగ జేస్తాయి.

* ఇందులోని వ్యక్తుల బావాలకు భంగం కలుగ కుండా ఉండటానికి యీ కథలోని పేర్లు పూహకల్పితాలు. కాని కథ మాత్రం నిజమైనది.



లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

ASP-LIG-14

యజమాని: (బసినకూడా తేకుండాకుండు నుడ కప్పుకుని (ప్రశ్నించి) ఎవరా వచ్చింది? నువ్వుట్రా అబ్బాయి! పొద్దుపోయిచ్చావు? మీ నాయన పంపాడా? మి ను ము రా నీ తయారైందే? ఏమిటా! ఉ త్తరమా! యెవ రిచ్చాడు? (భార్యకూడా లోపలినుంచి వస్తుంది.)

రన్నురు: మేలుకీ టపా తీసికెళ్తాను. రైలు కదలబోతుండగా బండిలోంచి నో కు ట్రా యన్ను పేరెట్టిపిలిచి, ఫలానావారి రైతు కొడుకువుకాదా అన్నాడు. అవనన్నాను. అయితే కాస్త యీ వుత్తర పట్టుకొలి ఆయన గోరి కివ్వు; వారింటా లేకపోతే వారిభార్య గోరి కివ్వు అని యీ కవరిచ్చాడు.

యజ: (చేబులుదగ్గరకు వెళ్లి కళ్ళకోడు తీసి తగిలించుకుంటూ) కు ట్రా య నా? ఎన్నేళ్ళుంటే?

రన్నురు: పాతికేళ్లుంటయ్యో వుండవో. వస్తానండి, కలవిప్పించండి! (వెడతాడు)

యజ: (వుత్తరం విప్పి లోపల లోపల చదువుకో ప్రారంభించుతాడు. కాని వెంటనే వెనక్కు తిప్పి సంతకం చూస్తాడు. మళ్లా మొదటినుంచి తనలో చదువుకోటం మొదలుపెడతాడు. వుత్తరంలోనివిషయాల వల్ల కలిగే మనోవికారాలు ముఖంలో ప్రస్ఫుటం అవుతూ వుంటవి. వివరీత దూఖియూ, ఆత్మభీతి నం దెబ్బ తినటంవల్ల తెలియకుండా వచ్చే రోషయూ, హతాత్మకా సంభవించిన పరిణామ ఫలితంగా యొర్పడ్డ ఉద్రిక్తత యేకమై పొంగి పొరే వస్తుంటే బలవంతాన అవుకుంటూ మతిపోయినవాడిలా కూర్చుంటాడు.)

భార్య: (గలంతు పడి) అయ్యో! ఏమిటండీ అది? యెవర్రాకాదు? ఏమండండీ అందులో? చెప్పండి!

యజ: (ఉత్తరం వున్న చెయ్యి భార్య వేపు జాబీ చేష్టలదక్కినట్టు వుంటాడు.)

భార్య: (ఉత్తరం తీసుకుని చదవబోయి) గంపెడు చత్వారంతో నేనేం చదువుతాను తమ్ముడా! ఇదిగో చూడు.

మిత్రుడు: (చదువుతాడు) 'ప్రియమైన అమ్మకు నమస్కరించి'—

భార్య: ఆరాసిందెవరోచూడుముందు.

మిత్రుడు: 'ఇట్లు నీ ప్రియాతిప్రియమైన కూతురు కంప'—

భార్య: మా అమ్మయ్యా! మాకంపా! ఆ! చదువు! చదువు!

మిత్రుడు: 'నేను నీకు, నాన్నగారికి, తాత్కాలికంగానైనా దూఖం కలిగించే విధంగా నడుచుకోవాలిసాచ్చినందుకు దురపిల్లుకున్నాను.'—

యజమాని: తాత్కాలికంగాయేం? కాళ్ళ తమే!

మిత్రుడు: 'తాత్కాలికంగాఅని ఎందు

కంటున్నానంటే, నాచేసినపనిసంప్రదాయ విరుద్ధంకొద్దనీ, బుధజనసమ్మతమైనదే ననీ ముందుముందు నిలకడిపాద గ్రహించగలరని విశ్వసిస్తున్నాను. అవిశ్వాసమే యిప్పుడు నాకీభార్యని యిచ్చింది.'—

యజమాని: ప్రజ్ఞ చేలా రైవ తీవుంది.

మిత్రుడు: 'మనసా ప్రేమించిన వారిని అనతికాలంలో వివాహ మాడబోతున్నాను. యెవరికి తన హృదయాన్ని త్రికరణ యా అర్పణచేసిందో వారికి భార్యయే కానీయో వర్తించుటేగదా భారతస్త్రీకి విధ్యుక్త ధర్మము! నే నాపురాణధర్మాన్ని పాటించి నావిధ్యుక్తవిధిని నిర్వహిస్తున్నాను. ఇవన్నీ నేను నీకువేరెచెప్పనక్కరలేదనుకుంటాను.'

యజమాని: నిజం!

మిత్రుడు: 'నేను యే మహా మహా వి పెండాడబోతున్నానో వారి యూహపేరులు మాత్రమిప్పుడు బయలుపరుపదలచలేదు. నీకిది హృదయకేల్లముకొనవచ్చు. అట్లు కొకుండు టకు ఒక్క విషయముమటుకు ప్రాయుడును. ఎవ్వరి కుభాకారమిషింప యే ప్రాద్దు నాకన్ను లెదురుమాచునో, ఎవ్వరినణములు కల్పేదియంబులుసోక నా దేహతాపంబులు తీరిపోవునో, ఎవ్వరిలనన్నా మ మనికంబు భక్తి నామనసున మననంబుచేతునో, ఎవ్వరి చరణసేవ యేవేళనొనరింప యిలువెడలి నేనిప్పుడేగుచుంటినో అట్టి నా హృదయాది దైవము విద్యారూపతాద్యు సా జన్య శ్రీ బలదానకార్య కరుణాసంశ్ఠి భిక్షులు.'—

యజమాని: ఎక్కడిపాండిత్యమే యిది! కొంపతీసింది!

మిత్రుడు: 'అయితేనేం. తండ్రిగారికి మాత్రము విరోధివరములోనివారు. వారికి నా మనోగతాభిప్రాయమును యెరుకపరచి యుండు నేని నన్ను కఠోరముగా దూషించి నా వాంఛాపరి పూర్తి కరదోధములు అన్నివిధముల కల్పించి యుండెడివారు. అందుచే వారికి మనసులోని మాట చెప్ప నైతిని. వారును పరుల వరులుగా నాకై అసేష్పించుచుండిరి. నా ప్రాణగల్లభుడు వురుపసించాము.'

యజమాని: పెదవ! గ్రామసింహం!

మిత్రుడు: 'సింహమునకు దక్కవలసిన నేను గోమాయువు పాలుబడుటకీచ్చగింతువా? తండ్రిగారి తలంపు నే నెరిగిన దాననగుట, లోన నెంత ఆపన్నత నొందినో నీకేమి తెలియును. చ న వు కలదానవని నీకు నాయుంగిత మెరిగించిననూ ప్రయోజన ముండదని నాకు తెలియును. నన్నువ్యల కియ్య కుండ నాన్నగారిని వారించుకొన్న నీకెట్లునూ లేదు. అందులకే యీ సాహసము. నే చేసి నది తప్పుకొదని నా అంతరాత్మ పడే పదే ఘోషించుచున్నది. నాన్నగారు, నీవు, నన్నల్లారుముద్దుగా పెంచిరి. మీకు సర్వదా

కృతజ్ఞురాలను. కాల మనుకూలించినవ్వకు నేను, నా భర్తగారు, మీ ఆశీర్వాదము కొరకు రాగలము.'

యజమాని: ఆశీర్వాదానికా? ఆస్తి కోసమా? చిల్లిగవ్వ దక్కినివ్వను. దత్తత చేసుకుంటాను.

మిత్రుడు: 'అమ్మా! యింక కలవు. నాన్నగారికి నా ప్రేమపూర్వక నమస్కారములు అందచెయ్యి. మనమంతా కలుసుకోటాని కనువైన సమయం త్వరలో వస్తుందని ఆశిస్తున్నాను. ఇట్లు నీ ప్రియాతిప్రియమైన కూతురు కంప'.

భార్య: ఎంత సాహసం చేశావో కూతురా! యిదంతా మాకర్థం.

యజమాని: (దూఖి రోషావేశాలతో) సిగ్గుచాలినపని! సాహసం చేయి? సాహసం! యెందులోనన్నా పడి చావక పోయింది!

మిత్రుడు: పరాయివాళ్ళెదట తలెత్తి తిరిగరగడే యెప్పుడూ! నాతో మాట్లాడు తున్నా తలవంచుకునే వుండేదికాదు టమ్మా? ఏవిటో! కాలప్రభావం!

యజమాని: కర్మ ప్రభావంకాదు, కాల ప్రభావంకాదు. ఆరాతమాస్తే తెలిటంలా! ఏ ప్రభావమా? ఎందుకే అట్లాచూస్తావు? ఏన్నేమీ అనదలుచుకో లేదే అమ్మో! (లేచి నిమ్మకాయల యింటకి వెడతాడు. భార్య, వెనకాడే, తలవంచుకు నడుస్తుంది. మిత్రుడు వారివంక వారిగాచూస్తూ నుంచుంటాడు. తెరపడుతుంది.)



బిల్లి కాపీదం 1950

మేనాబాడ. చర్ల. ముఖ

ప్రాధులకు గౌరవం కల్పింప

కృతజ్ఞులకు గౌరవం

రెడి క్లబ్ గవాలపురం

మొదటి గవాలపురం
(వెనుక) రెండవ గవాలపురం

స్కిన్ డెక్స్

గజ్జ, దురదలు, వుండ్లు మొ

చర్మ వ్యాధులకు విశ్వసనీయము

ప్రేమిచ్చు క్రిమికల్షింగ్ డ్రాప్స్

అమిటాడ్, మద్రాసు-20.

జనార్దనవిభౌతి

రాజనరక్షి కింశుకప్రభ కలయాకార మయారసృత్యం తిలకించిన సభా స్థాదుల హృదయాలన్నీ ఒక్క క్షణంలో క్రొక్కారు మెరుపులై పరుగులు పెట్టాయి! అర్రరాతి, చెత్త పూర్తిమ చెన్నల వెలు కలో అమరుక దేవభూపతి రాజ ప్రాసా దమే ఒక రాజహంసలా మెరిసింది. ఆ మహిపతి కింశుకప్రభ సృత్యచాతుర్య భంగి మలన్నీ నిశ్చలదృష్టితో పరిశీలించాడు. ఆనంద తన్మయతలో క్రమక్రమంగా అత మైమరపడి కలిసింది.

రాజప్రాసాదం పై అంతస్తుపై అమర్చిన సృత్యమండపంలో రాజవల్లభులయిన సదస్యు లందరిదృష్టి క్రమక్రమంగా కింశుక ప్రభ లలితమైన విన్యాసరీలలో లీనమైపోయింది.

కింశుకప్రభ కౌలిఅండల సద్యడి, మంద్ర మండ్రమైన వీణావేణుమృదంగ ధ్వని, నరక కెనక నిలిచిన నట్టువరాండ్ర తాళ నిశ్వాసాలు—అన్నీ ఒకే ఒక శ్రుతిగా మారుమోగి సదస్యు లందరినీ సృత్య తన్మయతలో ముంచే త్తాయి.

అంతలో కింశుక ప్రభ సృత్యం పరిసమాప్తమయింది.

ముమ్మారు మారు మోగిన మరల ముక్తయింపులసందడితో సదస్యులందరమ్మల్నీ ఈ లోకంలో పడ్డారు. వెనువెంటనే సాధు వాదాలతో సభాపరిసరాలన్నీ మారు మోగాయి. ఆనాటి సృత్యభంగిమ లనేక విధాలుగా ప్రశంసినూ సభ్యులంతా తిరిగి తమ భవనాలకు వెళ్లిపోయారు.

అమరుకదేవు డొక్క దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచి లేచి నిలుచున్నాడు. కింశుకప్రభ వెను వెంటనే అతనిసన్నిధికి వెళ్లి కయిదండ ఇచ్చి నిలబడింది.

అత డంటిఅంటనట్టుగా ఆమె బుజం మీద చెయ్యివేసి తన కయ్యాగారంపై పు నడక సాగించాడు.

ఇంకొక నిమిషంలో వారిద్దరు కయ్యా గారంలో ప్రవేశించారు. అమరుకదేవు డేవో పరధ్యాసంగా ఆలోచిస్తూ తన హంస తూలికాతల్పంమీద మేను వాల్చాడు. కింశుకప్రభ అతినివరసవే ఆశయ్యుచై

ఒయ్యారంగా మాన్యుని అతనిపై పు తదేకదృష్టితో చూచింది.

అమరుకదేవుడు నిద్రస్తున్నాడా? మేలు కునే ఉన్నాడా? ఆమె కాసంజేమామే తీరలేదు! అత డగ్గనిమాలిత నేత్రాలతో ఏదో పరధ్యాసంగా ఆలోచిస్తూన్నట్టు కని పించాడు. కయ్యాగారంలోని దిపకాంతి అతని అగ్గనిమాలిత నేత్రాంతాలపై ప్రస రించి తళతళ మెరిసింది.

ఒక దీర్ఘనిశ్వాసం ఆమె పెదవులనుండి వెలువడింది. కింశుకప్రభ తనపార్శ్వంలో ఉన్న మద్యపాత్ర నెమ్మదిగా అమరుక దేవుని పెదవుల కందించింది. అతడు రెండు మూడు గుక్కలు చవిచూచి మళ్ళీ ఆలాగే కయ్యుచై మేనువాల్చాడు. కొంచెంసే పామె చైపుచూచి నెమ్మదిగా ప్రశ్నించాడు: “నీ వెవరవు?” అత డామెవై వెంతో వింతగా చూచి ఆలాగే ఆశ్చర్యపోయాడు. కింశుకప్రభ చెక్కిళ్ళపై కన్నీటిబిందువు

ప్రాచీన గాథాలహరి

లోకటాకటిగా దిగజారాయి. కంఠస్వరం గద్దడభారంతో తొణికిసలాడింది.

“అంతటి గాథానరాగమే ఈ నాటి కీవిధంగా చూరిపోయిందే! ఇక నే వెవరినో మీకు తెలుపుడుచే న్నేమాత్రం ప్రయోజన మేమిటి?”

అమరుకదేవు డామెవైవలాగే రెప్పపాలు లేకుండా చూచాడు. ఆమె మళ్ళీ చెప్పింది: “నాపేరు కింశుకప్రభ! ఇప్పటికైనా జ్ఞాపకం వచ్చిందా? నన్నీవిధంగా విస్మరించడం తమకు ధర్మమేనా?”

“కింశుకప్రభా! ఎవరు? నీవా? ఇంతగా చూరిపోయావేమి? నిన్ను తిన్నగా గుర్తించ లేకపోయానునుమా!”

అమరుకదేవభూపతి నిద్రాభారనూచ కంగా, లీలగా ఆవరించాడు. కింశుకప్రభ

వి. గణపతిశాస్త్రి

అది గ్రహించింది. దానినో ఆమె ఆత్మాభి మానానికొక పెద్దచెబ్బ తగిలింది:

“నిరంతర సృత్యగాన విన్నో చాల లోలో తామెంతో అలీననట్టున్నాడు. నెలనైతే తిరిగి మరిఒకమారు తమదర్శనం చేసు కుంటాను. పాదదాసివిషయం ఈమాత్ర మైవా జ్ఞప్తికెరవడం నిజంగా నా పూర్వ జన్మ పుణ్య విశేష ఫలితమే!”

కింశుకప్రభ తన కన్నీ రతనికి కనబడ నీయకుండా ముఖం మరిఒకపక్కకుతిప్పి వేసి నెమ్మదిగా అక్కడించి వెళ్లిపోయింది.

అమరుకదేవు డెన్నోవిధాల ఆమెవిషయం జ్ఞాపకంచేసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. ఎంతసేపటికీ అతని కామెవిషయమే స్మరణకు రాలేదు!

“ఈ పంతువుర పరిచారికల నెవరినైనా ప్రశ్నిస్తే ఈ విషయం ఇట్టే తేలిపోతుంది! దీనికోసం ఇంతమనసె ఎందుకు?”

ఆ ని లోలో ప రే స మా ధా న పడ్డాడు. కాని అతని నాజి జ్ఞాన అలాగే పుండునలిపినట్టు పలిపింది. కాని ఎంతసేపటికీ అతని కా ని ష యం అంతు దొరకలేదు.

కింశుకప్రభ ఆనాడు సృత్యంచేసిన నరకీ మణులందరినాళ్ళు రూపసి. సృత్యగాన విద్య లలో పాటిలేని నెరజాణ. సృత్యావసానంలో అతనికి కయిదండ ఇచ్చేమిషతో తనకుతా నె కోరివచ్చి అతనిదగ్గర తన గోడంతా పెళ్ళి పోసుకుంది. అయినా అతని కామె ఎవరో గుర్తుకు రాలేదు!

అమరుకదేవుడు మద్యపాత్రలో మిగిలిన మద్యం అంతా ఒక చుక్కనా మిగలకుండా ఒక్కగుక్కలో తాగివేసి, మళ్ళీ జ్ఞానలో పడ్డాడు. అతనికేమీ గుర్తురాలేదు.

అతని దృష్టి పక్కనే తెరిచిఉన్న గవా త్తంకుండా విశాలానగరంపై పు తిరిగింది. నగర రాజ పీఠులన్నీ పాలవెన్నెల వెల్లువలో తలమునకలై నాయి. ఆ అతిలోకసౌంద ర్యం నిశ్చల దృష్టితో చూచిన అతనికి మరి కొంతసేపటికీ కొంచెం ముగత నిద్ర పటింది. ఇంకా కొంత సేపటికీ గాఢనిద్రా భారంలో మైమరిచిన అతని నేత్రా లప్రయత్నింగా మూసుకొన్నాయి. సన్నని



అగరుధూమాలిక లాశయ్యగారం అంతా
వ్యాపించి అల్లిబిల్లిగా అల్లుకొన్నాయి.
అమరుకడేవుని నిద్రాముడిత హృదయంలో
చిత్రవిచిత్రమైనకలలనెమళ్ళోన్నరంగురంగుల
పురుగుబిప్పి మైమరిచి నృత్యం చేశాయి.

౨

కావదాని కది అమరుకడేవుని రహస్య
మంత్రాగారమే. అయినా అతడా మంత్రా
గారంలో విదావాద్యంతో బనోదెస్తు
న్నాడు. ఆ సమయంలో మంత్రులెవరు
అతని సన్నిధికి రావడానికి సాహసించారు.
అయితే మహామాత్యుడు రాజ్యవర్ధనుని కఠిన
సన్నిధికి వచ్చి అత్యవసర రాజ్య
కార్యమేనో నివేదించవలసిన అగత్యం ఏర్ప
డింది

రాజ్యవర్ధను డడుగుల సవ్వడి కామండా
నెమ్మదిగా లోపలికివచ్చి అమరుకడేవుని

సమీపంలో ఒక రత్నకంబళంమీద కూర్చుని నిలిచి నెమ్మది నెమ్మదిగా వైకెగసేసింది.
న్నాడు అగరుధూప ధూమాలిక తీగ మహామాత్యుడు కొంచెంసేపు విదాగానం
కాలం అమరుకడేవుని వీణ కలంకారమై విని ఆనందిస్తున్నట్లు తల పంకించి, చేళ్ళు

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

5-8-57

21



ఆచార్య విభ్రాంతి



తాటించి పక్కతాళం వేశాడు. కాని అతని హృదయం ఆ విజాగానంమీద లేదని మహారాజు గ్రహించుకొన్నాడు. వెనువెంటనే విజానాద్యం విరమించి, కొంచెం విసుగు దలతో బొమ్మనుడి విరిచాడు. మహామాత్యుడే వేనా రాజ్యకార్య వ్యవహారా లేకదువు పెట్టాడుగాని మహారాజుని తిన్నగా వినిపించుకోలేదు. పైనా వేరే ఇంకొక వ్యవహారం గుచ్చిగుచ్చి అడిగాడు :

“ఇంతకీ విదర్భ వ్యవహార మేమైనది? ఆ మాట చెప్పకేమి?”

“విదర్భాధీశ్వరులు తమకన్యకను మీకీయి. దాని కంగీకరించలేదు. అయితే స్వయంవర మహోత్సవం నిశ్చయించి మిమ్మల్ని ఆ మహోత్సవాని కొహ్వనించాడు. అంతే!”

అమరుకడేవు డంతకన్నా యాతంంగా బొమ్మనుడి విరిచాడు :

“వలే వెంటనే నైవ్యాలున్నీ తీసి స్వయం వర యాత్రకొసం సన్నాహపరచండి!”

అమరుకడేవుడు మళ్ళీ విజానాద్యంలో మెదురచాడు. మహామాత్యుడు నెమ్మదిగా నడిగాడు :

“స్వయంవరోత్సవానికి నైవ్యసంరంభం ఎందుకు మహాప్రభూ!”

“అదంతా మీ కనకకాలంలోనే తెలుసుంది! ముందుగా మన నైవ్యాలున్నీ సమయ త్త పరచండి.”

మహారాజు మహామాత్యునివై పాక్కమారయినా కన్నె తీచూడలేదు. అతనివేళ్లు మళ్ళీ విజాతంతులపై నృత్యం ప్రారంభించాయి.

ఆ ఆజ్ఞ విని రాజ్యవర్షుడు దిగాలుపడి బోయాడు. అమరుకడేవు డెప్పుడు అతనితో సంప్రతించనిదే ఏవ్యవహారము తలపెట్టలేదు. ఈ మధ్యన ఆ తని కి మహారాజవర్షమే దుల్లభమైపోయింది. ఒకవేళ దర్శనం దొరికినా అమరుకడేవుడంతగా అతనితో ఆయా రాజ్యవ్యవహారాలు సంప్రతించడమే మాని వేశాడు. అదంతా రాజ్యవర్షునికత్యద్భుతంగా కనిపించింది. అతడు మారుమాట చెప్పలేక విజానాద్యం విని ఆనందిస్తూ పక్కతాళం వేస్తూ తలవంచుకొని మరికొంచెం వేళ్లుడ కూర్చున్నాడు. ఇంకా మరికొంతవేళుండి మహారాజుడగర సెలవుతీసుకునివెళ్ళిపోయాడు. ఆనాడంతా అతని హృదయంలో మహారాజును గురించిన ముఖనే!

దానికి కారణాలు లేకపోలేదు. మూలక రాజ్య సింహాసనం చేజిక్కించుకొన్నప్పటి నించీ అమరుకడేవు డెన్నడు అంత లోతుగా రాజ్యవ్యవహారాలలో జోక్యం కలిగించుకోలేదు. రాజ్యభారం అంతా రాజ్యవర్షునికే,

మిలిస మంత్రులకు అప్పగించి నిత్యము భోగభాలసలో మైమరిచి యభేచ్ఛగా సంచరించాడు.

పొద్దు ప్రమానము వీ జా వేలు మృదంగ విన్వోదాలు! ఆపైన న రక్షమణుల లాస్య విద్యావిన్వోదాలు! ఆపైన అతనికి మద్యపానము, మృగయ, ద్యూతము మొదలైన దుర్వ్యసనాలు కూడా అలవడాయి.

ఆ పరిస్థితులలో ఒకనా డతడు వికాలాపుర పరిసరాలలో సింహాసనం కుప్పకమించాడు. అది అత్యంత ప్రమాదకరమైన మృగ యావిన్వోదం. ఒకనాడత డెన్నెన్నో సింహాసనం సంచరించాడు. కాని ఆ సింహాసనంలో ఒక కొదమసింహం కూలప్రహారంచవియ్యచిన వెంటనే అతనిపై కురికి పంజాలో శిరస్సుపై ఒక గట్టిదెబ్బ కొట్టింది. ఆ దెబ్బతో గుర్రంమీదకూర్చుని స్వాధీశ్వరున్న అమరుకడేవుడు మాతాత్తుగా స్పృహతప్పి నేలమీద కూలబడిపోయాడు. మిగిలిన రాకు లాసింహాన్ని వెంటనే సంచరించివేశాడు. అమరుకడేవునికి కాయకల్పలా పరిచర్యలు చేశారు. కాని ఎంతసేపటికీ అతనికి తెలివిరాలేదు.

ఇక గత్యంతరంలేక నెమ్మదిగా అతనిని తిరిగి రాజప్రాసాదానికి తీసుకుపోయారు. రాజవైద్యులెన్నెన్నో ప్రక్రియలుచేయ్యగా యెక్కుగా రెండుమూడు రోజుల క తని కి కొంచెం తెలివవచ్చింది. ఇంకా కొంత కాలాని కతడు క్రమక్రమంగా కొలుకున్నాడు. అతని కప్పటికీ పరిపూర్ణా రోగ్యభాగ్యం కలిగింది.

కాని అప్పటినుంచీ అతనికి పూర్వపు రాజ్య వ్యవహారాలే తిన్నగా గుర్తుకొరలేదు. సింహంపంజాదెబ్బవల్ల అతనికొవిధమైన విస్మృతి కలిగిందనీ, క్రమక్రమంగా ఆ మానసికవ్యాధి దానంతటా అతే సమయమే గలదనీ రాజవైద్యులంతా కలిసి ఏకగ్రీవంగా నిశ్చయించారు. తిరిగి కాయకల్పలా చికిత్సలు చేశారు.

మహారాజు మనస్సు చాలావరకు కుదలు పడిందిగాని అతనికింకా సంపూర్ణస్మృతి కలగలేదు.

అయితే కేటించి తిరిగివచ్చిన కొంత కాలాని కతని వివేకవ్యాసంగం వేణు రెట్టినుమడించింది. నిరంతర వారకొంతా వ్యాసక్తి అతనికొక నిత్యకృత్యమై కూర్చుంది. నిత్యము మద్యపానమరితతో మైమరిచిన అతని సన్నిధికి నశ్యుడం. అంతే మహామాత్యునికికూడా కొంచెం సంకోచమే కలిగింది.

మహారాజు వీధింగా నిరంతర భోగభాల

సలో మైమరిచిమరెక్కిపోవడానికి కారణం ఎవరికీ తిన్నగా తెలియలేదు.

క్రమక్రమంగా అమరుకడేవుని వివేక వ్యాసంగం ఆనాటికొనాడు బాగా పెచ్చు పెరిగిపోయింది గాని కొంచమైనా తగ్గుముఖం పట్టలేదు.

అమరుకడేవునికి సింహం పంజా దెబ్బతగిలి అప్పడే ఒక సంవత్సరంపైగా గడిచి పోయింది. అయినా అతని నిత్యభోగ వివేకప్రసక్తి అలాగే ఇనుమడించింది గాని కొంచమైనా తగ్గలేదు.

అమరుకడేవుని అంతఃపురాంగనలం నుమా రరవై మంది సుందరీ మణులు! ఇట్టివల వారి సంఖ్య ఇంకా ఇనుమడించింది!

ఆపైన ఆ తడు విదర్భ దేశాధీశ్వరుని కుమార్తె లీలావతిని తనకిచ్చి వివాహం చేయ్యవలసిందని రాజదూతద్వారా ఒక పంజా పంపించాడు.

3

కింకుప్రభ పూర్వం అమరుకడేవుని హృదయం చూరగొన్న ఒక వికాలాపుర డర్జికి. క్రమక్రమంగా అమరుకడేవుని అనురాగ కటాక్షమీక్షణంపడి ఆమె అతని అంతఃపురంలోనే ప్రవేశించింది. మరి కొన్నాళ్ళకు తన లలితాకళాచాతుర్యంతో అతని హృదయమే వశపరుచుకుంది. కాని అమరుకడేవు పతివేటనించి తిరిగి వచ్చినప్పటి నించీ మరి ఆమెమాలే తలపెట్టడం మానుకున్నాడు. అప్పటినుంచీ ఆమె తిరిగి అతని హృదయమెలాగైనా మారగొనాలని తపాతపాటాడింది. ఆనాటి రాత్రి నృత్యం ముగిసిన తరువాత ఆమె మళ్ళీ అతని అనుగ్రహం సంపాదించి కొంతవరకు సంతృప్తి పడింది. అయితే అతని హృదయం పూర్తిగా తన గుప్పిట్లో పెట్టుకొనాలని ఆమె నొక గట్టిపట్టుదల పట్టుకుని నీడించింది.

కింకుప్రభ తన పైలచెరగులో ఒక విచిత్ర వస్తువేదో దాచి ఇంకెవరికీ తెలియకుండా అతిరహస్యంగా అతని రహస్య మంత్రాగారంలో ప్రవేశించింది.

అప్పటికొక ఝామురాలి గడిచింది. నిశ్చలంగా నిలిగి దీపకలిక వెలుగులో అమరుకడేవునిముఖం ఆనాడామెకొంతో మనోజ్ఞంగా కనిపించింది.

అప్పుడప్పుడు కొంచెం కొంచెం మద్యం చవిదాచి ఏదో లీలాలాచనలోపడి చిత మతిమవుతున్నాడు. ఆమె రహస్య మంత్రాగారం ద్వారం కొంచెం తెరచి కొంతసేపటి వరకు అతనిధోరణింతా అతిగ్రాత్రగాపరికి రించి చూచింది. మాతాత్తుగా లోపలికివెళ్ళి అతనికెదురుగా పలికపడింది :

“మీకొక అమూల్యరత్నం బహూకరిస్తాను! మరి నాకేమిస్తారు?”

అతడొక్క నవ్వునవ్వి ఆమె పైటచేర గుండాచిన ఆ అమూల్యరత్నం హఠాత్తుగా చేజిక్కించుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. కాని ఆమె అతనిఎత్తు సాగనివ్వలేదు. నానితో అతని అటకట్టింది:

“నీకంతకన్నా అమూల్యరత్నమే బహుకారిస్తున్నాను! తీసుకో!”

అని ఆమె పెదవులపై కంపులపహరించిపోయాడు. ఆమె తటాలున తనముఖం ఇంకొకపక్కకు తిప్పివేసుకుంది. అంతలో అతిదామె వెక్కిరి మిట్ట పెట్టుకొన్నాడు. ఆ ఆదర్శకే కింకుప్రభ ఎంతో మురిసిపోయింది. తన పైటచేరగుండాచిన చిత్రఫలకం హఠాత్తుగా అతని ముందుంచింది.

అమరుకదేవుడు గెప్పువల్పుకుండా ఆచిత్రపు పరికిలించాడు. అతనిముఖం వికసించింది. ఆ ముఖవికాసం చూచి కింకులోలోపల బాగా మథన పడింది.

అది విదర్భదేశాధ్యక్షుని తనయ లీలావతి చిత్రపు!

ఆ చిత్రపుపై నిలిచిన అమరుకదేవుని దృష్టి మరి చలించలేదు! అతడు తడక దృష్టితో ఆ చిత్రపులోని చిత్రీకృత చూచాడు:

“ఇంతటి జగదేశసుందరిని నేనింతకు పూర్వం ఎక్కడా కనివీచి ఎరగ నే!”

అప్రయత్నంగా వెలువడిన అప్రకృతి వివగానే కింకుప్రభ చెక్కిల్లో మోడు గల్పా శుభ్రులు వికసించాయి:

“సరికొత్తవారయితే సరి! మీ కవరైనా అందగత్తె!”

కింకుప్రభ అతని ఆదర్శ కొందం భవిచూచింది. దానితో బాగా కొండెక్కి కూర్చుని అదేపనిగా రుసరుసలాడడం మొదలుపెట్టింది.

అమరుకదేవుడు దామె నెన్నో విధాల లాలించి బుజ్జగించాడు. ఆమె ఆ ఆదర్శకు లోలోపల బాగా సంతోషించింది. అంతలో అతని దృష్టి మళ్ళీ లీలావతి చిత్రీకృతమీదికి తిరిగింది. కింకుప్రభ అది కని పెట్టి హఠాత్తుగా అతని ఆశ్చర్యబంధనం విడిపించుకొని ఒక్కదాసులో అక్కడినించి వెళ్లిపోయింది.

అమరుకదేవుని కామ ఈర్ష్యానూయల ధోరణి అత్యంత విచిత్రంగా కనిపించింది.

కింకుప్రభ అమరుకదేవుని కిటివల లీలావతిపై మిక్కిలి మక్కువకలిగిందని గ్రహించింది. తనమీద అతని అనురాగం ఇంకా ఇనుమడించాలని ఆశించింది. దానికోసం ఎంతో శ్రమపడి లీలావతి చిత్రమొకటి సంపాదించి అతనికి బహుకరించింది. ఆ విధంగా అతని ఆదరాభిమానాలు చూరగొన్నానని బాగా మురిసిపోయింది. కాని ఆసమయంలో అతనిదృష్టి చిత్రపు మీదికి తిరిగేసరికి పల్లరాని ఉక్రోశంతో అక్కడినించి లేచి వెళ్లిపోయింది! ఆమెకు తనమీద కలిగిన గాఢానురాగానూయలు తలుచుకొని అమరుకదేవుడు దామెమీద జాలి పడ్డాడు. కాని ఆ విషయమైనా గ్రహించకుండా ఒక్కక్షణంలో ఆమె అక్కడినించి వెళ్లిపోయింది!

అదంతా తలుచుకొని అతడొక పేడి నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాడు. ఆ పార్శ్వంలో కనిపించిన మధ్యపాత్రికలోని మధ్యం అంతా ఒక్క గుక్కలో తాగివేసి కింకుప్రభ తనకు బహుకరించిన చిత్రఫలకం వైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

పిమ్మట ఒక అంతఃపురపరిచారిక అక్కడికి వచ్చి శిరస్సుపై దోసిలివొగ్గి సవనయంగా విన్నవించింది:

“మహాప్రభూ! ఇది భృగువాసర లాత్రి.

ఈనాడు క్రమప్రకారం అంగరాజకుమారిక నాం! ద్యూతక్రిడలో కమలారాజ్ఞి యారాత్రి గెలుచుకొన్న విషయం తమకు విదితమే గదా! ఇక తలకట్టుకు విశోష గృహంలోనికి వేంచేసిన దేవేరిగారు తనుపై ఎంతైనా అలక వహించివున్నారు! అది అత్యంత ముఖ్యమైన విషయమని నేను వేరే విన్నవించవలసిన అవసరమేమీ లేదుగదా! ఆపైన మరి దేవరవారి చిత్రం!”

ఆమె అనాటిరాత్రి అమరుకదేవుని ప్రత్యేకంగా సందర్శించవలసిన అంతఃపుర రాణుల చేరులన్నీ వరసగా వీకరువుపెట్టింది. అతడొకసారి ఆమెవైపు చూచాడు. అంతఃపుర పరిచారిక వెంటనే వెళ్లిపోయింది.

అమరుకదేవుని కేవిధంగా నిశ్చయించడానికి మనస్ఫూరించలేదు.

అతని స్వాధ్యయం అంతా అంతకు పూర్వమే లీలావతి దూరగొన్నది.

కాని నేవేరి నొకమాటు సందర్శించకపోతే ఆమె మరి ఆ కోపగృహమే తన విత్తవినాసంగా ఏర్పరుచుకోవచ్చును! మిగిలిన రాణుల విషయంలో దేవేరికన్నా మరి రెండ్రాకు రెక్కువే బదివారు!

క్షణకాలం అతే దారాణులందరిని సురించి ఆలోచించాడు. కాని అతని స్వాధ్యయం వారిమీద ఎంతోనేపు నిలవలేదు.

ఉత్తరక్షణంలో అతనిదృష్టి తిరిగి లీలావతి చిత్రపుపై పడింది.

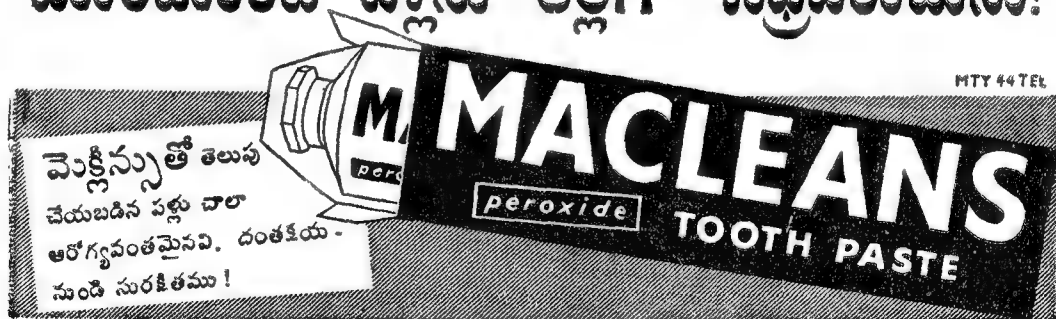
అలభ్యమైన ఆమె రూపరేఖలు తలుచుకొని తలుచుకొని అతడొక దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచిపెట్టాడు.

స్మృతి తప్పిపోయేవరకు కీడుపానంలేసి ఆ మైమురుపులో అతిదా రహస్య మంత్రా గారంలో నే, మేనువాల్చి నిద్రించాడు.

—నళివం.

మెక్లీన్స్ యింతకు.

ముందుకంటే పళ్లను తెల్లగా శుభ్రపరుచును!



చెమట దుర్గంధమునకు, సామాన్య చర్మ వ్యాధులకు
వైజ్ఞానికంగా సరి క్రొత్తగా కనిపెట్టబడినది

ఎక్టమర్

ఇప్పుడు భారతదేశమందు, సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బులో నున్నది

చర్మ క్రిమిలను చంపునట్టి బాహ్యమందు. మంచివి, చెడ్డవి, చాలా కాలమునుండియు తెలిసియున్నవే...క్రొత్తదేమిటనగా, చాలా కాలము విలపుండునట్టి గుణము గలది. అట్టి కవిపెల్లబడినది. మన పెన్టావారి 'ఎక్టమర్' (తైక్టోనాల్.)

ఈనాడు, మీరు భారతదేశమందు 'ఎక్టమర్'తోగూడిన టాయ్లెట్ సబ్బును కొన గలరు: అది బ్రీక్: అలోచించండి — మీరు ప్రతి రోజూ ఉపయోగించుచో, బ్రీక్ ను 3 బిల్లలవరకూ మాత్రమే వాడిన తరువాత మీ చర్మము చాచుచు క్రిమిరహితమైనది యగును. మీరు క్రిమిరహితమైన చర్మమునల్ల ఏమి లాభమును పొందెదరో దిగువ వివరింపబడినది.

- చెమట దుర్గంధము తొలగింపబడును — చర్మ క్రిమిలు దానిని కలిగించును
- చర్మ వ్యాధులనుండి రక్షణ — ఈ క్రిమిలు పాచానమైనట్టి అనేక చర్మ వ్యాధులను గలిగించును.

మీరు బ్రీక్ ను ఇవ్వవలెదరు — దీని విషయంలో కొంత ఎక్కువ ప్రత్యేకత గలదు. ఇది పరిమళమైనట్టి, కనునకరమైన, సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు. ఇది చర్మమును కాపాడునట్టి 'ఎక్టమర్'ను గలిగియున్నది. బ్రీక్ ఇతర సబ్బులకంటె కొంచెమే ఎక్కువ ఖరీదుండును. మీరు దీనిని చాలా కాలము వరకూ ఉపయోగించుకొనవచ్చును.

నేడే బ్రీక్ ను కొనుట

బ్రీక్

టాయ్లెట్ సబ్బు

'ఎక్టమర్' ను గలిగియున్నది



ఈ సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు ప్రత్యేకమైనది — అది బ్రీక్

అలాన్ మిక్ ఈయి లిమిటెడ్: బాంబే, వారి శరతువ భారతదేశంలో తయారుచేయబడినది

జి.కె. 4-558 T2

పెళ్ళెందుకు?

ప్రియమైన కుసుమకి,
 నేను శ్రీమతిని కాబోతున్నానని తెలియ
 జేయటానికంటే నా సంతోషిస్తున్నాను. శుభ
 లేఖనాడా పంపుతున్నాను. నీ కాళ్ళిర్యంగా
 ఉందిగదా? అవును. నిన్ను ఒక్కసారిగా
 ఆళ్ళిర్యపర్యయాలనే యిన్నాళ్ళూ తెలి
 నివ్వలేదు. వరుడి వివరాలన్నీ శుభలేఖలో
 ఉన్నాయి. అతని స్వయంగా చూశాను.
 ఘోటోనాడా ఇచ్చారు వాళ్ళు. అది నీకు పంపు
 తున్నాను. ఎలా వచ్చింది వ్రాస్తావుగా?
 పెళ్ళికి రావటానికి రేడిగావుండు. ఇంకా
 కొంచెం టైముందిగా. మీ పూరు వచ్చి
 నప్పుడు మీ అమ్మకి వాళ్ళికి చెప్పాను.
 సిద్ధంగావుండూ? వస్తా. నీ పెళ్ళిప్పుడో మరి!

పద్మ.

నాలో పద్మా... 7-4-56;
 నీలేఖ చూచి సంతోషించిపోయాననుకో.
 నీవు శ్రీమతిని కాబోతున్నాం కంటే నా చింతి
 స్తున్నాను. నీ కీ బుద్ధిండుకు పుట్టిందోనని
 చాలా ఆశ్చర్యంగావుంది. అసలు పెళ్ళిం
 దుకు? బోనీ చేసుకుంటే మటుక్కు, యిత
 తోందరెందుకు? హాయిగా, స్వేచ్ఛగా బ్రతికే
 బ్రతుకుని పంజరంలో పెడువావా పద్మా? పెళ్ళి
 తే నీకేదో సర్దగా ఉందిగాని, ఎంత
 కష్టంగా ఉంటుందో! తెలిసి వాతావర
 ణంలో, తెలిసి మనిషితో, జీవితాంతం గడ
 పటం ఎంత కష్టం! ఇద్దరి ఆశయాల్నా ఒకటి
 గాకపోవచ్చు. ఏమో బాబూ, నువ్వు
 పూర్తిగా కెందుకు దిగాలనుకొంటున్నావో?
 స్వేచ్ఛనేది వుండదుగదా. అంతా వివా
 యాక, ఇక నీకన్న చెప్తేమాత్రం ప్రయోజన
 మేమిటి? తర్వాత నీకే తెలుసుందిలే-పెళ్ళి తే
 ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతావ్. ఎప్పుటిలాగే మా
 పూరు రావటానికి వీలుపడుతుందా? మీవారి
 దియ. ఇక మనస్సే హం బుద్ధిపొందడేమో
 నని భయంగావుంది. నన్ను కౌస్త్ర జ్ఞాపకం
 ఉంచుకోనమీ -వరుడి రూపులేఖలు, పరిస్థి
 తులు నాకు సచ్చాయి. గుడ్డిలో మెల్లలా,
 పెళ్ళిచేసుకుంటున్నా, మంచివాణ్ణి ఏరు
 కుంటున్నందుకుమాత్రం సంతోషంగా
 వుంది. ఇక నీ పెళ్ళికి నేను రావటం, రాక
 పోవటం అన్నప్రశ్నే లేదు. నాలుగుకోజ
 లుండనగానే వస్తా. ఈమధ్య ఓసారి రా-

నాలేఖనిబట్టి నా పెళ్ళిప్పుడో నిర్ణయించుకో
 గలవ్ గా? ఉంటా-టా-టా

నీ
 కుసుమ.

కుసుమా! 10-4-56;
 నీ లేఖ పూర్తిగా అర్థంచేసుకొన్నాను.
 నాకు నవ్వువచ్చింది. నీ పిరికియాహన్ని
 పూహించగలిగాను. నేను నీకులా, పెళ్ళిని
 గూర్చి తలపోసేవా శి నేకమంది వున్నాను.
 పెళ్ళి చేసుకోవటమంటే పూర్తిగా దిగట
 మనీ, స్వేచ్ఛని పోగొట్టుకొని ఇతిరుల దయ
 మీద బ్రతుకుటమనీ నీలాంటివాళ్ళు పూహిం
 న్నారు. కాని, అది నిజంకాదు. పెళ్ళి కేవలం
 కారిత కానందంకోసం కాదు - జీవితాంతం
 వరకూ దంపతులు ఒకరికోకరు అండ.
 చూడూ... నీ విషయాలు నాకూ - నా విష
 యాలు నీకు చెప్పకుంటున్నాం.

దద్దనాల రంగనాయకమ్మ

అలాగాకుండా, మనసులోని ఎవరికీ
 చెప్పకుండా వుండగలమా? జీవిత భాగ
 స్వామిస్తానం యింకా ఎక్కువ. ఎక్కడా
 మార్పులేని, ఒంటరిజీవితం గడపటంలో,
 ఏదో తెలిసి, బాధ, ఆవేదన, వుంటాయి.
 ఎంతో బోలున్నట్లుగా ఫీలవుతాం. ఓ
 డెండు కావాలనిపిస్తుంది. (నీలాంటి
 డెండు కాదు)-సంబంధం కలికాక పరాయి
 వాళ్ళలా అవుతారు? ఇద్దరి ఆశయాల్నా కల
 వకపోతే బోనీ, ఎవరిష్టం వారిదే. ఒక
 ర్నొకరు, గొరవించి, ప్రేమించుకొంటే
 చాలు-పెళ్ళి ముఖ్యకారణం, యింకోటేమి
 టంటే, మనని జీవితాంతం ఎవరు పోషి
 స్తారు? మనకంటే పెద్దవాళ్ళైన తల్లి
 దండ్రులు మన జీవితాంతంవరకూ బ్రతికరు
 గదా? అన్నలా, తమ్ముళ్ళూ మాస్తారను
 కోవటం చాలా పొరపాటు. మనమీద
 యివ్వాలన్నప్రేమ, రేపు లేకపోవచ్చు.
 మనం కేవలం జీవచ్ఛవాల్నా బ్రతికం. ఎన్నో
 అవసరాలుంటాయి. రాను, రాను వాళ్ళికి

భారమౌతాము. కుసుమా! ఇక, యింకో
 కారణం. కాటా, చెయ్యి వున్నప్పు
 డేలాగో కాలం వళ్ళిబుచ్చగలిగినా, మనలి
 తనంలో నేవచెయ్యటానికి తప్పకుండా
 పిల్లలుండాలి. ఈవిధంగా అలాచిస్తే పెళ్ళికి
 గల ప్రాముఖ్యం తెలుసుంది. పెళ్ళిపోబాటు
 స్వేచ్ఛనశిస్తుందనుకోకు. స్త్రీకితనగృహంలో
 వుండే స్వేచ్ఛకంటే, యితరత్రా ఎక్కువ
 స్వేచ్ఛ వుంటుందనుకోకు. దంపతులు కేవలం
 సహచరులు. ఎవ్వరూ యజమానులూగారు-
 దాసీలూగారు-తెలిసిందా? పిచ్చివేమలు
 మాని, నీవుకూడా గృహిణివవు-వివాహం
 తరం మన స్నేహంపోతుందనుకోవటంకూడా
 చాలా పొరపాటు-వరుడి రూపులేఖకి పంగ
 నామాలు పెట్టకుండా వదిలినందుకు లేంకో.
 జవాబు వ్రాస్తావుగా-

పద్మ.

డియర్ పద్మా... 15-4-57;
 నీలేఖతో చాలావరకూ ఏకీభవిస్తున్నాను.
 కాని నా విషయంలో ముఖ్యకు, నువ్వు
 హించినంత భూరంలేదు. బ్రతుకు తెలుపు
 లేనివాళ్ళూ, మొగవాడి స్నేహంకోసం అల
 మటించి పోయే వానిని పెళ్ళిచేసుకోవా
 లేమాలే. కానీ, నాకొగడవ, బాదరబంది
 లేదు. మా అమ్మ నాన్నా నాకు ఆస్తి
 ఇస్తారు. అన్నిటికంటే ముఖ్యం మా
 అన్నయ్య ప్రేమ. నేనంటే ఎంతిష్టమో
 వాడికి! నువ్వు చూశావుగా? నిన్ను మల
 కనగా, భారంగా చూస్తాడంటే ఎలా
 నమ్రును? ఈమధ్య రేడియో గ్రాంకోన్నాం.
 హాయిగా, కాలమీద కాలేసుకొని,
 పాటలు వింటూ, పుస్తకాలు చదువు
 కొంటూ, సినిమాలు చూస్తోంటే ఎందుకు
 జరగదు కాలం? నిర్విచారంగా సాగి
 పోతుంది మెయిల్లా. వ్రాయటం మరిచా.
 మా వదిన అబ్బాయి నెతుకొని వచ్చింది.
 వారంలోజా లవుతుందిలే. చాల మంచిది
 పద్మా. నన్ను చాలాగౌరవంగా చూసుంది.
 నాకు సర్దగా గడిచిపోతోంది-పెళ్ళినా
 నన్ను మర్చిపోనని వ్రాసినందుకు ఇంతో
 షం. త్వరలో నువ్వు కూడా నీ స్వర్గస్థిమలో
 పడిపోతావుగా. మరి సంసారమంటే స్వర్గ
 మనేగా నీ వుద్దేశ్యం. మా యింటిపక్క



పెళ్లందుకు?



సగోజని సంసారం చూస్తోంటే జన్మజన్మాల్కి పెళ్లియ్యరా అనిపిస్తోంది. సరేలే. నా పెళ్లివిషయం మర్చిపో. ఇక నాలుగు కోడళ్లా వచ్చేస్తున్నానుగా. ఇల్లంతా పెళ్లిపనుల్లో హడావిడిగా వుంటోంది గదా? వస్తా.

కుక్రవారిం పాపంఁత్రం కోటికి క్షేపనకి తా.

కుసుమ.

* * *

డియర్ కుసుమా... 25-4-56;

నాపెళ్లికోచ్చి పెళ్ళాక ఉత్తరంవ్రాయ లేదు. ఏమైనా ముస్తీగా వుంటోందా? నాజాబందగానే జవాబువ్రాయి. నాసంగతి కొంచెం వ్రాస్తున్నాను. ఈమధ్య నాకొర్ర క్రమం మారింది. ఏమిటో, యిదివరకు ఎక్కడబడితే అక్కడ మంచి కోడిగా కూర్చుంటే సాగిపోయేది. కానీ, ఈమధ్య ఏనోబాధ్యత మీదబడినట్లుగా వుంటోంది. ఆయనకి కొస్తాకోపంజాప్తి. కానీ, మళ్ళా తక్షణమే కరిగిపోతారు. వాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంటుంది. నీకు చెప్పే, "పెళ్లి చేసు కొన్నావ్. బాధపడున్నావ్," అనిపక్కరిస్తా వేమోగానీ, యిది ఏమంత కష్టంగాదులే. కొత్త వాతావరణం కదూ, కొస్తాబట్టుగా వుంటుంది. అంతే. మొన్న నెంజరిగిందంటే, గాతెమ్మకు ఆయన పద్మమీద సిరాజాగ్గు. అదిచూచి ఆయన నన్ను కోప్పడ్డా. నా తిప్పేముంది? కొత్తలుపని ఏమేమో చేసుంటారు. తర్వాత "నాకు కోపం యెక్కువ పడ్డా. నువ్వేం అనుకోకు" అని బతిమిలాడుతారు. పాపం నాకే జాలేస్తుంది. భర్త సద్గుణాన్ని భార్య అనుభవించేటప్పుడు దురుణాన్ని మాత్రం ఎందు కనుభవించ కూడదు, అని అనుకుంటాను. ఏమంటావో? ఏది ఏమైనా సంసారం ముఖంగా సాగి పోవాలంటే ఒకరినొకరు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. "పెళ్లియ్యక ఆడవాణ్ణింకా మొగుడిగొడవలే చేయొ" అంటారు చాలా మంది. కానీ, నువ్వు శ్రద్ధగా విశదించి వున్నావనే చెప్పన్నా. నీవికేమి అంతో త్వరితగా జాబువాయి. అందర్నీ అడిగానని చెప్పా. మరిచా. నేను నోఖరులోగా అత్తివారింటి కెళ్ళిపోతున్నాను. అందర్నీ విడిచి వెళ్ళటం బాధగానే వుంది.

నీ

పద్మ.

* * *

ప్రియమైన పద్మా... 30-4-56;

నీమధ్య ఉత్తరాలు వ్రాయకపోవటం కొరతం మరేంలేదు. కొస్తా బద్ధ

కంచా నంతే. రానురాను సంసారసాగరములో పడిపోతున్నావన్నమాట. మీవారికింత కోపమా? బతే అప్పుడప్పుడూ మీవారి వేళ్ళరుచికూడా చూస్తున్నావన్నమాట. ఛేష్. పాపం నీ దవడమీద క్రివారి అయిదు వేళ్ళూ అంటుకొంటే చూటాని కలాగుంటుందో నుమీ! అదే నీకు స్వర్గంకదూ! నావిషయా లేమున్నాయిలే. తిని తిరగటమేగా. ఆ ఈమధ్య నాన్నకి యెంతో జబ్బుచేసింది. ఓరాతి బాగా భయపడి పోయాం. ప్రస్తుతం కొస్తాబాగానే వున్నారనుకో. నో మోర్ న్యూస్.

కుసుమ.

* * *

పద్మా... 1-5-56;

క్రిందటి పుత్తరం యింకా నీకు అంది వుంటుందో? లేదో! అప్పుడే, యీ ఘోరం జరిగిపోయింది. ఊణంలో ఏంజరిగేదితెలిసు. ఆకస్మాత్తుగా నాన్నకి జబ్బుకుక్కనయి పోయింది. నేను దగ్గరగా కూర్చునే వున్నాను పద్మా. నాన్న చచ్చిపోయారు. అబ్బా ఎంతఘోరం! నాకొద్దర్యంకళ్ళకు కట్టినట్లుంది. నాన్నకోసం ఎంతగా ఏడిచానో! కాని నాన్న చేసినపనికి నాకు కొంచెం కోపంగావుంది. ఆస్తంతా అన్నయ్యకి, నాకూ చెరిసగంగా ఇస్తానని చేప్పారుగా ఇదివరకు? కానీ, నాకు గెండుమేడలు వ్రాశారంతే. మిల్లా, బాలూ అన్నీ అన్నయ్యకి వ్రాసేశారు. ఈసంగతి నాన్న మంచమీద వుండగానే ప్లీడర్ గారుచదివినిపించారుమాకు. అన్నయ్య వాటాలోనే అమ్మకికూడా ఏనో వ్రాశారు. నాన్నని అడుగుదా మనుకొన్నాను కానీ, చావుబతుకులమీద వున్న నాన్నని ఆస్తి కోసం కుక్కలా వత్తిడి చెయ్యటం, యబ్బలాడుకోవటం ఏమి బావుంటుంది పద్మా? అయినా, అన్నయ్య వన్నవ్రాయం చెయ్య గులే. నేనడక్కపోయినా నాన్నే చెప్పారు, "అమ్మా. నువ్వు వంటరిగా వుంటానంటున్నావు. నీకు గెండుమేడలు చాలు. అన్నయ్య కప్పుడే పిల్లలు బయటపడుతున్నాగు. మిగిలిన ఆస్తి వాడికుండా!" అన్నారు. నేను తలూపాను. కానీ, పద్మా! ఓవిషయం. నేను పెళ్లి చేసుకుంటే చేసుకొన్న తక్షణమే చెరిసగం యివ్వాలని వ్రాశారు. పెళ్లికీ, నా ఆస్తికీ, లంకేమిటి చేప్తో? నేను నా యిషం వచ్చివట్టు చేసుకుంటాను. సగం నాకివ్వటం వ్రాయంగాదా? ఈమధ్య వంశో ముస్తీగా వుంటోంది. ఓసారి రాగలనా? బహుశా నీకు సాగదేమా మరి. పోనీలే. అత్తివారింటి కళ్ళ

మందు, తెలియజెయ్యి. అక్కడెడ్రెస్టావు గదా?

కుసుమ.

* * *

ప్రియమైన కుసుమకి... 3-5-56;

నీ గెండుతెల్లూ ఇదివాను. నాకు చాలా గుఱుమొచ్చింది మీ నాన్న పోయినందుకు! నీం చేస్తాం? లోకసహజమే గదా? నెమ్మదిగా విచారం మర్చిపో. నాన్న నీకు ఆస్తి పంచివట్టటంలో సబబుగానే ప్రవర్తించారు. ఒంటరిగానికీ ముద్దెవేల విలువచేసే మేడలు చాలు. మీ అన్నయ్య తనవాలూలోదికూడా నీకిస్తాడనుకొంటున్నావా? సిప్పిదావా! ఎంతిచ్చినా ఆఖరికిఅన్నయ్యకే చెందాలిగా- నేను రాతకోపోతున్నాను. వచ్చే పోమవారము అత్తివారింటి కెళ్ళున్నా. ఇక అక్కడికి వ్రాయి. ఎడ్రెస్టాను.

పద్మావతి.

* * *

పద్మా... 9-11-56;

అత్తివారింట్లో బాగానే వుంటోందా? ఓసారి చూటాని కొస్తాలే. నా మేడలమీద నెలనెలా గెండువందల అరవై రూపాయ లాస్తున్నాయి. అన్నయ్య నన్నే తీసుకో మన్నాడు. కానీ, నేనేంచేసుకోను? ఎలా ఖర్చుపెట్టను? అందుకనే అన్నయ్య నే వాడుకోమన్నాను. నీ కొర్రకమం మారి వట్టే, నా దినచర్యకూడా మారింది. అన్నయ్యగారి పిల్లబోమణ నాడే. వాళ్ళకు నీపిల్ల పాయ్యలమనీ, బటరెయ్యలమనీ, బడికి పంపించటమనీ, ఒక టేమిటి అంతా నేనేచూస్తున్నాను. అసలు మొదట్లో ఊసుపోవటానికి యీ కొర్రకమం నేను చెయ్యటం మొదలెట్టాను. ఎప్పుడైనా బనసించిగానీ, ఇంకో కొర్రంచేతగానీ, వాళ్ళిగోడవ నేనుచూడక పోతే, యిక మావదన వాళ్ళని చూడదు సరిగదా, పైగా ఏనో చాకిరి చేస్తేనున్నట్లుగొణుకుంటుంది. ఏమైనా అంటే మాఅన్నయ్య ఏమనుకొంటాడో అని భయపడతాను. నిజముగా మా వదన చిత్రంగా మారిపోయింది. ఇదివరకున్న ప్రేమలేకు. అంతగా మాటాడకుండా. నీకు ఉత్తరంలో ఎంతని వ్రాయను? నాకెంతో బాధగా వున్నట్లుంది. కొన్నాళ్ళు నీదగ్గర కొచ్చేద్దామా అనిపిస్తోంది. మొన్న అన్నయ్య నాలుగుచీరలు తెస్తే, వదిన మూడు తీసుకొంది. ఒక్కటి నాకిస్తూ "నీకోకటి చాలుగా?" అంది. అదికూడా నా కొద్దన్నాను. నేను కొనుక్కోవాలంటే కొనుక్కోగలనమతో. కాని యొక్కడి కక్కడ సరిపెట్టుకోమంటారు. మా అమ్మకూడా కొంత లేనట్లుగానే కన్ను దుగోంది. ఇంతవరకు లేని ఆవేదనేదో నాలో ఏర్పడుతోందని నా వుద్దేశం. డాక్ర్నడిగితే మానసికంగా బాధ వుండవచ్చుననీ,

కొన్నాళ్లు ఎక్కడికైనా వెళ్ళిరమ్మంటున్నారు. ఇలావుంది పరిస్థితి. పదవతాటిఖున నా ఇరవైయ్యవ వుట్టినరోజు. కాని జరుపుకోను.

నీ స్నేహితురాలు "కుసుమ"

కుసుమా... 15-11-'56;

నీ లేఖచదివి నీపరిస్థితి నరంచేసుకొన్నాను. నీలో తీరని ఆకాంతి రగుల్కొంటోంది. దానికి కారణం నీవంటిరితనం. నేను చెప్పిన దానికన్నా, అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకొంటున్నావు. నీ అందచందాలను చూచి ఆనందించే వ్యక్తి లేనప్పుడు, యిక అందచందాలకు ప్రాముఖ్యం యివ్వటం అనవసరమని మీవదిన అభిప్రాయమై యుండొచ్చు. ఇప్పటికే నీ మనస్సిలా బాధపడిపోతోంటే యిక జీవితమంతా ఎలా గడుపుతావు? ఇది నీ వ్యక్తిగత సమస్య. నీకు వెన్నెలో నిండుంటే ఏభావాటా స్ఫూరించవా? ఏదో లోటున్నట్లుగా లేదా? ఎక్కడో, ఎవరో కష్టపడ్డారని, భీష్మప్రతిజ్ఞపట్టటంబావుండదు సుమీ! బాగా ఆలోచించు.

పద్మ.

పద్మకి... 2-12-56;

పద్మా! నాకీ అభిప్రాయం ఏర్పడిన వెంటనే నీకీ పుత్రరం వ్రాస్తున్నాను. నేను తప్పకుండా పెళ్ళిచేసుకొంటాను. నాకిప్పుడంతానందంగా వుండో! నేను తన చెప్పచేతల్లో వుండాలని మావదిన వుద్దేశ్యం. మొన్నటిసారి నాకు వారంరోజులపాటు జ్వరం వచ్చింది. అసలు నాకు మందులూ అవి అమ్మే ఇచ్చేదనుకో. అమ్మ ఏదైనా పనిమీదవుంటే మందుకలిపి యివ్వటానికి వదిన విసుక్కునేది "నేనీచాకిరీ చెయ్యలేను. జీవితాంతం యీవిడికి చెయ్యమని నానొసట రాసిపడేశాడు దేవుడు" అని గొణుక్కునేది. అంత జ్వరంలోనూడా ఆవిడమాటలకి ఎంతగా ఏడుపొచ్చిందో! ఇప్పుడే యింత విసుక్కునేది, నేను ముసిలిదానినైతే, తన పిల్లల్ని చూడనిస్తుండా? పెళ్ళిండుకు? అని వాదించినందుకు చాలా సిగ్గుపడుతున్నాను. ఒంటరి జీవితానికి ఆనందంలేదు. నీకు చెప్పకుండా వరుణ్ణికాడా నిర్ణయించుకున్నందుకు మీమించాలి. ఇంకా అతిన్ని అడగలేదనుకో. అన్నయ్యద్వారా అడిగినాను. అతినెవరో తెలుసా? మన స్కూలు ఫ్రెండ్ కాన్ మేట్ "రాధానాథ్." ఇక్కడ ఒక కాఫీ సులో క్లబ్బుగా వున్నాడు. అతనికేమీ ఆసితోడు. ఉన్నవాళ్ళిం ఉన్నవాళ్ళకే పెట్టేకంటే, ఒక లేనివాణ్ణి ధనవంతుణ్ణిచెయ్యటం మంచిది కాదంటావా? నీ అభిప్రాయము వ్రాయు.

మధ్య చాలా సంతోషిస్తావు గదా.

కుసుం.

చిరంజీవి కుసుమని సుహంగళిగా దీవిస్తూ వ్రాసేది...

నీ పెళ్ళి కోసం ఎదురుచూస్తున్న నాకు చల్లనివార్త చెప్పావు. వేరే నా అభి

ప్రాయం ఏముంటుంది? త్వరలో కుభలేఖ పంపు. పెక్కిరించనంటే ఒకమాట చెప్పా. నేను తల్లిని కాబోతున్నాను. నానో వియ్యం పొందుతావా? నీ పెళ్ళికి పదిరోజులు ముందుగా వస్తా. వుంటాను మరి.

పద్మావతి.



చూడండి!

దంతక్షయాన్ని ఆపుటకు

విశేషమైన

రక్షక గోడ!*



కోలినోస్ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్ట్

మీ నవ్వుయొక్క మెలుగును కాపాడును

* రెడారెటర్ జరిపిన 7-49 పరీక్ష కోలినోస్ సూపర్-వైట్ (తెల్లని చోటు) దంతక్షయము కలిగించే క్రిములను (నల్లని చోటు) అడ్డుతుంది (బూడిద వర్షపు పై వర్షము) అని చూపింది.

పెప్పర్ మింట్ వంటి చల్లని కమ్మ దనమును రుచి చూడండి!

చూడండి...

పట్టుకొనుటకు వీలైన విశేషమైన మూక!

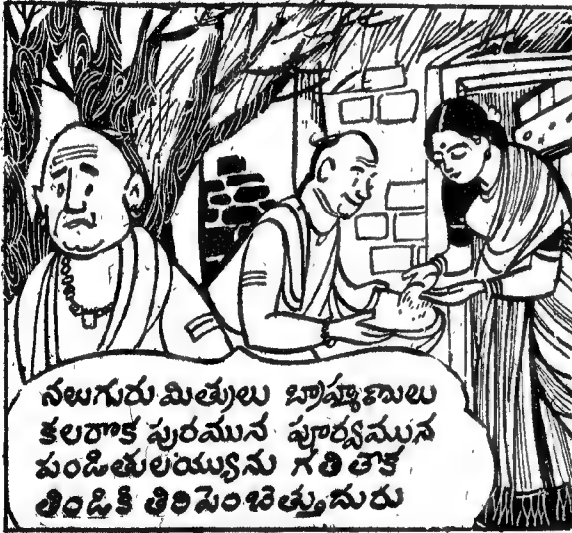


జయో ప్రి మే వర్స అందికంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, రిజిస్టర్డ్ యావర్

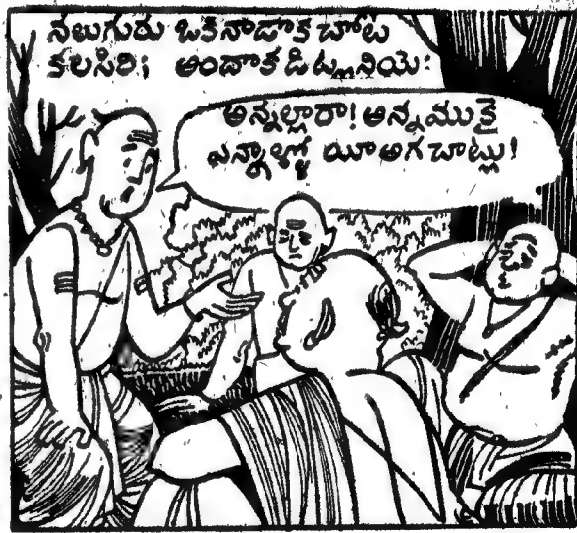
GK. 477

అసంప్రక్యకారిత్యము... పంచతంత్రము

...అమృతవర్షాగమ



నలుగురు మిత్రులు బ్రాహ్మణులు
కలరాక పురమున పూర్వమున
పండితులయ్యును గతి తాక
తిండికి తిరిపెంతెత్తుదురు

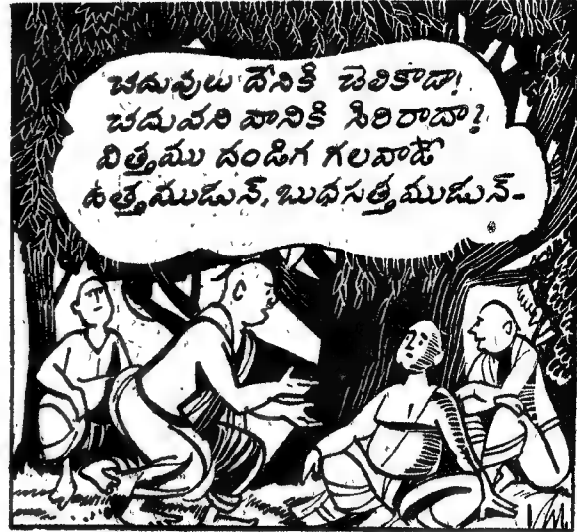


నలుగురు ఒకనాడొక హాట
కలసిరి; అండాకడిట్లనియె:

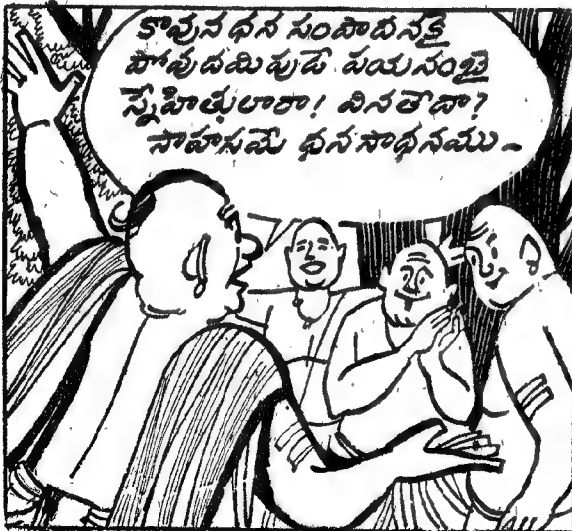
అన్నల్లారా! అన్నముకై
ఎన్నాళ్ళో యీ అగబాట్లు!



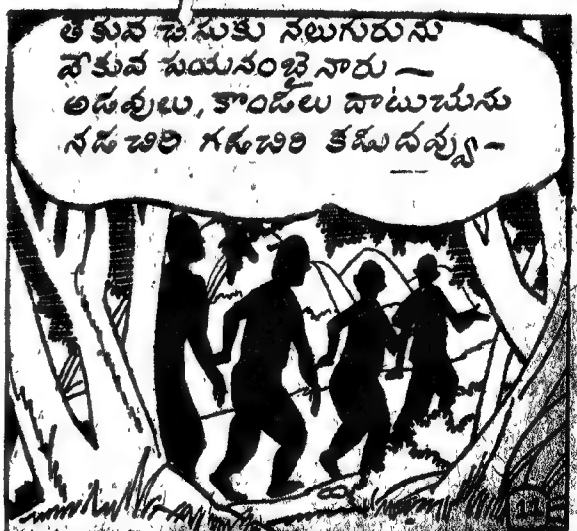
మెతుకుల కాసము బుతుకంతా
వెతుకుట తోనో సరిపోయిన్!
ఎంతటి చదువులు చదివినను
జింతలు భంతె మనమంటు...



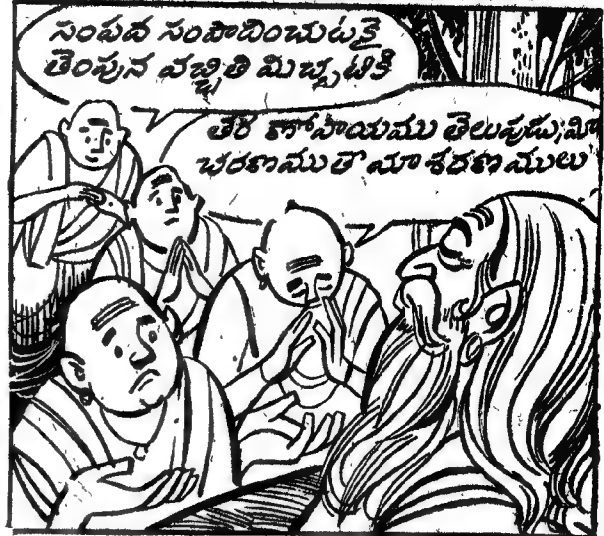
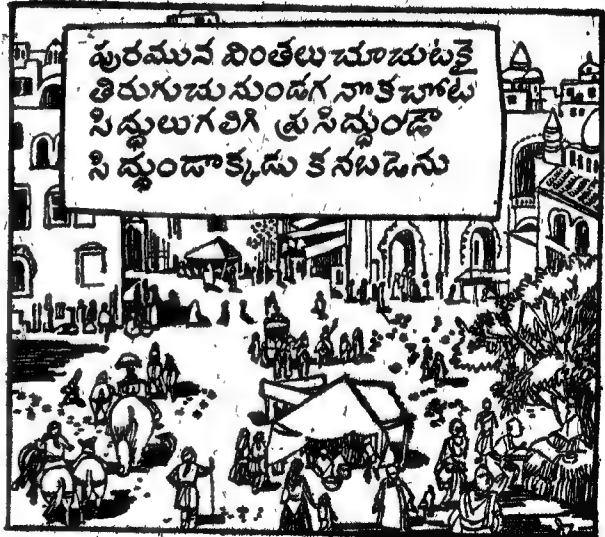
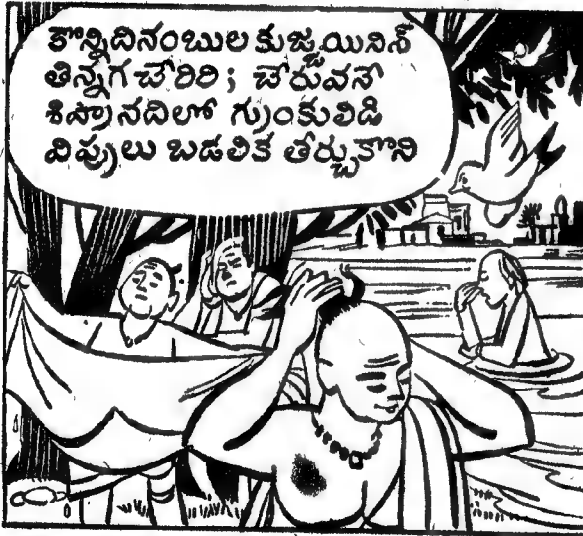
చదువులు దేనికి చెలికాదా!
చదువని పానికి సిరిరాదా?
విత్తము పండిగ గలవాడో
ఉత్తముడున్, బుధసత్తముడున్-



కావున ధన సంపాదనకై
పోవుదమిప్పుడే పయనంబై
స్నేహితులారా! వినతేదా?
సాహసమే ధన సాధనము-



తమ వాడేమి కు నలుగురును
దోకువ పయనంబై నారు -
అడవులు, కాండలు దాటుచును
నడచిరి గడుచిరి కేమిదన్వ -



విశ్వనాథుడు

శింగంపల్లి అప్పారావు

పూర్వం కుంభకోణంలో రామప్ప అనే జ్యోతిషుడుంటేవాడు. అతను చిన్ననాటి నే సర్వకళలనూ కులంకషంగా అభ్యసించాడు. జ్యోతిష శాస్త్రముంటే అతనికెంతో ముక్కువ. ఆ కారణం వల్ల విశేష పరిశ్రమచేసి అందులో పరిపూర్ణ పాండిత్యం సంపాదించాడు.

రాజాధిరాజు మొదలుకొని, నిరుపేద వరకు ఎవరువచ్చి చెయివాసివా జ్యోతిషం చెప్పి పంపించేవాడు. కాని వారిచ్చే ధన ధాన్యాదులు నీరాకరించేవాడు! రామప్ప చెప్పినది నేడవాక్కు. దానికి తిరుగులేదు. అందువల్ల అతని పేరు ప్రఖ్యాతులు విఖ్యాతి గాంచాయి. దానికి తగినట్లు అతనుమాత్రం కుచేరుడు కాకపోయాడు.

నిత్యం భిక్షులను బయటచేసేవాడు. రామప్ప అంటే ఊరివారికి యిష్టమైనమానం కాబట్టి భిక్షుపెట్టి అయినా అతని ఋణం తీర్చుకుందామని భిక్షువేసేవారు. తనకూ భార్యకూ సరిపడినభిక్ష లభించగానే రామప్ప యింటిముఖం పట్టేవాడు. పగలు మొదటిరూమువరకువచ్చినవారికి జ్యోతిషం చెప్పడం, ఆతరువాత భిక్షుకు పెళ్ళిడం రామప్ప నిత్యకృత్యం.

ఇది రామప్ప భార్యకు కష్టమనిపించింది. ఏమండీ! ఇకంటా మమ్మల్ని మించిన జ్యోతిష శాస్త్రజ్ఞులు లేరు. మీరు తలచుకుంటే కనకవరం కురుస్తుంది. కష్టపడవలసిన అగత్యంలేదు. చూస్తే మీరు చిల్లిగవ్వ పుచ్చుకొరు! మనకు పిల్లాకెళ్ళి కలిగితే ఎలాగండీ! అన్నదానిది.

రామప్ప నవ్వి “ఏమిచ్చావా! నేను యితరులకు జ్యోతిషం చెబుతాను. ఎన్నడూ నా జాతకాన్ని చూడలేదనుకున్నావా! విను! నునకు ధనయోగంలేదు. మన జీవితాలు నిశ్చింతగా యిలాగే జరిగిపోతాయి. అదిగాక ప్రతిఫలం పుచ్చుకుంటే జ్యోతిష శాస్త్రంలో పట్టుత్యం పోతుంది. ఇక పిల్లాపీమా సంగతి... మనకు యిష్టమైనదే సంతానప్రాప్తి లేదు. మన అరవయ్యా ఏట ఒక కుమారుడు పుట్టగలడు. కాని వాడు మనకు అఖరకు రాకుండా పోతాడు” అంటూ చెప్పాడు.

కాలం గడిచిపోయింది! రామప్ప అరవయ్యోనవత్సరంలో అడుగుపెట్టాడు. అతని

జ్యోతిషం ప్రకారం ఆ వృద్ధదంపతులకు ఒక కుమారుడు కలిగాడు. రామప్ప ముసలి చూడయం, కుమారుని చూసి ఎంతో సంతోషించింది. రామప్ప కుమారునికి విశ్వనాథుడని, నామకరణంచేసి, జాతకం వ్రాశాడు. కాని తీరా జాతకం చూడగానే రామప్పకు విచారం ముంచుకొచ్చింది. కారణం విశ్వనాథుడు అల్పాయుష్యుడు కావటమే! అంటే యిరవై సంవత్సరాలు నిండగానే విశ్వనాథుడు మరణిస్తాడని రామప్ప గ్రహించాడు. అయినా యీ విషయం భార్యకు చెప్పకుండా దాచాడు.

విశ్వనాథుడు పంచవర్ష ప్రాయుడు కాగానే రామప్ప కుర్రవాడికి అక్షరాభ్యాసం చేయించాడు. విశ్వనాథుడు దినదిన ప్రవర్ధమానుడగుతున్న కొద్దీ అతని ముఖ వర్ణస్ఫుటో పవిత్ర బ్రాహ్మణజేషం ఉట్టి పడుతుండేది. చూచినవారు రామప్ప అద్భుతవంతుడనీనారు. రామప్ప విశ్వనాథుడికి వంశానుగతంగా వస్తున్న జ్యోతిషశాస్త్రాన్ని బోధించడం ప్రారంభించాడు.

విశ్వనాథుడు నూత్న శ్రుగహీ కావటం వల్ల, పదహారయేడు కాగానే, జ్యోతిష శాస్త్రంలో పండితుడయ్యాడు. అతనుకూడ వచ్చినవారికి జ్యోతిషం చెప్పడం ప్రారంభించాడు. అతేమి చిత్రమో రాసురాసు రామప్ప చెప్పే జ్యోతిషంకన్నా విశ్వనాథుని జ్యోతిషం లోనే ప్రజలకు ఎక్కువ నమ్మకం కుదురుకొనసాగింది.

తన కన్నకుమారుడు తనకన్నా గొప్ప పండితుడు కాగలడు! అని రామప్ప హృదయం పొంగిపోయేది కాని, విశ్వనాథుని అల్పాయుష్యుడు అని జ్ఞప్తిరాగానే రామప్ప హృదయం ధడదడ కొట్టుకొనేది.

ఒకనాటి ప్రాతః కాల సమయంలో రామప్ప భిక్షార్థం బయటకు వెళ్ళాడు. విశ్వనాథుడు అరుగుపై కూర్చొని శాస్త్రాన్ని తింగనేస్తున్నాడు. ఇంతలో ఆదేశపురాజు, గుర్రమెక్కి చూడవిడిగా రామప్పయింటికి వచ్చాడు.

అలావచ్చి విశ్వనాథుణ్ణి చూసి “ఒరే అబ్బీ! రామప్పగారున్నారా!” అంటూ ప్రశ్నించాడు.

విశ్వనాథుడు రాజముఖంవేపు తన కాలం చూసి “మిరొక కార్యార్థమై యిక్కడకు వచ్చారుకదా! కాని లాభం

లేదు. మీరు తక్షణం రాజ్యం వదిలిపోవడం మంచిది. అప్పుడే శత్రువులు ఉత్తరభుజాటను వశపరచుకొని లోనప్రవేశించారు! దీనికి మీరేమీ క్రంగనవసరంలేదు. తిరిగి నాలుగు సంవత్సరముల అనంతరం, మీ రాజ్యం మళ్ళీ మీ హస్తగతమవుతుంది!” అన్నాడు.

రాజు విశ్వనాథుని మాటలకు ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు. ఇంతలో భటుడొకడు పరుగునవచ్చి “మహాప్రభూ! శత్రువులు ఉత్తరభుజాటను చేజిక్కించుకున్నారు! వారు ముమ్మరంగా సాగుతోంది. జయప్రామనే ఆశలేదు.” అని చెప్పాడు.

వెంటనే రాజు గుర్రాన్ని దాడుతీయించాడు.

అప్పుడే భిక్షులనభించి తిరిగివచ్చిన రామప్ప విశ్వనాథుని మాటలువిని ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు. వెంటనే దుఃఖం పొంగి పొరుగురాగావీడునూయింటిలోనికివెళ్ళాడు. తండ్రి దుఃఖించడం విశ్వనాథుడు చూశాడు.

కారణమేమిటో తెలియక లోనికి వెళ్ళి “ఏమిటి నాన్నా! ఎందుకు కంట తడి పెట్టావు? ఏం జరిగింది!” అంటూ ప్రశ్నించాడు. రామప్ప భార్యకూడ అడిగి ప్రశ్నించేసింది.

రామప్ప దుఃఖాన్ని దిగమింగి “నాయనా! నీవు నాకన్నా గొప్ప పండితుడవయ్యావు. ఇంత చిన్నతనంలోనే భగవంతుడు నీకు గొప్ప మేధాకేక్కిని ప్రసాదించాడు. కాని పూర్వాయురాయాన్ని ప్రసాదించలేక పోయాడు. నీవు యిరవై సంవత్సరాల అల్పాయుష్యుడవు. అది జ్ఞప్తిరాగానే దుఃఖాన్ని ఆపుకొనలేక పోయాను.” అంటూ జాతకం తెచ్చి విశ్వనాథునిచేత పెట్టి భార్య మన్నాడు ముసలిరామప్ప.

విశ్వనాథుడు ఆత్రుతగా తన జాతకాన్ని తీసి గుణించి, రెక్కలుకట్టిచూశాడు!— నిజమే! తండ్రివ్రాసిన జాతకంలో పొర, పాటు వుంటుందా!

‘తనుకూడ యదార్థ విషయాన్ని తండ్రికి చెప్పితే అతను యింకా కుమిలి కుమిలి ఆ రెంగతో మరణించవచ్చు! కనుక మాయోపాయం చేయాలి!’ అనుకున్నాడు విశ్వనాథుడు.

వెంటనే “ఏమిటి నాన్నా యాజాతకం! చూడు యిక్కడ చిన్న పొరపాటు చేశావు. దానివల్ల అంతా తారుమారైంది. మరి నీకు తంకా లేనపుడు యిది వ్రాసినట్లున్నావు! అంటూ జాతకాన్ని చూర్చి, తండ్రికి ఆ సమ్మతం కలుగకుండా వ్రాసి తనకు మారే ఆయురాయం ఉన్నట్లుచేశాడు.

‘విశ్వనాథుడు తనకన్నా గొప్పవాడు! ఏమి తనే పొరపాటుపడ్డాడేమి!’ అను

కొని కుమారుడు పూర్ణాయుష్కుడైనందుకు
రామప్ప ఎంతగానో సంతోషించాడు.
కాని విశ్వనాథుడు విచారనాగరంలో
మునిగిపోయాడు.

‘అయ్యో! ముసలికొలంగా తల్లిదండ్రులు
అటు నేపచేసి భాగ్యానికి నోచుకొనలేనిది.
కదా? అని సతతమూ విచారించేవాడు. తన
మృత్యువు ఎప్పుడు వస్తుందోపని కోజులు
లెక్క పెట్టుకొనేవాడు.



మక్కి లభిస్తుంది’ అనుకున్నా దొకనాడు
విశ్వనాథుడు.

ఆ విశ్వయంతోనే ఒకనాటి అర్ధరాత్రి
మాతాపితలకు చెప్పకుండా కుంభకోణం
వదిలి, పుణ్య కాశీ క్షేత్రానికి బయలు
దేరాడు. తెల్లవారి విశ్వనాథుడు కనిపించక
పోవడంతో రామప్ప చుట్టుపట్ల అంతా వెది
కించాడు. కాని విశ్వనాథుని వాడే లేడు!

‘మాళావా! నేను చెప్పలేదు! వాడు
పూర్ణాయుష్కుడైనా మనకు అఖిరకు
రాకుండా పోయాడు! పోనీలే! వాడెక్క
డైనా బ్రతికివుంటే అంతేచాలు!’ అని
భార్యను ఓదార్చి, మనసు దిబ్బవు చేసు
కున్నాడు రామప్ప.

ఎక్కడా తన పాండిత్యం ప్రదర్శించ
కుండా విశ్వనాథుడు అలా ప్రయాణం
చేస్తూ కొన్నాళ్ళకు విజయనగర సామ్రాజ్యా
నికి చేరుకున్నాడు.

అతను విజయనగరం చేరుకునేసరికి మనక
నీకటి అలుముకుంటూ వుంది. ఆ రాత్రి
కచట విశ్రమించి, తెల్లవారగనే ప్రయాణం
సాగిదామని అనుకున్నాడు. కాని ఆకలి
మాటేమిటి? నలుగురైనాగురిని అడిగి
చూశాడు.

‘ఈరాత్రిప్రధానమంత్రిగారింట వినాహ
మహోత్సవం! సంతర్పణ జరుగుతుంది!
అక్కడకు వెళ్లు!’ అంటూ ఒకడు మార్గం
చూపించాడు.

‘ఈవిధంగా నిరర్థకపుబ్రతుకు బ్రతికే
కన్నా దనిపోయేలోగా కాశీ వెళ్లి తల్లి
దండ్రులకు ముందే ఉత్తరక్రియలు చేసి
వస్తే వారు, పున్నామనరకమంచి ఉద్ధరించ
డబతారు. వారి కడుపున పుట్టినందుకు యీ
విధంగా నైనా బుణం తీర్చుకుంటే తనకు



విశ్వనాథుడు



విశ్వనాథుడు మంత్రిగారి భవనంవద్దకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ జనుల కోలాహలం పెద్ద సందడిగా వుంది!

“అయ్యో! ఉదయంనుంచి వస్తున్నావా? భోజనం పెట్టిస్తారా!” అంటూ అక్కడున్న ఒక రాజోద్యోగిని అడిగాడు విశ్వనాథుడు.

“వంటలు పూర్తికొనవ్వినవి. అంతవరకు ఆలోపటి లోగిలిలో విశ్రమించు. సంతర్పణ మొదలవగానే శోక వేస్తారు” అని చెప్పి దాడిద్యోగి.

ప్రయాణ బద్ధికిచేత అలసి ఉండటంవలన మంత్రిగారి ఇంటి అరుగుపై విశ్రమించగానే విశ్వనాథుడు విదాడవిడి వసుడయ్యాడు.

విజయనగర రాధపతి కూరసేయడు! అతని కుమార్తె ఇందుమతీదేవి, అందాలభిరిచే, చదువుల సరస్వతి! అలాంటి తన కుమార్తెకు తగిన వరునికొరకు, మహారాజా, దేశదేశాలనుంచి రాజకుమారుల చిత్రపటాలు తెప్పించాడు. కొని మహామంత్రి చిత్రపటాల స్వరూపాల్ని మార్చేసేవాడు! కారణం తన కుమారుడు జయవర్మకు, ఇందుమతీదేవిని పెళ్లి చేసి, విజయనగర సామ్రాజ్యానికి జయవర్మను రాజును చేయాలని అతని అభిలాష! అంద వికారులైన రాజకుమారుల చిత్రపటాల్ని చూసి వెగటుపుట్టి, మహారాజా అసలు చిత్రపటాల్ని చూడటమే మానివేశాడు. ఇలా కొన్నాళ్లు గడిచిన తరువాత మహామంత్రి తన కుమారుని చిత్రపటాన్ని ఎంతో అందంగా, చిత్రకారులచేత వ్రాయించి తెచ్చి, ఒకనాడు రాజుగారికి చూపించాడు.

అపటాన్ని చూసి రాజుగారు ‘ఒహో!’ అన్నాడు.

“ఎవరోయ్ యితను!” అన్నాడు మహారాజా.

“చిత్రం! అతను నాకుమారుడు జయవర్మ!” అన్నాడు మహామంత్రి విషయంగా.

“అలాగా! చాలా సంతోషం! నాకు తెలియనే తెలియదు! ఒడిలో రత్నాన్ని పెట్టుకొని గాజుముక్కకొరకు దేశాలు గాలించినట్లుంది! మీ జయవర్మకు మాయించుతుంది ఇచ్చి వివాహంచేస్తాను! అంగీకారమేనా!” అన్నాడు మహారాజా. అందుకంగీకరించాడు మహామంత్రి.

మహారాజా మహారథం యేర్పాటు చేయించాడు! విశ్వనాథుడు విజయనగరం చేరినరోజునే మంత్రిగారింట వివాహ మహోత్సవం...కొని ఒక్కటే చిక్కు! మంత్రిగారి బ్రాహ్మణ్య మూర్ఖురంగంవున్నది! రోజువిడిచి రోజు రాత్రుకు అతనికి మూర్ఖవస్తుంది. అతని దురదృష్టమేమో సరిగా మహారథ పురోజానే అతనికి, మూర్ఖవస్తుంది!

ఈ విషయాన్ని ఆలోచించుకుంటూ మహామంత్రి భవనంలోనుంచి బయటకు వచ్చాడు. ఏమిచేయాలో అతనికి ఆలోచన స్ఫురించలేదు “తీరా పెళ్లి పీట మీద నే ముగ్గునస్తే ఎంత అల్లరి! తలవంపుకాదు! మహారాజుగారి ఆగ్రహానికి సరికొనాలి! ఏమిచేస్తే గండంగడచి బయటపడగలం” అనుకుంటూ మహామంత్రి అరుగుపై నిదుర

పోతున్న విశ్వనాథుడి వైపు చూశాడు. వెళ్లి తట్టివేసాడు!

“భోజనం పెడుతున్నారా!” అంటూ రేచాడు విశ్వనాథుడు. మంత్రి విశ్వనాథుడి వైపు దీక్షగా చూశాడు. జయవర్మ, యాకురవాడు ఒక్కటేపోలిక! ఒకేఎత్తు! ఆకళివర్ణం!” అనుకున్నాడు మహామంత్రి.

వెంటనే అతనికొక ఉపాయం తట్టింది “చూడబ్రాహ్మణ్య! నీతో ఒకవిషయం మాట్లాడాలి! లోనికిరా!” అంటూ విశ్వనాథుణ్ణి లోనికి తీసుకువెళ్లాడు. ఆ తరువాత “నీవెవరు? నీది యీ నగరమేనా! అని ప్రశ్నించాడు.

తనకు జ్యోతిషం వచ్చునన్న సంగతి మరుగుపరచి తనతల్లితండ్రుల ఉత్తరక్రియల కొరకు కాశీవల్లవల్లు చెప్పాడు.

“అయితేవిను! నీవు నాకొకచిన్న సాయం చేసిపెట్టు! నీవు కాశీవల్ల దానికి వలసినంత ధనమిచ్చి తగినయేర్పాట్లు చేయిస్తాను.” అన్నాడు మంత్రి.

“ఏమిటది?” “అట్లేక మన కార్యమేమి కాదు! ఇప్పుడుబరిగే వివాహానికి మా చిరంజీవికి మారుగా, నీవు వివాహవేదికపై కూర్చోని రాకుమారి మెడలో తాళికట్టాలి! మూడు ముట్టువేయగానే నీపని తీరినట్లే! ఎలాగో పెళ్ళివారిని ఏమరించి, యిక్కడకు వచ్చేయాలి. ఈరాత్రే నిన్ను కాశీసంపించే యేర్పాటుచేయిస్తాను! అర్థమేం కా!” అన్నాడు మంత్రి.

విశ్వనాథుడు యోచించాడు! ‘మాతా పితరుల ఉత్తరక్రియలు చేసేటప్పుడు కొన్ని కొన్ని ఘటాలలో వివాహాభిషేకం చేయవలసిన పనులున్నాయి! చూడగా, ఇది ఒక విధంగానుంచిదే! పుస్తకటగానే తను గృహస్థు అవుతాడు!’ అనుకొని తన అంగీకారాన్ని తెలియబరచాడు.

మహారథం సమాపిస్తోంది! మంత్రి యీవిషయాన్ని కొందరు ముఖ్యబంధువులకు తెలియబరచాడు. ఎవరైనా యారహస్యం బయటపెట్టినట్లయితే పీకలు కత్తిరించి వేస్తానని బెదిరించాడు. మంత్రి తత్వం తెలిసినవారు కాబట్టి ఎవరూ కిమ్మనలేదు.

అప్పటికప్పుడే విశ్వనాథుడు పెళ్ళిరున్న లతో మున్నాటే వివాహవేదిక వద్దకు తీసుకురాబడ్డాడు.

పెళ్లిమండపంలో తన ప్రక్క కూర్చున్న విశ్వనాథుడి, తీవ్ర, ఆలేజస్వరూపి, యిందుమతీ ఎంతో ముచ్చటపడింది. ‘తనకు తగిన వరుసు’ అనుకుంది.

వేదోక్త ప్రకారం విశ్వనాథుడు యిందుమతీదేవి మెడలో మూడుముళ్ళూ వేసేనాడు! ఇక అతనిపని తీరినట్లే! అనుకున్న ప్రకారం

జీవితంలో మహాలాసం



కాలేట్

బోరేటెడ్ బేబీపౌడర్ వాడకం

...అందుచేతనే, విజ్ఞతైన తల్లులు తమ పిల్లల ఆరి. ముకుంద కిరణ్ని బాధాకరమైన చర్మవ్యాధులు సోకకుండా రక్షించడానికిగాను కాలేట్ బోరేటెడ్ బేబీ పౌడర్ వాడతారు. అతి మృదులమైన కిరణం మృదువుగా, లాభిత్వంగా పుండదానికొచ్చి వర్షపు తులపై తయారవేయబడింది. కావలెన్న ఎండ వేడిమికి చర్మం పెట్టుకుండా కాపాడుతుంది - ...రోజంతా చల్లదపమిచ్చి, పిల్లలు మఖంగా పుండదాని తువకుతుంది. దాని కమ్మని వాసన మిమ్మ, మీ పిల్లలను నవ్వింపజేస్తుంది.

ఆదాకు జెయింట్ సైజు కొనండి

అందరినీ మధ్యపరచి మంత్రిగారి యింటికి చేరుకోవాలి. కాని మహారాణిగారివల విశ్వనాథుడికి అవకాశం లేకుండా పోయింది. వివాహం అయిన వెంటనే ఆవిడి కుమార్తెనూ, అలాడినీ దగ్గరనే ఉండి పుట్టి ఎక్కించి అంతఃపురానికి తీసుకుపోయింది.

మంత్రి తన కుమారునికి పెళ్ళిదూస్తులు తోడిగించి విశ్వనాథుని రాకకొరకు ఎదురు చూస్తూ వున్నాడు. కాని కథ అడ్డం తిరిగి వస్తుంటే 'ఏం జరుగుతుందో' నని భయపడి పోయాడు.

విశ్వనాథుడు కూడ మొదట ఏమాతనూ నని భయపడడు కాని 'జరిగేది ఎలాగూ జరక్కపోదు!' అని గుండె నిబ్బరపరచు కున్నాడు.

అంతఃపురంలో, నూతన విభావయలకు యేకాంత మందిరాన్ని యేర్పాటు చేశారు. విశ్వనాథుడుకి బయటికి రావలసిన పోయింది. గదికి తాళం వేసి లింగాలు తీసుకుపోయింది మహారాణి.

ఇందుమతీదేవి సలస్కృత భాషలో పండితురాలు. అందువల్ల ఆమె విశ్వనాథుణ్ణి అనేక విషయాలు ప్రశ్నించింది. అతను అన్నిటికీ సలస్కృత భాషలో సమాధాన మిచ్చాడు. మీదుమిక్కిలి యిందుమతీ దేవికి ఎన్నో నూతనవిషయాలు బోధించాడు.

'తన భర్త యింటికి ప్రజ్ఞాదురభేదా!' అని పొంగి పోయింది ఇందుమతీదేవి.

'రాకుమారి క్షత్రియకొంత అయినా కాస్త్రు విషయంలో ఉద్దండురాలు. నాకు భార్యగా లభించడంతో దృష్టం! అని సంబరపడి మరుక్షణంలోనే 'ఈ సంతోషం తెల్లవా రేవరకే!' అని గ్రహించి, విచారించాడు.

ఇందుమతీ భర్త, ముఖలక్షణాల్ని పరికించింది!

'ఏమండీ! విచారంగా వున్నాడు! కారణం తెలుసుకోవచ్చునా!' అని ప్రశ్నించింది.

'ఏమి చెప్పమంటావు! నిన్ను వదిలి కాకినెళ్ళాల్సి వస్తుంది! మళ్ళీ ఎప్పటికీ వస్తానో! నాకు యింతే అదృష్టం వుంది కాబోలు!' అన్నాడు విశ్వనాథుడు.

'మీరు కాకినెళ్ళున్నారా! ఎందుకు?' అంటూ ఇందుమతీ ఆత్రుగా ప్రశ్నించింది!

విశ్వనాథుడు తెలివితెచ్చు కున్నాడు! విచారంలో మూట జారానని గ్రహించాడు.

'ఏదో ఆలోచనలో అలా అన్నాను! కాకినెళ్ళామని అనుకుంటున్నాను! కాని యిప్పుట్లో అదిసాధ్యంకాదు. నీవు భయపడ నక్కర్లేదు!' అన్నాడు విశ్వనాథుడు.

ఆతరువాత అతనికి ఆకలిభాగ మ్మరగకు వచ్చింది. ఆనాటి ఉదయాన్నిప్పడో

ఇప్పుడు నరముల సంకటం లేదు!



మీరు జీవిత యాత్ర కొంత వివిధమైనా.

గృహ నిర్వహణం చేస్తున్నా.

ప్రతి విషయం కారమారమ్యే నమయా

మీకు తెలుస్తాయి. అటువంటి

కష్టాలను అధిగమించడానికి విభిన్నమైన మనస్సు కావలెను.

లోకసముతోమన్నూ రాత్రిల్ల విధిపోవుటకు ముందున్నూ, "ఓవల్ టైన్" తీసుకుంటే, అది నరములను పోషించి, జీవశక్తిని బరువును పెంపొందించును. రుచికరమైన ఈ పానీయం ప్రకృతి సంబంధమైన ఉత్తమ ఆహారము అతోతయారవేయబడి నీ, దీ విటమినులు చేర్చబడ్డాయి. సులభంగా జీర్ణమవుతుంది. ఇతర విద్యార్థులు శీర్షమయేందుకు గూడ తోడ్పడుతుంది. "ఓవల్ టైన్" కోసమే నిర్ణయించింది.

రెడీయో నిరోన్ మీద ఓవల్ టైన్ అమెచూర కాంతేషం వినండి. (హిందీ - 41.12 మీటర్లు) కవివారములు రాత్రికి నుండి 3-30 గం.లు (ఇంగ్లీషు - 3020 కిలోనైట్స్-31 మీటర్లు) ఆదివాంములు రా. క నుండి 3 30 గం. లు.

ప్రతి దినాల్లో అరోగ్యం వున్నది

ఓవల్ టైన్

డిప్రెస్సాబద్ధ, గ్రాహమ్య (జీడిగం కంపెనీ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్





విశ్వనాథుడు



భోజనంచేశాడు! మంత్రిగారుకూడ అతినికి భోజనసగుపాయలా లేపి చూడలేదు. అతని కేమి శోషవచ్చేలా వుంది.

అతను వెంటనే, ఇందుమతిని ఉద్దేశించి “నిజంగా భర్తపై ప్రేమ వాత్సల్యం ఉన్న స్త్రీ అయితే ముందు అతని ఆకలి విషయం చూస్తుంది. ఈవిధంగా వ్యర్థప్రసంగంచేసి విసుగుపరుచుకుంది” అన్న అర్థవచ్చేట్లు విశ్వనాథుడు డాక్టర్లొకాన్ని గంభీరంగా చెప్పాడు.

అక్కోకాన్ని ఇందుమతి అర్థంచేసికొని “క్షమించండి! ఆనందంలో మెమరచాను” అంటూ ఫలహారాలు, పాలు పళ్ళు తెచ్చి విశ్వనాథునిచేత తినిపించి సంతోషుని చేసింది!

“మీరు చెప్పినట్లేకం ఎంతో చక్కగా వుంది! మళ్ళా చెప్పండి! మన ప్రేమకు గుర్తుగా గొడవొడ వాస్తాను” అన్నది.

విశ్వనాథుడు నవ్వుకుంటూ శ్లోకాన్ని మళ్ళా చదివాడు! ఇందుమతి దాన్ని గొడవపై వ్రాసింది.

ఆ రేయి కలువల్లోనే గడిచిపోయింది. తెల్లవారుతుంచగా మంత్రిగారి పరిజనం వచ్చి విశ్వనాథుణ్ణి తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

“నీకు అప్పగించిన బాధ్యత ఎంతో! అంతః పురానికిగూడా వెళ్ళావు! చెప్ప! ఈ రహస్యం బయటకు పోక్కిందా!” అంటూ గుసురిమాడు మహామంత్రి.

“తిప్పించుకు రావడానికి అవకాశమే లేక పోయింది! నన్నేం చేయమంటారు! రహస్యాన్ని బయట పెట్టేటంత మూర్ఖుణ్ణికాదు” అన్నాడు విశ్వనాథుడు.

“సరి! నీవిక ఇక్కడ జాగుచేయడం ప్రమాదం! నిన్ను హతమార్చడమే మంచిది! కాని, ఒక్క ఘడియే నా కుమారుడిలా పెళ్ళిపందిట్లో కూర్చున్నావు కాబట్టి నిన్ను దయతలచి క్షమిస్తున్నాను. నీకు వలసినంత ధనం పల్లకిలో పెట్టించాను. భోయీలు నిన్ను, ఈ సామ్రాజ్య పాలిమేరవరకు విడిచి వస్తారు. తిరిగి నీముఖం విజయనగర సామ్రాజ్యంలో కనుపించగూడదు! తెలిసిందా!” అంటూ మహామంత్రి అప్పటికప్పుడే విశ్వనాథుణ్ణి కాకి ప్రయాణం కట్టించాడు.

వివాహమైన మరుసటిదినంకూడ వధూవరు లిద్దరూ పూజచేసి, అగ్నిహోత్రునికి ప్రదక్షిణం చేయాలి.”

“వివాహంఎలాగూవిపోయింది! ఇక భయ పడవలసిన అవసరంలేదు!” అన్న ధీమాతో మహామంత్రి జయవర్యునిపెళ్ళిదుస్తులు తొడిగి పంపించాడు. కాని తనప్రక్క కూర్చున్న జయవర్యునిమాసి ఇందుమతి పామును చూసినట్లు అదిరిపడి “కాదు! వారుకాదు! ఇదేదోమోసం!” అనుకుంటూనే మూర్ఛ పోయింది. అంతే యీ విపరీతానికి భయ పడారు. కిటిలోపచారాలు జరిగిన పిమ్మట తెలివి తెచ్చుకుంది. ఆమె అక్కడ ఏమీ గొడవచేయలేదు. పూజా పునస్కారాలు యధావిధిగా జరిగిపోయాయి. ఇద్దరినీ అంతః పురానికి తీసుకు వెళ్ళారు.

అక్కడ నిలదీసి అడిగింది “ఎవరవు నీవు! ఏమిటి మోసం!” అని

“మోసమేమిటి? నేనుమంత్రికుమారుడను. నీ భర్తను!” అన్నాడు.

“కాదు! నాకు తెలుసు! అతిని బ్రహ్మ

తేజస్సు నీలోలేదు. చెప్ప! ఎవరవు నీవు!” రెట్టించి ఇంగుమతి.

“నీకు పిచ్చిపట్టిందా!” అన్నాడు జయవర్యుడు.

“అవును పిచ్చిపట్టింది! ఇలాంటి పిచ్చి ఎవరికో నిరారణ చేసుకుంటాను! అనుకో ఆ గొడవొడి శ్లోకానికి అర్థం చెప్ప!” అన్నది ఇందుమతి.

“భలేపరీక్ష! నాకు సంస్కృతం రాదు. అంతే మాత్రాన నీ భర్తను కానని అనుకో వద్దు! నేను నీ భర్తని లోకానికి తెలుసు!” అన్నాడు.

ఇందుమతి దూరాలోచన చేసింది!

‘ఇతిను తన భర్తకాదు. మంత్రి కుమారుడు కావచ్చు! ఇంగులో మోసం వుంది! తనభర్త సంస్కృత పండితుడు. అతనిలో బ్రహ్మ తేజస్సు ప్రజ్వరిల్లుతుండడంవల్ల అతను బ్రాహ్మణుడయి వుండవచ్చు! నిన్నిటి దినం సంభాషణలో కాకి వెళ్ళున్నట్లు మాట జారారు! అదే నిజం కావచ్చు! అతను ఎవరైనా తన భర్త అయితే! ప్రస్తుతానికి ఏ గొడవ చేయకుండా, తెలివిగా ప్రవర్తించడమే మంచిది! లేదా గౌరవప్రతిఫలం రచ్చకెక్కుగలవు! అనుకున్నది.

వెంటనే జయవర్యుతో “మీరంతా కలిసి ఏదో కుట్రపన్నాడు. నాకు తెలుసు! నీవు లోకం దృష్టిలో నా భర్తవు! అలాగే, దర్బారులో రాజుగారిఅల్లుడిగా ప్రవర్తించు! నా దగ్గర నీ ఆటలు పాగవు! జాగ్రత్త!” అంటూ బాకు తీసింది.

జయవర్యుడుడిలిపోయి పరుగెత్తాడు.

‘తన భర్తను ఎలాగైనా విజయనగరం రప్పించాలి!’ అనుకుంది.

మర్నాడు తిండివద్ద కెళ్ళి “నాన్నా! నేనొక మానవ్రతాన్ని సంకల్పించాను. ఆ వ్రతం ఎప్పుటికీ పరిపూర్తి అవుతుందో చెప్పలేను. మీరు ఆమడకోక సత్రంవొప్పున కాకివరకు కట్టించండి! నేనొక శ్లోకాన్ని యిస్తాను. దాన్ని సత్రసత్రంలోను వ్రాయించండి! ఆ శ్లోకానికి అర్థాన్ని, అది ఎప్పుడు చెప్పబడిందో తెలిసినవారిని యిక్కడకు తీసుకురమ్మని భటులను అక్కడ కాపుంచండి. ఇంతే! నా మీద వాత్సల్యముంటే మారు ప్రశ్న వేయక యివన్నీ జరిపించండి!” అని వేడుకుంది యిందుమతిదేవి.

మహారాజుగారికేమీ అర్థంగాక పోయినా “సరి! చిట్టితల్లీ! అలాగే చేయిస్తాను” అన్నాడు.

మరునాడే యిందుమతి మానవ వ్రతం ప్రారంభించింది. మహారాజు సత్రనిర్మాణానికి పూనుకున్నారు.

ఇక విశ్వనాథుని సంగతి! ఇందుమతి (56-వ పేజీ చూడండి)

కేశ సంపదకు

రీటా కుడుళ్ళకు బలమునిచ్చి, విగనిగిలాడు నిడుపాటి వెండ్రుకను పెంచుటకు అద్భుతమైన హెయిర్ టానిక్. తల వెండ్రుకలు రాలకు, నెరయుట, కుంగు, నిలతల, పేనుకొడుకు, ఇంకను తల వెండ్రుకలకు సంబంధించిన నమస్త వ్యాధులకు రీటా అమోఘముగ వనిచేయును. వీనకునేటి వాడి గుణమును పొందియున్నారు. మీరుకూడా వేదమందిర రీటా వాడుడు.

రీటా
హెయిర్ టానిక్

వనితా లోకం

చెప్పడు మాట
లకు చెవియొగ్గ
రాదని మనవాళ్ళు
చెప్పతూవుంటా
రు. అది అందరికీ

మనసుకు నచ్చినట్లు....

పక్కంటావిడ పుట్టి
లుకూడా మా స్నే
హితురాలి పుట్టిల్లు
వున్నదగ్గరే. ఇద్దరూ
కలిసేవెళ్ళేవు. అటు
నుంచి ఆపక్కంటా

కొన్నికొన్ని సమయాల్లో అనుభవానికి
వస్తూనే వుంటుంది. ఇతరులమాటలు సాధార
ణంగా ఎప్పుడు వినవలసివస్తుందంటే మనకి
స్వంతంగా ఆలోచించగలిగే శక్తి లేనప్పుడు.
తాము చేసేపని తప్పొప్పు తిమ్మకు తెలియదు.
అసలు ఏదైనా పనిచెయ్యబోయినప్పుడు
అది ఎలాచేసే సఫలమవుతుందో, ఎలాచేసే
విఫలమవుతుందో వాళ్ళకి తెలుసుకోగలిగే
శక్తివుండదు. ఎంతసేపు వాళ్ళు ఇవతలి వాళ్ళ
మీద ఆధారపడివుంటారు. వాళ్ళు చెప్పింది
వేదం అనుకొని వాళ్ళ నిర్దిష్టత్యాల్లో
కూడా ఇతిరులసహాయం ఆపేక్షించుతారు.
ఇటువంటివాళ్ళు మన జీవితంలో చాలామంది
తారసపడతారు.

దీనికి కారణం చిన్నప్పటి వాళ్ళ పెంప
కంలో వున్న లోపమే అని చెప్పవచ్చు.
ఎందుకంటే “చిన్నపిల్లడుకదా అయ్యో
పాపం ఏమీ తెలియదు” అని తల్లితండ్రులు
ముద్దు కొట్టి పిల్లల్ని ఏపని స్వంతంగా చెయ్య
నివ్వరు. అంతేకాదు; స్వంతంగా ఆలోచించు
కునేందుకు కూడా అవకాశం ఇవ్వరు.
ఏదీలా నలుగురిపిల్లలలో కలిసి ఆడుకుంటే
తమ పిల్లడు ఎక్కడ చెడిపోతాడో అని
ఎవ్వరితోనూ మాటలాడనివ్వకుండా, ఎక్క
డికీ పెళ్ళి నివ్వకుండా ఇంట్లోనే వుంచు
తారు. ఎవరైనా ఏమమ్మా! మీ పిల్లడిని
ఎప్పుడూ ఇంట్లోనే వుంచుతారు. ఆడు
కుండి పంపించకూడదూ! అంటే అమ్మో!
మాపిల్లడు అమాయకుడు వాణ్ణిమేనా చేశా
డంటే మావాడు జవాబుకూడా చెప్పలేదు
అని వెనకేసుకొస్తారు.

“ఈపూటకీ పాఠం వద్దులెండి”

ఇంక స్కూలుకి పంపించవలసిన సమ
యంలోకూడా కొందరు తల్లులు బడికి
పంపుతే ఆ అలగామూకతో తిరిగి పిల్లడు

ఎక్కడ చెడిపోతాడో అని యింటిదగ్గరే
ప్రయత్నం మాడ్చుకుంటే చదువు చెప్పి
స్తారు. గారాబంగా పెరిగే ఇటువంటి
పిల్లలకి తల్లితండ్రులవద్ద ముద్దువల్ల మాడ్చ
డంటే భయంలేక అతను వచ్చేవేళకి తల్లి
కొంగువట్టుకు తిరిగి నాలుగు తియ్యమాట
లాడ్డూ తల్లి చేసే “ఈ పూటకీ ప్రయత్నం
వద్దులెండి మాడ్చారు” అని అనిపిస్తారు.

మా పాఠకున ఒక పదేళ్ళ అబ్బాయి
ఉన్నాడట. ఆ అబ్బాయి అంటే వాళ్ళ
అమ్మగారికి నాన్నగారికి విపరీతమైన అభి
మానము. స్కూలుకి పంపించరు. ప్రయత్నం
మాడ్చు వచ్చేవేళకి ఆ పిల్లడు కడుపు
నొప్పికో, కాలనొప్పికో ఏదో మిష పెట్టి

ఏనుపు మొదలుపెట్టాడు. దాంతో ఆవిడ
వెంటనే ఈ రోజుకీ వెళ్ళిపోండి మాడ్చారు
అంటుంది. అలావుంది ఆ అబ్బాయి చదువు.

ఇటీవాళ్ళు పెద్ద వాళ్ళి యి జీవితంలో
ప్రవేశించేసరికిలా స్వంతంగా ఆలోచించు
కునే శక్తిని కోల్పోతారు. ఇటువంటిపాత్ర
శిరత్ చంద్ర చిట్టర్జియ్యక్క “బడదీదీ”లో
కేఖర్ ది. స్వంతముగా ఆలోచించే శక్తి లేని
వాళ్ళు ఏ పని చేసినా ఇతరుల సహాయమును
ఆపేక్షించుతారు. పైవాళ్ళు మంచివాళ్ళయితే
పరవారేమిగాని వాళ్ళే ఇతరులయొక్క
భాగులుచూడలేనివాళ్ళయితే జీవితం
నాశనమయ్యే సలహాలు ఇస్తారు.

అసలు యిటువంటిది చాలా ప్రమాదం.
ఏమంటే న్యూ స్నేహితురాలుండేది. ఆవిడ
భర్త పైన సేమ చెప్పినరకం వాడే. ఆవిడని
చాలా అభిమానంగా చూసేవాడు. ఆవిడ
ఒకమాటు వాళ్ళ పుట్టింటికి వెళ్ళింది. వాళ్ళ

విడ ముందరగా వచ్చింది. వచ్చి ఇతనిభార్య
మీద. లేనిపోని అపవాదులన్నీ కల్పించి ప్రచారం
చేసింది. దాంతో అవన్నీ అతని చెవిదాకా
ప్రాకి భార్యను తిరిగి తీసుకు రావడం మానే
శాడు. ఆవిడ భర్త అకారణమోహానికి ఆశ్చర్య
పోతూ తనంతానే భర్తయింటికి వచ్చింది.
నిజాన్ని తెలుసుకు నేందుకు ప్రయత్నించని
■ భర్త ఆవిడని అనరాని మాటలనితగిలినను.
ఇలా వుంటాయి పరిస్థితులు.

ఆలోచించగలిగే శక్తి వున్న వాళ్ళు
రెండోరకం మనుష్యులు. వీళ్ళకి మంచేదో,
చెడదో ఆలోచించగలిగే శక్తి వుండి కూడా
చెడలోకి ప్రవేశిస్తారు. ఒకవిషయం వచ్చిం
దంటే దాన్ని వివిధంగా పరిష్కరిస్తే ఫలి
తం వుంటుందో అని తమ తెలివితేటల్ని
ఉపయోగించి బాగా ఆలోచిస్తారు. ఆలో
చించి ఆలోచించి గలుక్కున వివిధంగా
చేస్తే ఫలితం కూన్యమో ఆ మార్గంలోనికి
చొరపడతారు. దీన్నే మనవాళ్ళు “ఎత్తై
కాళ్ళు ఎంగిలాకులో వెయ్యడం” అంటారు.
పాపం అది చెడలోపమే. భగవంతుడు
ఆలోచించగలిగే శక్తిని యిచ్చికూడా సమ
యానికి ఉపయోగంలేకుండా చేస్తాడు.
ఇలాటివాళ్ళు భవిష్యత్తును ఎటూ నిర్ణయించు
కోలేక అడుగడుగునా సంకటలలో పడు
తూ, జీవితమంతా దుఃఖమయం చేసుకొని
నిర్లంధకునుమార్లా చలామణీ అవుతారు.

ఇటువంటి సమయాల్లో ప్రతివాళ్ళకీ ఆత్మ
పరీక్షోధనసదనద్వితీయాన్నిగ్రహించి అవుసరం.
మనంచేసేపని, మనమనసులో బాగా ఆలో
చించుకొని మన మనస్సుకి నచ్చితే ఇంకొక
రిని సలహా అడగనక్కర్లేకుండానే ఆ పని
చేసుకోవచ్చు. ఏదైనా మనమనస్సుకి మనం
చేస్తున్నది చెడ్డపని మంచిపని తెలుస్తూనే
వుంటుంది. అటువంటిప్పుడు చెడ్డవేపు ఉరక

నూలత్వం తగ్గడానికి

నిజం చెప్పాలంటే, నూలకాయాన్ని లఘు కాయంగా మార్చుకోవడం ఈరోజులో ఒక శేషమేగా గోచరిస్తుంది. మొత్తానికి శరీరం పెరగడం, అంటే అధికంగా కొవ్వుపట్టడం - మనలో కొందరికి పెద్దసమస్యగానే ఉన్నట్లు తోస్తోంది. నిజంగా శరీరం ఆరోగ్యం పెరిగిందా? లేక మానసికంగా, కొందరు మనల్ని నూలకాయల జాబితాలో చేపేస్తున్నారని భీతిచెందుతున్నామా? అనేది సమస్య!

సన్నగా ఉన్న స్త్రీ మున్నితమైనదని సౌందర్యవతి అనిపించుకోవడానికి అది ఒక యోగ్యత అనీ మనం భావిస్తున్నాం. సన్నగా నాజూకుగా ఉండడం వాంఛనీయమే. కాస్త్రు రీత్యా అది ఆరోగ్యాన్నే మాచిస్తుంది... సరే ఇక, అందంనూట నిర్వివాదాంశమే కదా!

అదర్థప్రాయమైన బరువు, స్త్రీకి ఏది? అనే సమస్యను పరిష్కరించడం అంతసులు వైన విషయం కాదు. కానీ ఎవరిమటుకు వాళ్ళు తోచివయం చులాగా తేల్చుకోవచ్చును. ఎంత కొవ్వుపెరిగినా, ఎంత బరువు వృద్ధిపొందినా, తనకు కులుపుగా, మనాయాసంగా తన దిన చర్యలను తాను సాగించగలుగుతోందా అని

మనసుకు నచ్చినట్టు

ప్రయత్నించకుండా మనస్సుని అరికట్టి మంచివేపు వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాలి.

మనమనస్సే మనకి గురువు. అన్ని వేళ్ళలో మనని వెంటాడుతూ మంచేదో చెడేదో విధియించి చెప్పతూవుంటుంది. భగవంతుడు మనకిచ్చిన తార్కికజ్ఞానాన్ని, ఆలోచనా శక్తిని దుర్వినియోగపరచుకోకుండా మనం ఏదీ ఎలాచేస్తున్నాం, ఏదీ ఎలాచేస్తే బావుంటుంది అని ప్రతివిషయంలో జాగ్రత్తిగా ఆలోచించి మరీచేస్తే మనం ఎప్పుడూ తప్పు చేసేందుకు అవకాశం వుండదు. జీవితం కూడా సరియైనమార్గంలో నడుస్తుంది.

అలా అని ఇతిరులమాట పెడచెవిని బెట్టమనికొడు నావుడేశం. మనం స్వయంగా ఆలోచించుకునే శక్తిని కలిగివున్నప్పుడు ఇతరులు ఘోషిస్తున్నా ఫరవాలేదు. ఏమంటే వారు చెప్పింది విని ఆలోచించి బావుంటేనే ఆమార్గం పడతాం. లేకపోతే లేదు.

చూచుకుంటారు. మరొకమాటలో చెప్పాలంటే తనబరువు తనకు ఎట్టి సమస్య కాకుండా ఆయాసమూ, ఒగుర్పు, అలసట, మంకొదడితనమూ లేకుండా ఉంటే తన శరీరం పెరుగుతున్నందుకు ఆక్షేపణ ఏమిటి? అని నాఅభిప్రాయం. అంటే కాకుండా సన్నగా, మున్నితంగా, అర్పకంగా ఉండి, రక్తహీనతతో, పాండురోగంతో పాలిపోయి, చురుకు తీ మైర్లతో నీరసంగా, నిస్సత్తువగా, ముక్కుతూ మూలుతూ ఉండేకంటే నయమేకదా? ముఖ్యంగా తనకు తగిన లావునూ, అవుసరమైన బరువును తగించుకొని లేనిపోని బాధలను పడటంకూడా న్యాయం కాదు!!

జి. సావిత్రి

శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ యవ్వనంలో—అంటే ఇరవై ఏళ్ళ ప్రాయంలో ఎంత శక్తివంతంగా, చురుకుగా, చైతన్యంతో ఉన్నామో అంత శక్తివంతంగా ఉన్నంతకాలం మనదర్బానికి అడుగున ఎన్ని కొవ్వు దొంతరలు పెరిగినా పరవా లేదు.

పైన ఉదహరించిన వాస్తవిక విషయాలు అలా ఉండగా కాస్త్రుజ్ఞాలు—కొందరు మన ఎత్తునుబట్టి బరువు ఎంతఉంటే సహజమో ఒక కొలమానాన్ని తయారుచేశారు. అయినా ఉజాయింపు కొలమానం మాత్రమే! అయి దడుగులు ఎత్తు ఉన్న స్త్రీ 112 పౌన్ల బరువు ఉండాలనీ అంటే అయిదడుగులుపైన ఉన్న స్త్రీకి అదనపు అంగుళానికి అయిదు పౌనులు కలవాలనీ ఒక నిర్ణయం చేశారు.

శరీరాన్ని తగ్గించుకోవడం

అధికంగా కొవ్వుపట్టడం వలన అనేక దుర్లక్షణాలు కలగడంతోపాటు శరీరసౌయగం తగిపోతుందని, వాటం విలక్షణంగా కనిపిస్తుందనీ అంటారు. ఈమాటకూడా నిజమే! సహజమైన శరీరసౌందర్యానికి కొవ్వుపొరలు వైకల్యం కల్పించడం సత్యమారంకాదు.

అందంగా ఉన్నాననే అభిప్రాయం కలిగవుతు ఆనందంగా ఉండడం సహజం. అనందం ఆరోగ్యానికి దారితీయడం కూడా

సహజమే. పెరిగిన పోతికడుపు, మెడక్రింద మడతలుపట్టే కొవ్వుపొరలూ ఎవరికిమటుకు ఆందోళన కల్పించదు? ఏ సోదరి వెంగపడి ఆవెంగంతో ఆరోగ్యం చెరచుకోదు?

కొవ్వు పట్టడంవలన కలిగే దుష్ఫలితాలను ఆరోగ్యకాస్త్రురీత్యా పరిశోధించి తేల్చారు. ప్రప్రథమంగా శరీరంయొక్క బరువు హెచ్చడంవలన, ఈబరువైన శరీరం మోయడంలో శక్తి చాలాకర్చుయిపోతోంది. అందువలన నూలకాయం కల్గిన సోదరి మణులు కళ్ళుతిరిగడం, అయాసపడడం, ఒగర్పడం జరుగుతూ ఉంటుంది. అంటే కాకుండా నడక కుంటుపడుతుంది. కండరాలపైనా కాళ్ళపైనా బరువుబాధ అధికమై దినచర్యలు కూడా సక్రమంగా నిర్వహించలేనిస్థితికి వస్తున్నారు. ఈ శారీరకమైన నిస్సత్తువ మానసికమైన నిస్పృహకు, మందకొడితనానికి దారి తీస్తుంది. మనస్సు చురుకుతనాన్ని, సహజమైన చైతన్యాన్ని కోల్పోతుంది.

ఆరోగ్యం చెడిపోవడాన్ని కారణం చర్చించింది పెరిగే కొవ్వు పొరలుమాత్రమే కాక, శరీరంలో కండరాలమధ్య తదితర అవయవ ప్రాంతాలలో పెరిగే కొవ్వు పొరలు కూడాను. “కొవ్వివసంగం” (Fatty Heart) అనే ఋగ్మత వీర్పడటానికి కారణం కొవ్వు పదార్థం గుండె చుట్టునూ గుండెలోపలనూ పెరగడమే. ఈకొవ్వు పెరగడం వలన గుండె తనంతతాను చేసేచలనం మందగించ బడుతుంది, తద్వారా శరీరానికి రక్తం సకాలంలో సక్రమమైనవేగంలో చేరదు. అందువలన రక్తంలోకి ప్రాణవాయువు రావడం ఆలస్యమై రక్తంలోని బొగ్గులును వాయువు బయటికిపోవడం తగిపోయి, శరీరంలో మెలిం మధికమవుతుంది. రక్తప్రసారం మందగించడంవలన శరీరంలో ఉష్ణం అంటే శక్తిలేక నిస్సత్తువ ప్రాప్తిస్తుంది.

అంటే కాకుండా వైద్యకాస్త్రు రీత్యా నూలకాయలలో కడుపునొప్పలు, విషపడి, శిము, ఉబ్బసం, రక్తపుపోటు, మధుమేహము అధికంగా కనిపిస్తుందని తెలుస్తోంది. నూలకాయలకు శస్త్రచికిత్స చేయడంకూడా అపాయకరమేనని శస్త్ర వైద్యుల అభిప్రాయం.

(40-వ పేజీ చూడండి)

గుమ్మడి కాయతో

కాలసిన సాహసం:—1 గుమ్మడికాయ, పావుశేయ ఆవాల, పావుశేయ వుప్పు, పావుశేయ కారం, రెండు గరిలెల వప్పునూనె, 1 టీస్పూను కనుపు, శనగగింజంత ఇంగువ.

రేయ విధము:—ముందు గుమ్మడికాయను కుభ్రంగా కడిగి శుభువ వలెను. పావుశేయ ఆవాల ఎండబెట్టి మెత్తిగా పొడుంకొట్టి జరించి అట్టిపెట్ట వలెను. తర్వాత ఉప్పుకూడా మెత్తిగా దంచవలెను. గుమ్మడికాయను ముక్కలుగా కోసి ఒక ప్లేయిన్ టెన్ సీట్ పాత్ర లోనికి తీసుకొని అందులో ఆవాల పొడి, ఉప్పు, ఇంగువ, ఒక టీస్పూను పసుపు, రెండు గరిలెల నూనెపోసి, వీటి అన్నిటిని ముక్కలతో బాగా కలిసిపోయేటట్లు కలిపి, ఒక జాడీలో పెట్టుకొన వలెను. రెండు మూడు గంటల సేపటికి బాగా వూరి మామిడికాయ వూరగాయకి మలే చాలా రుచిగా వుండును. యీ గుమ్మడికాయ వూరగాయ చెడిపోకుండా రెండు మూడు నెలలవరకు నిలవవుండును.

దీనికి ఏమంత ఖర్చుకాదు. తక్కువ ఖర్చుతో వస్తుంది. భోజనములోనికి ఒక అధరువుకింద వుంటుంది.

పావులూరి లీలావతి, (గోవాడ).

★ బొప్పాయి కాయతో ★

కాయగాను, పండుగానూ కూడా ఉపయోగించేవాటిలో బొప్పాయి (లేక మదన ఆనపకాయ) ఒకటి. పండు, వంటికి చాల ఆరోగ్యకరమైనది. ఇంక కాయల సంగతి ఏమిచేయాలో చాలమందికి తెలియదు. ఆ కాయలు మేము చాల రకాల కూరలుగా వండుకుంటాము. అందులో కొన్ని రకాలు ఈ క్రింద వ్రాస్తున్నాను.

పచ్చిగావున్న కాయ అంటే మరీ లేతగా కాక పసుపుపచ్చనిరంగురాక, తెల్లగావున్న కాయను తెచ్చి ముగ్గుకు కోస్తే కొబ్బరి చిప్పలమాదిరి వుంటాయి. చెంచాతో లోపల గింజలు తగ్గరా గోకి, కుభ్రంగా కడిగి కొబ్బరికోర్రాంట్ కోరినట్లుయితే చక్కగా కొబ్బరికోరులాగ వస్తుంది. ఆ కోరుతో ఎన్నిరకాల కూర నైన్యా వండవచ్చును. వంటికి చాల ఆరోగ్యం; తేలికగా జీర్ణం అవుతుంది.

ఆవ కూర

బొప్పాయి కోరును కొద్దిసేపుపోసి వుడికించి వార్చవలెను. ఆ వార్చిన కోరులో ఎవరి ఇష్టాన్నిపటివాళ్లు చిక్కిని వులును, వుప్పు, పసుపువేసి సన్నటిసెగమీద ఇగరనిచ్చి తీసి పళ్ళెంలో పెట్టుకోవలెను. ఆ తర్వాత 4 ఎండుమిర్చిముక్కలు, శనగ పప్పు, మినప్పప్పు, కొద్దిగా ఆవాల వేయించి, తర్వాత పచ్చిమిర్చిముక్కలు,

కరివేపాకు అందులోవేసివేయించి పళ్ళెంలో పెట్టుకున్న కోరు పోవులోవేసి మూతపెట్టవలెను. 2 నిముషాలతర్వాత సుమాకు రెండు కాయల కోరుకు, 2 టేబుల్ స్పూనుల ఆవాల 2 ఎండుమిర్చివేసి రోట్లో మెత్తిగా నూరవలెను. ఆ ఆవ పళ్ళెంలోకి తీసి 4 గరిలెల నూనెవేసి ఆ ముద్దకు బాగా కలిపి అది

పాకల సీత

కూరలో బాగ కలిసేలాగ కలిపితే ఘుమఘుమలాడుతూ చాల బాగుంటుంది. కాని ఈ కూర, (ఆవమూలాన) కొంచెం వేడిచేస్తుంది.

మసాలా కూర

బొప్పాయి కోరును మెత్తిగా వుడికించి వార్చినతర్వాత పళ్ళెంలోకి తీసుకోవలెను. 4 సీరులీ పాయలు, 4 పచ్చిమిరపకాయలు పన్నగా తరిగి ఉంచుకోవాలి. ఆ తర్వాత గిన్నెలో కాస్త నూనెవేసి (నూనూలు కూరలకన్న ఎక్కువగా) 4 ఎండుమిర్చిముక్కలు, శనగపప్పు, మినప్పప్పు, కొంచెం ఆవాలవేసి వేగినతర్వాత సీరులీముక్కలు, పచ్చిమిర్చి, కరివేపాకువేసి అవి దొరగా వేగినతర్వాత ఈ కోరును దాంట్లోవేసి సరిపడిన వుప్పు, (మెత్తిగా నూరినది) పసుపు వేసి మూతపెట్టవలెను. నూనెతో ఈ కూర 10 నిముషాలు వుడికినతర్వాత దాల్చిన చెక్క, లవంగాలు, ఎలకులు సమానంగా

పొడిగిందకొటి ఆ పొడి, చిటికెడువేసి కలిపి నింపటయితే మసాలా ఘుమఘుమలతో ఈ కూర చాల బాగుంటుంది.

వప్పు కూర

బొప్పాయికోరు వుప్పుతో వుడికించి వార్చినతర్వాత దానికి సరిపడిన శనగపప్పు, కొద్దిగా నీళ్లుపోసి తలుకులేకుండా ఎక్కువ సీరు లేకుండా పన్న శనగమీద వుడికించిన తర్వాత పప్పుకు సరిపోయే వుప్పువేసి వేత పళ్ళెంలో పెట్టుకోవలెను. ఆ తర్వాత గిన్నెలో నూనెవేసి 4 ఎండుమిర్చిముక్కలు, కొద్దిగా మినప్పప్పు, శీలకర్ర, 4 పచ్చిమిర్చిముక్కలు, కరివేపాకువేసి వేయించి వుడికించిన పప్పు, కోరు కలిపి పోవులోవేసి మూతపెట్టినప్పటికెగ పెట్టవలెను. ఆ తర్వాత శనగబద్దంత ఇంగువ చెంచాడు నీళ్ళలో కలిపి కూరలోపోసి బాగా కలిపితే బాగుంటుంది. ఇంగువ ఇష్టంలేనివాళ్లు మానేయవచ్చు.

నూ వప్పు కూర

కోరు వుడికించి వార్చినతర్వాత ఎండుమిర్చిముక్కలు, శనగపప్పు, మినప్పప్పు శీలకర్ర, కరివేపాకు, పచ్చిమిర్చిముక్కలు పోవులో వేయించిన తర్వాత అర్ధపావుశేయ నూవప్పు ఎర్రగావేయించి, మెత్తిగా పొడి కొట్టి ఆ నువ్వులపొడి కూరలోవేసి కలపవలెను.

పెరుగు పచ్చడి

కమ్మని గట్టిపెరుగులో తగినంత వుప్పు, పసుపు పచ్చిమిర్చిముక్కలు కొత్తిమీర వేసి బాగా కలిపినతర్వాత 4 ఎండుమిర్చిముక్కలు ఆవాల, 4 మెంతిగింజలువేసి వేలితో వేయించి పెరుగులో కలపవలెను. ఆ తర్వాత బొప్పాయికోరు వుడికించి వార్చి బాగా నల్లారివ తర్వాత పెరుగులో కలిపితే కొబ్బరికాయ పెరుగుపచ్చడిలాగానే వుంటుంది. ★



సావరిన్

మిఠాయిలు, టాఫలు

దేశమంతటా ఆదరించబడినవి

ఉల్లి: వెల్లుల్లి

ఎలకలకు, ఉల్లికి అధికాభావసంబంధముంది. ప్రాచీనులైన, వంటింటో అడుగుపెట్టి, రాత్రి పదింటికి పక్కమీద చాలలోపున చేనికోవానికి పుల్లిసో, పుల్లిరినోవాడనికోవావుండదు. “వనితలోకంలో నిద్రించుచున్నాను చర్మిస్తున్నానుకాని, నిత్యవన్ని హితములైన వీటినిగూర్చి ఏ ఒక్కరూ ప్రాచీనలేదేమో?” అని ఆశ్చర్యపడుతుండగా, ఉల్లిమీద వ్యాసం కళ్ళబడి ఉల్లిన్నీ పల్లబించింది. అయినా ఉల్లిమీద ఉడతాభక్తిగా మేను చెప్పబోయ్యే మరికొన్ని విశేషాలు వింటుంది.

“ఇంతముండకు ఒంటినిండా చీరలు (నీరుల్లి) “ఇంతముండకు కడుపునిండా పిల్లులు (వెల్లుల్లి),” అని చిన్న పొడుపు కథల్లో విట్టస్వయాపాలను పూర్వులు సమగ్రంగా చూపించారు. పొడుపుకథలు ఉల్లి పాటలకు ‘పోటీ’లా పున్నాయనడంలో అతికథాక్రీతము. వ్యక్తశాస్త్రపు తననల్పీ దీనికి తీసికట్టు! ఉల్లిపాట చూడడానికి చక్కగా ‘బల్లు’లా వుంటుంది. విప్లవంపై పార తర్వాత పార వస్తూ, చూసేందుకు తమాషాగా వుంటుంది. ఈ పారలోనే అది తనకుకావలసిననీటిని ఆహారాన్ని దాచుకుంటుంది.

“ఉల్లిచేసినమేలు తల్లిమాతా చెయ్యి”దని ఒక సామెత. అంతే పులి ఒంటికి అంత మంచిదన్నమాట! చిరస్మరణీయులకి!! కి!! నిలకమర్రి లక్ష్మీవరసేంహం పంతులుగారు ఉల్లి పాటలంటే చెవికోసుకునే కనితల్లజాని నోటి అందమైన యాక్రింది కందాన్ని ఆంధ్రలోకాని కందించారు.

మందరపు అలిత, పద్మ

“ఉల్లిని దూషించినయాగుల్లామనుచుట్టి ముక్కు గోయగ వలదా తెలుండవలయు లేదా” యల్లాండగవలయుంభోజనోత్సవవేళన” ఉల్లి వైద్యంలో పుషయోగపడుతుంది. ఉల్లి పుషయోగాలను గూర్చి విదేశాలలో విశ్వమంగా పరిశోధనలు చేసేరట! అమృత్యు కీపరిశోధనల పొగ పోలేదు. కాని ఆవిడ అమృతం కావులకు, నీముపట్టిన కురుపులకు పులిపాటయో వైద్యంచేసింది. ఉల్లి పాట, పామృ, మెత్తగా నూరి పుష్క పెట్టి మృదస్య నాయంమీదవేసి కట్టుకడితే, నోస్టిగాని, వాళ్ళగాని యిచ్చే తీసిస్తుంది. కొంతమంది చిన్న పిల్లలకు “చిన్నపిల్ల గుణ” మని ఒక జబ్బువస్తుంది. జబ్బు

కీపులిపాట వజ్రాయుధంలాంటిది. జబ్బు కనపడినవంటనే, ఉల్లిపాట చిదిపి, ముక్కు దగ్గర, చెవులదగ్గర పెడితే, కోగిల వంటనే తెలివనస్తుంది.

కండ్ల కలకకు ఖచ్చితమైన మందు ఉల్లి పాట. కాసిన్ని ఉల్లిపాటలను కోల్పోవేసి కనబినదంచి ఆ ముద్రను కుభ్రమైన సన్నటి గుడ్డలోవేసి, కంటిలో ఒక్క చుక్క రసం పిండితే చాలు, కండ్ల కలక గారికి ఎగిరిపోతుంది. చెవిపోటుకు వెల్లుల్లి నో వలతేనీ మందు చెయ్యి వచ్చు. కాస్త మంచి నూనె లో ఒక వెల్లుల్లిపాట చుద్దగొట్టివేసి, ఒక ఎండిన విరపకాయ ముక్క, సాలెపట్టుకూడా చేర్చి, మరగ జెల్లాలి. కొద్దిగా చలారినతర్వాత చెవిపట్టే వేడి చూసుకుని, పోటుగావున్న చెవిలో వేసుకుంటే, పోటుమాట మరిపుండదు!

ఎలకలను పట్టి ఏకైక సాధనం పుల్లి పాట! ఉల్లిపకోడి, ఉల్లిగార పెడతామను కోండి! ఇవి ఏవీ సమయానికి చేతిలో లేనప్పుడు వట్టి పుల్లిపాటపెట్టినా ఎలకలు పడతాయి. ఉల్లిపాట ప్రధానంగాగంగా ఉండే పిండివంట పకోడి. ఉల్లిపాట లేనిది పకోడికి పరిపూర్ణత్యం పొసగను! అప్రస్తుత మైనా చిలకమర్రివారు పకోడిమీద చెప్పిన పద్యాలు కొన్ని పరికించండి:

- క|| వనితల పలుకులయందున ననిమిషలోకమున నున్న దమృత బలం జనులను బ్రేగాని లేదట [యశోకా నగోన నీయంధమృతముగలదు పకోడి!]
 - క|| కరకర వాదంబులు మా కర్ణమృతము నీడు మనీశా మా కనుల చందమామగ [కృతియే నే కొనియ్యడైనను నుమ్ము నిన్ను పకోడి!]
 - క|| ఎందుకు పరమాన్నంబులు ఎందుకు పలు పిండివంటలెల్లను మా! నీ మందర దిగదుడుపున కని యందును సందియము గలుగ దరయ. [పకోడి!]
 - క|| పురహరుడు నిన్ను దినునెడ గరుగక యొక వన్నె నలుపుకొనుచు దురుడున్ దినన కళింకము [మరిగల గరుగక నిన్నాళ్లు నుండగలక పకోడి!]
- పకోడి ప్రభావం పరికించారుగదా! మరం గురించి పూర్వం మహాభూతం



ఉసిరి ఆవకాయ



ఉసిరికాయల ఆవకాయ చాలాచానంటుంది. అది పెట్టేవిధానం:

ముందుగా మనం ఎన్ని నేర్ల ఉసిరికాయ పచ్చడి పెట్టుకోవాలన్న నిర్ణయించుకోవాలి. ఓసరు ఉసిరికాయల పచ్చడి పెట్టుకోవాలి అనుకుంటాం.

ఉసిరికాయ లన్నింటినీ ఓ గిన్నెలోవేసి, ఓ గరిపెడు నూనివేసి, పొయ్యిమీదపెట్టి బాగా వేగనివ్వాలి. ఉసిరికాయలు వేగిన తర్వాత కిందపెట్టేయాలి.

తర్వాత అంత, మామూలుగా ఆవకాయ పెట్టే విధానమే ఆవనండా, కారంపొడి, ఉప్పు, పసుపు, ఇంగువ, మెంజీపొడి,

వెల్లుల్లిపాటలు పరిమితపాళ్ళలో కలిపి నెయ్యిలో వేగిన ఉసిరికాయలను పొడిలో కలిపి, బాడిలోకిఎత్తి, నూనెపొయ్యిలో రెండు మూడు గోజులరేపాక అవి బాగా ఉరుతాయి.

ఉసిరికాయ ఉరుతుందికాబట్టి, కాయని చేతితో నొక్కగానే చక్కగా నాలుగు ముక్కలు అయిపోతుంది. పచ్చడికూడా చాలాబాగుంటుంది. మామిడికాయ పులుపు అంత పులుపు ఉసిరికాయకి ఉండదుకాబట్టి “ఆవకాయ” తగ్గిచివెయ్యాలి. ఇది “ఉసిరి ఆవకాయ”.

పి పూర్ణిమ,
(విజయవాడ)

—జంధ్యాల, సరోజ ద్రోణాచలం

ఉలిః ఉజ్జ్వలమైన భవిష్యత్తు కనుచూపు
మేరలోవుంది! ఉలి గడ్డకు గడురోజులు

‘వాసన’ ఒక్కటే ఉలికి వచ్చినట్లుంటూ
 ఆమె ఒక నే వంకరేని వస్తువే లోకంలో
 లేదు! కొండగోవువును చూసి కాలి
 దాసరిటివాడు “అయ్యో! దీనికి యంత
 అందం వుండి, వాసన లేక పోయేనే” అని
 విచారించి, “పాయేణ పామగ్గు విధానకా
 నాం పరాజ్యుభీ విశిష్టజః శ్రవృత్తిః”
 అని బ్రహ్మగారిమీద బ్రహ్మశ్రుతి భాంటి

★ స్థూలత్వం తగ్గడానికి ★

(శిరి-వ పేజీ తరువాయి)

స్థూలత్వానికి కారణాలు

కొన్ని కుటుంబాలలో స్థూలత్వం వారసత్వంగా వస్తోంది. అంటే కొవ్వుపదార్థాన్ని పెనకెయ్యడం జరుగుతోందన్నమాట. అందుకు కారణం గ్రంథులలో ఏదో లోపం ఉండడం అని అంచనా వేస్తున్నారు. కొన్ని గ్రంథులకుటుంబ ముఖ్యంగా టైరానిడ్, పినుటరీ స్త్రీ పురుషగ్రంథులు ఇందులో పాల్గొంటాయి. మనం పుచ్చుకొనే ఆహారం, మనం కర్మచేసే పోషక పదార్థం ఈ రెండిటికీ సామరస్యం కుదిర్చే క్లితి గ్రంథులకు ఉంటుంది. కానీ ఈ గ్రంథులలో ఏదో లేదా రావడం మూలకంగా అది మితంగాగాని అపరిమితంగాగాని వుంటే నీ ఈ పాతాళ సాగ్రాన్ని చెడగొడతాయి. అందువలన తీసుకొన్న ఆహారం శక్తిగాకర్బుగాక కొవ్వుగా చర్మంక్రింద నిల్వబడిపోతుంది. స్త్రీ గ్రంథులకు సంబంధించి కూడా ఈమార్పు ఉంటుంది. కాబట్టి మనలో కొందరు యౌవనం ప్రాప్తించేసమయంలో స్థూలకాయలైపోతారు.

ఈసూత్రం మాత్రం

అయితే సవిన శరీరవ్యాపార క్రాస్త్రాన్ని అనుసరించి (శరీరానికి అవసరమైన ఆహారం కంటే అధికంగా భుజించడంవలన కొవ్వు శరీరంలో దిగబడిపోతోందని) యీ మాత్రం మాత్రం కొందరి పోషకములు విషయంలో నిజమే! ■ పోషకములు ఎవరంటే నలభై ఏళ్ళప్రాయం ప్రాప్తించినవాళ్ళు. మాతృశ్లో ఎదిగిరావడంవలనా, కోడళ్ళు అందిరావడం వలనా విశ్రాంతిదొరికి కొంచెం అధికంగా భుజిస్తూవుంటారు. అందువలన నలభైయేళ్ళ ప్రాయంలో శరీరం కొంచెం స్థూలత్వం పొందుతుంది. అంతేకాకుండా నలభైయేళ్ళ దాటాక మనలో కొన్ని గ్రంథులలో తీవ్రమైన మార్పులు జరుగుతూఉంటాయి. ఈ మార్పులు కారణంగాకూడా స్థూలత్వం ఏర్పడవచ్చు.

పై చెప్పిన అనేక కారణాలలో ఆతిసాధారణమైన కారణం ఆవసరాన్ని మించి భుజించడం. ముఖ్యంగా కొవ్వును వృద్ధిపరచే పదార్థాలు తినడం, ఈ కారణం ఎంతిచ్చి దిగా, శోభిగా అగువిస్తుందో, అంత స్థూలభాగానూ యీ సమస్యను పరిష్కరించుకోగలం.

స్థూలత్వం ప్రాప్తిస్తున్న ప్రారంభంలోనే ఆహారంలో మార్పులు చేసుకొని దుష్టమైన

కొవ్వునుండి కాపాడుకోడం సునాయాసం ఉత్తమంకూడా. ప్రపథమంలో మేల్కొనడంద్వారా ఆకాంక్షి, ఆరోగ్యాన్ని, అందాన్ని, ఆనందాన్ని, చురుకుతనాన్ని కాపాడుకోగలం.

బరువును

తగ్గించుకోడం ఎలా?

శరీరమున బరువును నిలుపుకోవాలంటే భుజించే ఆహారానికి, ఖర్చుచేసే శక్తికి ఒక సామరస్యం ఏర్పడాలి. అలా కాకపోయినట్లయితే మనపని ఒక రబ్బరుబుడగ అయి పోతుంది. ఊడుగుట్టాన్ని నోటివద్ద పెట్టుకొని ఊడుతాం. ఒక రైపునుండి ఊడేగాలి రెండోరైపునుండి పోతుంది. అంటే సామరస్యంఉంది. రబ్బరు బుడగను ఒకరైపునుండి గాలి ఊడుతాం. రెండోరైపునుండి గాలి పోవడానికి వ్యవధిలేదు. అందుకొసం రబ్బరు పాగి పెద్దదవుతుంది. కారణం ఏమంటే సంపించేగాలికి కర్పయ్యేగాలికి సామరస్యంలేదు. ఇదే పరిస్థితి మన శరీరానికి కూడా ఏర్పడుతుంది. భుజించే ఆహారానికి ఖర్చయ్యే శక్తికి, సామరస్యం ఉండాలి. కాబట్టి శరీరం అపరిమితంగా పెరిగినవారికి రెండువిధాలైన కార్యక్రమాలు మనం నూచించాలి. మితంగా భుజించడం, తగినట్లుగా పరిశ్రమించడం. అంటే శరీరం తగ్గించడంకోసం ఆహారాన్ని తగ్గించి వ్యాయామాన్ని వాచ్చించాలి. వ్యాయామం అంటే నడక కాకుండా క్రిందటి వ్యాసంలో వేమ నూచించిన వ్యాయామక్రియలకూడా అనుసరించాల్సి ఉంటుంది.

ఆహారం, స్థూలత్వం

ఆహారాన్ని తగ్గించడంలోకూడా ఒక పద్ధతిఉన్నది. మాంసకృత్తులను తగ్గించనపుడరలేదు. అంటే పప్పు, గోధుమతినవచ్చు. తగ్గించాల్సిందల్లా వరి అన్నం, దుంపలు, పంచదార, కొవ్వు, నూనె, నెయ్యి, పాలు.

శరీరాన్ని తగ్గించడంలోకూడా పరిమితి ఉంది, బలవంతంగా పరిమాణాన్ని తగ్గిస్తే చర్మం మడతలుపడి తిలవలి వికార ఆకారాన్ని ఇస్తుంది. ఈ తగ్గించడం క్రమపద్ధతిలో ఉండాలి.

శరీరాన్ని తగ్గించడంలో కళ్ళు తింగ కూడదు. కళ్ళు చీకట్లు కమ్మకూడదు. అలా అయినట్లయితే అనేక అవాంతరాలు కలుగుతాయి. శరీరానికి కొవ్వును కలిగించేవి



“అరే! నా బరువునున్నా పోనులు!”

కొవ్వు, నెయ్యి, నూనె, రొట్టె బంగాళాదుంపలు, చిరుగడ దుంపలు, అరటి పండ్లు, పంచదార, చాకులెట్లు, పాలు మొదలైనవి.

కొవ్వును పట్టనివ్వకుండా సక్రమ ఆహారంగా ఉపయోగించేది ఆకుపచ్చని కూరగాయలు, ఆకుకూరలు, కూర, కర్బూర, మాంసము, చేప, టామెటో, అరటితప్ప అన్ని పండ్లు.

కొన్ని చిట్కాలు

ఒక వారంజపండురసం ఒక గ్లాసుడు వేడి నీటితో పిండాలి. నిద్ర లేవగానే పుచ్చుకోవాలి. పంచదార కలుపకూడదు.

నాస్తా: గోధుమరొట్టెలు, నారింజ పండు, టీగాని, కాఫీగాని (పంచదార పాలు తగ్గించాలి.)

భోజనం: గోధుమఅన్నం, టామెటో కూరలు, నిమ్మరబ్బ, ఆకుకాయ మొదలైన పచ్చళ్ళు, గోలగూర, బచ్చలి, తోటకూర, కాకరకాయ, పొల్లకాయ మొదలైనకూరలు.

సాయంకాలం: పంచదార, పాలు మితంగాఉన్న కాఫీగాని, టీగాని, గక్కులు, పూరీలుకాని, చపాతీలుకాని.

రాత్రి: గోధుమఅన్నం కాకేజీ మొదలైన ఆకుకూరలు.

నిద్రకుముందు: పంచదార లేకుండా వేడినీటితో నారింజరసం.

ప్రశ్నలకు జవాబులు

(లోగడ ప్రచురించిన 'వ్యాయామం' అనే వ్యాసంపై)

ప్రశ్న : వ్యాయామం ఉదయమే చెయ్యాలా? సాయంత్రమైనా చెయ్యవచ్చును అంటారా? ఎటువంటి ఆహారం మంచిది?

డి. లలిత.

జవాబు : ఉదయం చేయడం ఉత్తమం, సాయంకాలం కూడా వ్యాయామం చేయడం వాంఛనీయం. ఉదయం వ్యాయామం సంపూర్ణంగా మన సాయంకాలం మాత్రమే చేయడంపట్ల అంత శ్రేయోకరం కాదు. సరిపడని సమయాల్లో సాయంకాలం మాత్రమే వ్యాయామం చేయడం ప్రమాదకరమేమీ కాదు.

వ్యాయామం చేసిన తరువాత విశ్రాంతి తీసుకోవడం శ్రేయస్కరమైనది. సందేహం లేదు.

వ్యాయామానికి ముందు ఆహారం పుచ్చుకోవడం మంచిది కాదు. వ్యాయామానంతరం మీ రడిగినట్లు పాలు పుచ్చుకోవచ్చు. పాలే కాదు; బాదం, బీడిపప్పు, కిస్ మిస్, దాక్షిణ్యమొదలైనవి, పప్పుదావాల్లా భుజించవచ్చు. చప్పటి స్నానం చేసే కంటే మన శరీరం వేడిమికి సమానమైన ఉష్ణోగ్రతకలిగిన నీరు అంటే గోరువచ్చని నీటితో స్నానం చేయడం మంచిది.

ఒక్కొక్క వ్యాయామక్రియ ఎన్ని సార్లు చేసినా పరవాలేదు. కాని మీ వ్యక్తిగతమైన ఓ పిక ను అనుసరించు మాత్రమే చెయ్యాలి. ప్రారంభంలో స్వల్పంగా చెయ్యడం, క్రమేపీ అభివృద్ధిచేయడం ప్రకటనమైన పద్ధతి, మంచి పద్ధతి.

మీరు చేస్తున్న అయిదురకములైన వ్యాయామక్రియలు, మీరు చెప్పిన వరుస, ప్రకటనగానే ఉన్నాయి.

నడుమును గురించి మీరు వ్రాసిన వ్యాయామ క్రియలను కొంచెం వివరంగా చెబుతారా?

కె. శారద.

పాదాలను రెండడుగుల దూరంలో ఉంచుకోవాలి. తిన్నగా నిలబడాలి. రెండు చేతులూ తలకు పైన పూర్ణంగా ఎత్తాలి. రెండు బొటన ప్రేక్షా లంకెలు వెయ్యాలి. ఇప్పుడు ఆ పాదముల కంటే నిటారుగా ఉన్నట్లు, ఇప్పుడు ఎడమవైపుకు గుండంగా వంగాలి. అంటే చేతులు నిటారుగా సాచి ఉంచిన నడుమును మాత్రమే ఎడమకు వంచి చేతులు క్రమేపీ నేలవైపు వంచాలి. (చేతులు నిటారుగానే ఉండాలి). ఈ క్రియ చేసే

టప్పుడు కాళ్ళు వంగరాదు. కదలరాదు. నడుముభాగము మాత్రమే తక్కువ వంగాలి. తద్వారా రొమ్ము, చేతులు భూమిపై పు మళ్ళుతాయి. మళ్ళీ నిటారుగా వచ్చాక ఈ క్రియ మడివైపుకు చేయాలి. వాగ్రతిగా చేయాలి మును. స్వల్పంలో ప్రారంభించాలి. మొదటిరోజు సార్లు కంటే అధికం వద్దు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో యీ క్రింది విషయం ప్రకటించబడింది.

"ఉల్లిపాయల పరిశోధనా కేంద్రాన్ని అయిదేళ్ళ సర్వంకం స్థాపించటానికి ఒక వత్తాన్ని ప్రభుత్వం మంజూరుచేసింది. దీనికి 92820 రూ॥ ఖర్చు అవుతుంది. ఈ వత్తాన్ని కడపజిల్లాలో గంగరాజపురం వద్ద గల ప్రభుత్వ బంజరుభూమిలో నిర్వహిస్తారు. దీని వ్యయమును భారతీయ వ్యవసాయ పరిశోధనాసంస్థ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వము కలిసి భరిస్తారు. భారతీయ వ్యవసాయ పరిశోధనాసంస్థ 6400 రూ॥ వరకు భరిస్తుంది. ఆదాయాన్ని మాత్రం రాష్ట్ర ప్రభుత్వము, పరిశోధనాసంస్థ వచూవంగా వంచుకొంటుంది."

అందుచేత ఎల్లరు వుల్లిని పనివేయక ఉపయోగించండి!!

ఉల్లి - వెల్లులి

(99-వ పేజీ తరువాయి)

పోయి, రాజయోగంపట్టింది! "ఉల్లిగడ్డకు నొక గురువు వచ్చును" అని కాలజ్ఞానంలో ఖరాఖండిగా బ్రహ్మంగారు చెప్పినమాటలు నిజమయ్యేలా జాల వచ్చాయి. ఉల్లిపాయల పరిశోధనకు ప్రభుత్వం పూనుకోవడం ప్రశంసించదగ్గ విషయం. ఇటీవల (6-5-1957)

వసంతోదయంలో ట్రెల్లాసం మీకు నేడు, ప్రతిరోజు కూడా!



కాష్మీర్ బొకే టాల్కమ్ పౌడర్ మహిళాల్లాసాన్ని కలిగిస్తుంది! అతి మనోహరమైన దీనిని వెంటవిండా చల్లుకుంటే ఉదయపు ఉల్లాసం కలుగుతుంది... మరులుగలిపే సువాసన, చల్లదనం గుంటు తరబడి వుంటుంది. చెమటను ఎత్తివేస్తుంది... చర్మం పొట్టురేగకుండా, పెట్టుకుండా కాపాడుతుంది. మీ అందాన్ని ఇనుమడింపజేసి, ఆకర్షణశక్తి సదికతరం చేస్తుంది.



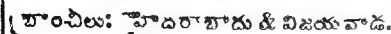
కాష్మీర్ బొకే టాల్కమ్ పౌడర్

పురుషులు ప్రమించే పరిమళం

కాల్కట్ - సామాలిన్ వారి వస్తువు

1806 నుంచి శ్రేష్ఠతకు కాల్కట్ ప్రేక్షిగాంచినది

డి. మనోరమ (గూడూరు.)



పెద్ద ఆసుపత్రిలతోనూ అని పాఠశాలలు
నుంచి వచ్చి అక్కడ మకాంటు పెట్టుకుని
పుంతే వాళికే అన్ని విధాల చాలా అవధుగా
పుంటుంది. పెద్ద పెద్ద గ రత్న మెంటల్
హాస్పిటల్స్ లోకే ఇటువంటివి జరుగుతూ
వుంటే, చిన్న చిన్న హాస్పిటల్స్ సంగతి
వేరే కావవలసిన అవసరం లేదు.

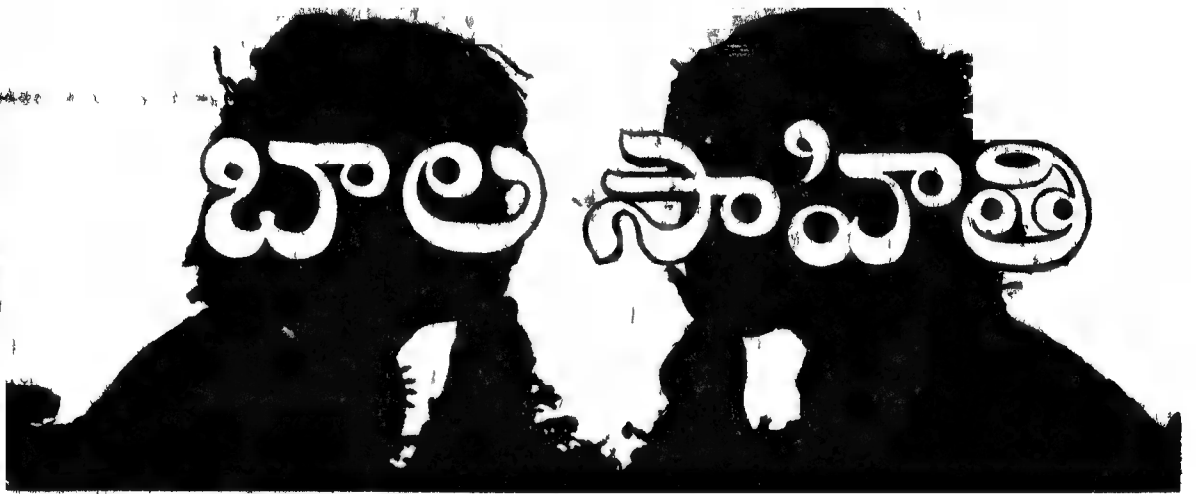
2. రంక, (నూటల)

పంజాబీ వంటకాలలో కొన్నిటిని ముగ్గురూ గానూ యీ సంచికలో ముచ్చటించినవిధంగా చేసి చూచాము. పంజాబీలకు చాలా ఇష్టం అని చెప్పిన 'ఫోలే' కూర మన ప్రాంతం వారికి అంతగా నచ్చే / మో అని అనిపించు తుంది. మినప్పప్పు కలవలూన ఉకూరకు జిగురు యేర్పడి రచిక గారెలిపిండి లాగున ఉంది. మినప్పప్పు వాన బెట్టి వాడుకునే బదులు వేయించితే పే బాగుండును. కాని ఇంతకు

నెల్లూరునుండి సుమారి యమ్. యస్.
 గోజుగారు 34-57 ఆంధ్రప్రతిక "వనితా
 లోకం" శీర్షికలోని "మెప్పుకోసం" అనే
 వ్యాసం చాలా చక్కగా రాశారు. ఆమెతో
 నేను పూరిగా వీక్షింపిస్తాను. ఈగోజులో
 కొందరు సోదరీయములు వారిపని వారు చేసు
 కొనుటకుడా ఒక పెద్ద నేరములే భావిస్తారు.
 కుమారి గోజుగారు వారి హెడ్ మిస్ట్రెస్
 ఇంటికి వెళ్ళితే ఆమె పట్టు దులుపుకుంటూ
 పువ్వురని ప్రాసేడు. నిజమే. ఎవరిపని వారు
 న్యాయంగా, ఒకరిపై నెట్టుకుండా చేసుకొనుట
 లోనే ఎంతో హాయివున్నది. కొందరు
 వ్యక్తులు ఇంట్లో ఎంతవనెవా చేస్తారు.
 ఎటొచ్చి వారు అట్లా పనిచేస్తున్నట్లు అత
 తలవారికి తెలిసే వామోషి.

గంటి రోహిణి,
(విజయనగరం)

శాస్త్రీయమైన, నిజమైన SEX-
ADVICE పొందవచ్చును. మీకు
ఉండుకొన్న లక్షణములు (వాయుచూ,
యంకొ వివరాలకు కవరు పంపిడి.
డాక్టరు రత్నం నెన్స్, (Estd 1904)
మలకపేట బిల్డింగ్సు, హైదరాబాద్ - 2.
(డక్కన్)



మరిదలు సరిదా

మరదలు!
బ్రాహ్మణ రొచ్చారు!
బరువు నంచులతోటి
అక్కయ్య రావమ్మ
అందుకొని పోవమ్మ

కాక
అక్కయ్య ఎందుకే
చాక్కడపు బామ్మా!
రాకె! మరదలుపిల్ల
తీసుకొని పోవే!

మరదలు!
ఎందుండి వచ్చారు
నీమేమి తెచ్చారు?
మరదలుతో చెప్పండి
మరదలుగ వింటాను

కాక
అక్కయ్య తెచ్చారు
నీమేమి తెచ్చారు

వినవే! మరదలుపిల్ల
ఓ కోరిపిల్లా!

మరదలు
నగలెన్న తెచ్చారు?
వట్టుచీరలు ఎన్ని?
చెప్పండి ఇప్పుడే
తెచ్చినవి ఏమో!

కాక
ఇంపైన ఇత్తడివి
నగలెన్న తెచ్చారు.
వట్టుకోవే పిల్ల
వట్టుచీరలు గట్టి.

మరదలు
ఎంతో అరిసాచ్చారు
సెన్నెన్న తెచ్చారు.

కాక
అవున మరదలుపిల్ల
అరిసి నేనొచ్చాను

అక్కతో చెప్పవే
తేనీరు తెమ్మనవే!

అంత మరదలుపిల్ల
వరుగత్తి పెర్చినది
వట్టుకొని వచ్చినది
వడకకుర్చీ ఒకటి.

కులుకుమా ఆబావ
వచ్చాగ పెల్లాడు
కుప్పీరొక్కొచ్చాను
పిల్లి ముగ్గు వేసా!

అప్పుడే వచ్చినది!
అక్కయ్య కూచించి!
చివరవై నవ్వించి!
చప్పట్లు కొట్టింది!

పోలేటి శేషాచార్యులు

నిజమైన పిరుదు

అలెగ్జాండరు చక్రవర్తిని గురించిన కథలు చదవనివారు చాలా తక్కువమంది. ప్రపంచ చరిత్రలో మేటి వీరుడు, ధీరుడు అనిపించుకొన్నాడు. ఎన్నో స్వామ్యాజ్యాలను క్రమించాడు. ఎంతోమంది రాజులను, రాజులను ఓడించాడు. ఆయన కీర్తి దిగంతాలకు పాకిపోయింది. అలాంటి వాడే నపోలియన్. అప్పటి ప్రాన్సు చరిత్ర అధికభాగం నపోలియన్ జీవిత చరిత్రలో కేంద్రీకరింపబడి వుంది. ప్రపంచం వాళ్ళను “జగద్విఖ్యాత వీరులు” అన్న పేరు వేనోళ్ళ కొనియాడుతుంది. చరిత్రలో ఎక్కువ పేజీలు ఇటువంటి కఠినులయిన వీరులగాథలతోనే నిండివుంటాయి.

నిజానికి ‘వీరత్వం’ అనే పదం చాలా పవిత్రమైంది. స్వార్థపరులెప్పుడూ నిజమైన వీరులు కాలేరు. అటువంటివారు వేరే వున్నారు. వారిలో కొందరు ఆచరణలో వీరు అనిపించుకొన్నారు. అలెగ్జాండరు, నపోలియన్ లాంటివారు మానవ త్యానికి గొడ్డలిపెట్టులాంటి వాళ్ళు. వాళ్ళకు నాశనం చేయటం తెలుసు. మానవ మారణహోమం వాళ్ళకు ఆటలాంటిది.

నిజమైన వీరుల్లో మరొక తెగ వారున్నారు. వారు బాధను అనుభవించటంలో తమ వీరత్వాన్ని ఋజువు చేసుకొంటారు. అటువంటి ఒక సామాన్యమైన, ఉదాత్తమైన బాలుని వీరగాథను గురించి చెప్తాను.

ఒక పూళ్ళో ఓ తాపీ మేస్త్రీ వుండేవాడు. సంపాదించినదంతా తాగుడికి, జూదానికి పెట్టి వుత్తిచేతులతో ఇంటికి వచ్చేవాడు రోజూ. వైగా ఇంటిదగ్గర పెల్లాన్ని, బిడ్డలను తెగబడేవాడు. ఇటువంటి వాళ్లు మనదేశంలో చాలాచోట్ల కనిపిస్తారు.

ఆ తాపీవనివాడికి పద్నాలుగేళ్ల కొడుకు లేకపోయినట్లయితే తిండికి లేక కుటుంబము అలా మలమలా మాడిపోయేదే. కుర్రాడు ప్రతి రోజూ ఎక్కడో కూలినాలిచేసి,

“పైడి”

వచ్చిన డబ్బులు తండ్రికి తెలవకుండా తల్లికిచ్చేవాడు. ఆ డబ్బుతోనే ఆ తల్లి సంసారాన్ని నెట్టుకొచ్చేది. వైగా తండ్రి తెగ తాగి ఇంటికి వచ్చినప్పుడు తల్లి గాని, కదమ పిల్లలు గాని తండ్రిదగ్గరకు వెళ్ళ సాహసించేవారు కాదు. అప్పుడు ఈ కుర్రాడే, తండ్రి బూతులుతీస్తూ మధ్య మధ్యలో, కొడుతున్నా సహించి, తండ్రి మైకం తగ్గి, నిద్రపోయే వరకు అక్కడే కూర్చునేవాడు ఎంత రాత్రైనా. అందువల్ల ఆ అబ్బాయి తల్లి వాణ్ణి తమ కుటుంబానికి పెద్ద అండగా చూసుకొంటూ ప్రాణాలన్నీ వాడిమీదే నిలుపుకొని జీవించేది.

ఒకసారి ఆ అబ్బాయి కూలిపనికి

వెళ్ళి, అక్కడ, రాళ్ళతట్ట నత్తి పెట్టుకొని నిచ్చైన ఎక్కుతుండగా కాలుజారి, తూలి క్రిందవున్న రాళ్ల గుట్టమీద పడిపోయాడు. ప్రక్కనున్న వాళ్ళు సహాయానికి పరిగెత్తటప్పటికి ఆ కుర్రాడికి స్పృహ పోయింది. తలకు బలమైన దెబ్బ తగిలి రక్తం వరదలు కాసాగింది. తర్వాత కానీపటికి కొంచెం కళ్ళు విప్పి తన పరిస్థితి తెలుసుకొని— “నేను లేకపోతే నా తల్లి మా సంసారాన్ని ఎలా గడుపుతుంది” అంటూ వలవలా ఏడ్చి మళ్ళా స్పృహ తప్పి పోయాడు.

తర్వాత ఆ కుర్రవాణ్ణి ఆసుపత్రికి తీసుకొని వెళ్ళారు. ఆ వార్త తెలిసినవెంటనే తల్లి గోడుగోడున ఏడుస్తూవచ్చింది. తల్లిని జూచి కళ్లు తెరిచి—

“ఏడవకమ్మా. చప్పున నయమై పోతుంది. నాకేం ఫర్వాలేదు. తగ్గిన వెంటనే పనితో చేర్తాను. దిగులు పడబోకు” అని ఓదార్చాడు.

దెబ్బతగిలిన దగ్గరనుండి తన తల్లి, వాళ్లు ఏమూతారన్న చింతే గాని, ఆ కుర్రాడికి తన బాధసంగతే పట్టలేదు. తెల్లవాల్సూ దాన్ని గురించే కలవరింతు! అంత బాధను ఇతరులకోసం ఓర్చుకోవటంలో అతను చూపిన సహనం ఎవరికీ వుండదు. దేవుడి దయవల్ల కొద్ది రోజుల్లోనే అతని గాయాలన్నీ పూర్తిగా నయమైపోయాయి.

ఆ కుర్రాడు ఏమీ చదువుకో

ఉదత భక్తి

శ్రీరామచంద్రుడు రావణాసురుడి మీదకు దండెత్తాలనుకున్నాడు సీతను విడిపించటానికి. ఐతే, ఎట్లా దండెత్తటం? యుద్ధం చెయ్యటం అంటే మాటలా? ఎంత బలగం కావాలి. ఎంత సైన్యం కావాలి! రావణాసురుడికి బోలెడంత సైన్యం వున్నది - ఆయుధాలువున్నాయి. అడవిలో కట్టుగుడ్డలతో వున్న శ్రీరాముడు రావణుడితో పోరాడి, జయించి తనభార్యను తెచ్చుకోవాలి. శ్రీరాముడికి మొదట్లో ఇది చాలా చిక్కుగానే కనిపించింది. ఐతే వానరులంతా ఎటువంటి సహాయమైనా చేస్తామని హామీ యిచ్చారు. 'నరే' ననుకున్నాడు రాముడు. అంతలోనే మరో అడ్డొచ్చింది. అదేమిటంటే లంకలో వున్నాడు రావణుడు. తన కూర్చుంకూ మధ్య అగాధమైన సముద్రం వున్నది. ఈ సముద్రాన్ని దాటి అవతలకు వెళ్లటాని అన్నది ఎంత కష్టమైనపని! సమయంలో అతనికి ఏమీ తోచలేదు. సముద్రం దాటాలంటే, వంతెనవుండాలి - అది చిన్నది పనికిరాదు! నరే, శ్రీరాముడు హనుమంతుడినీ, సుగ్రీవుడినీ,

నిజమైన వీరుడు

లేదు. వ్రాయటంకూడా చేతగాదు. కానీ అతనుకూడ నిజమైన వీరుల జాబితాలో చేర్చడానికి అర్హత గలవాడు. అవునా కాదా! చెప్పండి!

జాంబవంతుడినీ అందరినీ పిలిచి సలహాలు అడగటం ప్రారంభించాడు. ఒక్కొక్కరు ఒక్కోవిధంగా సలహాలు యిచ్చారు. ఎట్లాగన్నానరే, వారధి కట్టాలనే, నిశ్చయానికొచ్చారు.

శ్రీరామచంద్రుడు పరివారాన్ని కూవోబెట్టుకుని చెబుతున్న మాటలన్నీ ప్రక్కనే వుండి ఒక ఉడత కూడా వున్నది. శ్రీరాముడివంటి గొప్పవాడికి, తనుకూడా ఇంతో అంతో సహాయపడా లనుకున్నది.

‘సుకుమార’

ఐతే తను మాస్తే చాలా చిన్న జంతువు. పోనీ, మిగతా కోతుల మాదిరి తనకు చాకచక్యంకూడా లేదు. ఆఖరుకు ఆ ఉడత ఆలోచించి, ఆలోచించి “శ్రీరాముడు ఈ సముద్రాన్ని దాటాలనుకుంటున్నాడు. ఈ సముద్రంలో వుండే నీటిని తీస్తేనే దారి ఏర్పడుతుంది. లేదా బోలెడంత ఇసుక తెచ్చి సముద్రంలో పోస్తే, ఇసుకంతా నిండి పోయి నీరు అడుగున వుండిపోవచ్చు” అనుకున్నది. తను ఒక్కతే బల్ల పైన ఇసుకపోసి తీసుకొచ్చి సముద్రంలో పోయ్యలేదు. తనకు సైన్యమూ మనుషులూ ఎవరూలేదు. ఏం చెయ్యటమో దానికి తోచలేదు!

వానరులంతా వారధిని కట్టాలనే నిశ్చయానికొచ్చారు.

అంతాత ఎక్కడున్న రాళ్లనూ, బండలనూ, పర్వతాలనూ పేల్చి లిస్తూ, సముద్రంలో వెయ్యటం ప్రారంభించారు. ఎంత వేసినా, ఆ పర్వతాలూ రాళ్లూ మునిగి పోతున్నాయి - ఎన్ని తెచ్చినా చాలటం లేదు!

ఈ వానరమూకలో ఒకడున్నాడు. వాడికో వరం వుంది. వాడు చిన్నప్పుడు ఇంట్లో వున్న వస్తువులన్నీ తీసుకెళ్లి రోజూ నీళ్లలో పారేస్తూ వుండేవాడట! వాడి తండ్రి రోజూ అక్కడికి పోయి నీళ్లలో మునిగిపోయిన ఆ వస్తువుల్ని తెచ్చుకుంటూ వుండేవాడట! - ఐతే నీళ్లలో మునిగిపోయినవాటిని పెరికి తీసుకురావటం మహాకష్టంగా వుండేదతనీ. అంచేత అతను తన కొడుక్కు ఓవరం యిచ్చాడు. ‘వీడు నీట్లో ఏదీ వేసినా అది తేలి పోవుగాక!’ అని. ఆతర్వాత ఆ వస్తువులన్నీ తేలుతూ వచ్చాయి - అతనూ వాటిని సులభంగా తీసుకునేవాడు!

ఇప్పుడు ఈ వానరుడి అవసరం వచ్చింది. వీడు వేసిన ప్రతివస్తువు నీటిపైన తేలాలిగాదా! అంచేత వాడి చేత కొన్ని బండలు తోయించారు - అవన్నీ తేలసాగినై! ఐతే ఒక్కడూ ఇంకాపని చెయ్యటం మాటలా? దానికి ఒక ఆలోచన వున్నది. తన చెయ్యిపడినా, ఆ వస్తువు నీటిలో పడేస్తే తేలుతుందని తెలుసుకుని, ప్రతిరాయిమీదా చెయ్యివేస్తూ, ‘శ్రీరామ’ అని అక్షరాలు రాస్తూ వాటిని సముద్రంలోకి పంపటం సాగించాడు. అప్పుడు బాగా పని తేలికయింది - వారధి తయారవుతున్నది!

వారధి తయారవుతూంటే శ్రీరామచంద్రుడు ఒడ్డునే కూచుని

ఉడత భక్తి

అంతా చూస్తున్నాడు. చూడగా చూడగా కొంత సేపటికి ఆ ఉడత అతని కంటపడ్డది. అది సముద్రంలో తోక ముంచుతున్నది. తిరిగి వచ్చి ఒడ్డున ఇసుకలో తోక ముంచుతున్నది. మళ్ళీ సముద్రంలో తోక ముంచుతున్నది. శ్రీరాముడికి ఆ ఉడత ఎందు కట్లాచేస్తున్నదో బోధపడలేదు. “ఏమిటిది - ఎందు కిలా చేస్తున్నావు?” అని అడిగాడు.

ఆ ఉడత ఇలా సమాధానం ఇచ్చింది—

“శ్రీరామ చంద్రా! మీరు తుంది?” అని అడిగాడు.

వారధి కట్టటం చూస్తున్నాను. త్వరగా తయారుకావాలని నాకు వున్నది. ఇతే, చిన్నదాన్ని ఏం చెయ్యగలను? నాకు తోచిన ఊహ ఏమిటంటే, సముద్రంలో ఇసుకపోయాలని తలచి, నా తోకను ఇసుకలో నూ సముద్రంలోనూ ముంచుతున్నాను. అంతా ఇసుకను తీసుకెళ్లి సముద్రంలో పోస్తున్నట్టుగాదా!”

దాని పూహకు శ్రీరామ చంద్రుడు నవ్వుకున్నాడు. నవ్వుకుని “ఎన్ని యుగాలు నువ్వు ఇట్లా చేస్తే, ఈ మహాసముద్రం ఇంక తుంది?” అని అడిగాడు.

“మహాత్మా! నేనేం చెయ్యను? ఇంతకంటే నేను చెయ్యగలిగే పని నాకు కనిపించలేదు. ఎన్నాళ్లన్నా కానివ్వండి-నా సహాయం నేనూ చేస్తాను!” అన్నది ఉడత.

తన మీద ఉడతకు కూడా ఎంత భక్తి వున్నదో తెలుసుకుని శ్రీరామచంద్రుడు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. తన చేతిలోకి దాన్ని తీసుకుని, గోముగా దాని వీపుమీద మూడు వేళ్లతోనూ నిమిరాడు. మూడు చారలు పడినై. అందుకనే ఈ నాటికీ ఉడత వీపుమీద మూడు చారలు కనిపిస్తూ వుంటే! అదీ కథ!



'అనాసిన్'

బాల ఉత్తమమైనది అది నాలుగు మందులను గలిగియున్నది

1. క్విన్లైన్ సల్ఫేట్
2. పినాటిన
3. కఫిన్
4. అసిటల్ సాలిసిలిక్ ఏసిడ్

'అనాసిన్'— గొప్ప బాధనివారిణి—వైద్యులకంటా కూర్చుండిన బాలుగుమందులను గలిగియున్నది, అది వరమలము బృహత్తమము అందు వయ్యక రక్తము జరిపి, తలనొప్పులు, జలుబులు, జ్వరము, దంతబాధ, కండ నొప్పులనుండి రూడిగా, మరక్షితమైన శ్రమలనుండి గలిగించును. బాధనివారిణి 'అనాసిన్' కంటే అతివేగముగా పనిచేయునట్టిది మరేదీ లేదు. వేదించుటకు 'అనాసిన్' కంటే అతిసురక్షితమైనట్టిది మరేదీ లేదు. జ్ఞాపకముందు కొనుడు! 'అనాసిన్' వైద్యుని బోధనయొగము వంటిది. అది గుండెలకు హానిగాని కడుపు ఉబ్బరముగాని కలిగించదు. 'అనాసిన్' లక్షలాది జనులకు బాధనివారిణి ఎందుకనగా ప్రతివారున్న 'అనాసిన్' ను కొనగలరు. ఒక ప్యాకెట్ ధర 2 అణాలు మాత్రమే.

నాలుగు మందుల సూత్రమైన 'అనాసిన్' వాడుడు



అన్నదమ్మలు

పూర్వం ఒక ఊరిలో నాగయ్య, లక్ష్మయ్య అను ఇద్దరు స్నేహితులుండేవారు. వారు అన్నదమ్మలవలె మెలగేవారు. నాగయ్యకంటే లక్ష్మయ్య ఒక సంవత్సరము చిన్నవాడు. నాగయ్య తెలివిగలవాడు, లక్ష్మయ్య అమాయకుడు. ఏదయినా సంపాదించుకొని రావలయునంటే నాగయ్యే పోయేవాడు.

ఇలా వుండగా ఒక దినము నాగయ్య, లక్ష్మయ్య తో “తమ్ముడా, నేను మనపూరికి ప్రక్కన ఉన్న పల్లెకు వెళ్ళివస్తాను. ఈలోపల ఈ డబ్బుతో కాలక్షేపము చెయ్యి. ఎవరు వచ్చినా తలుపుతీయవద్దు” అని చెప్పి కొంత కబ్బు ఇచ్చి వెళ్లాడు. ఇదంతా మక్కురు పములో ఉన్న ఒక రాక్షసి వింది. అది తనలో “ఈ లక్ష్మయ్యను చంపేస్తాను. ఇదే మంచి సమయము” అని అనుకుంది. వెంటనే నాగయ్య, లక్ష్మయ్యల ఇంటి దగ్గరకు వచ్చి, గొంతు మార్చి, తలుపు తెట్టి “తమ్ముడా, తలుపు తియ్యి, మంచి మితాయిలు తెచ్చాను” అని అంది. లక్ష్మయ్య “ఇప్పుడే అన్న పూరికి పోయినాడు, ఇంతలో ఎవరు వచ్చారా?” అని అలోచించి తలుపు తీయలేదు. రాక్షసి ఎన్నో విధముల పిలిచి, ఆఖరుకు విసుగుపట్టి అక్కడ వున్న

కిటికీ విరిచి లోపలికి పోయి లక్ష్మయ్యను తీసికెళ్ళింది. దారిలో “అన్నా, నన్ను రక్షించు. నన్ను రాక్షసి తీసికొనిపోతూంది” అని ఏడుస్తూ కేకలేస్తూ లక్ష్మయ్య వెదుతున్నాడు. ఇంకా సగము దూరము కూడ పోని నాగయ్య ఒక మండు తున్న కట్టెను తీసికొనివచ్చి రాక్షసిని తరిమి లక్ష్మయ్యను రక్షించాడు.

నాగయ్య, లక్ష్మయ్యలు ఇంటికి వెళ్ళారు. నాగయ్య, రాక్షసి విరిచిన కిటికీ బాగుచేసి మెదటిసారి

పి. ఆదిలక్ష్మి

చెప్పినట్టే లక్ష్మయ్యతో చెప్పి వెళ్లాడు. ఈసారి కూడ రాక్షసి వింది. నాగయ్య వెళ్ళగానే తలుపు తెట్టింది. లక్ష్మయ్య తలుపు తీయలేదు. తిరిగి కిటికీ ద్వారా లోపలికి దూకి లక్ష్మయ్యను తీసికెళ్ళింది.

దారిలో లక్ష్మయ్య “అన్నా, నన్ను రక్షించు, రాక్షసి నన్ను తీసికొనిపోతూంది” అని ఏడుస్తూ రాక్షసివెంటడి వెదుతున్నాడు. సగం దూరం పోయిన నాగయ్య ఈ ఏడుపు విని వచ్చి తన లక్ష్మయ్యను రక్షించాడు.

ఇక నాగయ్య మూడవసారి పోయేటప్పుడు “ఒరే! లక్ష్మయ్యా, ఈసారి నేను చాల తొందరగా

పోతున్నాను. ఒకవేళ రాక్షసి నిన్ను తీసికొని పోతుంటే నీవు కేకలేసినా, నాకు వినిపించదు. కాబట్టి జాగ్రత్తగా వుండు. భయంగా వుంటే నాతో కూడ రా!” అని అన్నాడు. లక్ష్మయ్య, తనకేమీ భయము లేదని చెప్పి నాగయ్యను సోగ సంపాడు. రాక్షసి తిరిగి వచ్చి “తమ్ముడా తలుపు తియ్యి!” పిలిచింది. కానీ ఈ “తమ్ముడు” తలుపు తీయలేదు. అది తలుపులు పగులగొట్టి లక్ష్మయ్యను తీసికెళ్ళింది. త్రోవలో తనను రక్షించమని తన అన్నను వేడుకొన్నాడు. కానీ కేకలు నాగయ్యకు వినిపించలేదు.

రాక్షసి లక్ష్మయ్యను తీసికెళ్లి గట్టిగా కట్టి తన ఇంటిలో పడేసింది. ప్రక్కనే ఒక కుంపటిలో నీళ్ళను కాగబెట్టి, స్నానము చేయుటకు ఒక చెఱుపు దగ్గరకు వెళ్ళింది. ఇంతలో నాగయ్య తన పని ముగించుకొని ఇంటికి వచ్చాడు.

M. E. I. ప్రోడక్టులు

స్వార్థములు... ప్రవచనం - సాధుజ్ఞాన - ఆయుగ ఇన్నవేషన్లు - ఆయుగ ఇన్నవేషన్లు - 200 హా. ప. హా. వలె ప్రతి మెట్రోపు ఇంకా... సర్వ హా. వలె ప్రతి మెట్రోపు L. T. స్విచ్ బోర్డులు - కంట్రోలు గేర్లు - వీలైనా పంపండి.

తాతా - ప్రభాత

బకింగుహంపేట... విజయవాడ-2

అన్నదమ్ములు

ఇట్లంతా ఖాళీగావుంది. “ఇది రాక్షసి చేసిన పని” అనుకొని ఒక పెద్దనంచి, ఒక పెద్దత్రాడు తీసికొని రాక్షసి ఇంటికి వెళ్లాడు. తలుపు దగ్గరికి వెళ్ళి తొంగి చూచాడు. అక్కడ రాక్షసి కూతుళ్లు ఇద్దరు ఆడుకుంటున్నారు. వెంటనే నాగయ్య “తలుపు తీస్తే తీయని మిరాయిలు పెద్దాను” అని కేకలేశాడు. రాక్షసి కూతుళ్లు వచ్చి తలుపు తీశారు. వారు తలుపు తీయడంతోనే నాగయ్య, వారిద్దరిని తన నందిలో వేసుకొని, ఆ నంది మూతి కట్టేశాడు. వెంటనే ఇంట్లోకి పోయి తమ్ముడి కట్టను విప్పి ఇంటికి

తీసికెళ్లాడు. ఇంతలో రాక్షసి తన ఇంటికి వచ్చి తన కూతుళ్లు, లక్ష్మయ్య లేకపోవడం చూచి, నాగయ్య ఇంటికి కెళ్ళింది. నాగయ్య ఇంటి తలుపు తట్టి తన పిల్లలను తన కిమ్మని బ్రతిమాలింది. నాగయ్య మొదట ఇవ్వకపోయినా తర్వాత దయతలచి రాక్షసి కుమార్తెలను రాక్షసి కిచ్చాడు. వెంటనే రాక్షసి పెద్దగా ఏడ్చింది. నాగయ్య “ఎందుకు ఏడుస్తున్నా”వని అడిగాడు. “నాయనా! నీ తమ్ముడిని నేను చంపబోయినా, నా పిల్లలను నీవు చంపక తిరిగి నాకు ఇచ్చావు. అయితే నాకు ఒక సహాయము చెయ్యి. నేను ఇక నా పాడు రూపముచాలిస్తాను” అని నాగయ్యను

దీనముగా వేడింది రాక్షసి.

అది ఏమిటని నాగయ్య అడిగాడు. రాక్షసి “ఈ రాత్రికి నన్ను, నా పిల్లలను ఒక గదిలో పెట్టి తలుపులు మూసి మమ్మల్ని తగుల బెట్టు” మని చెప్పింది. నాగయ్య అదేవిధముగా చేశాడు.

తెల్లవారింది. నాగయ్య గదిలోనికి వెళ్ళి చూచాడు. అక్కడ రాక్షసి, రాక్షసిపిల్లలకు బదులు ఒక తల్లి, యుక్తవయస్కులయిన ఇద్దరు ఆడపిల్లలు పడుకొనివున్నారు. నాగయ్య వారిని లేపి “ఎవరు? ఏమిటి సంగతి” అని ఆమెను అడిగాడు. ఆమె “నేను ఇంతకుమునుపు చాల బీదరాలిని. ఈ పూరినుంచి ప్రక్క పూరికి పోతున్నప్పుడు దారిలో ఒక ముని కనుపించాడు. ఆయన అప్పుడు తపస్సులో వుండినాడు. మాకు చాల దాహమగుటచే ఆయన ప్రక్కన వున్న కమండలములోని నీటిని త్రాగాము. నేను త్రాగు సమయమున ఒక నీటి చుక్క ఆయన పై బడి, ఆయన తపస్సు భగ్నమయింది. వెంటనే ఆయన మమ్మల్ని రాక్షసి జన్మము ఎత్తమని శపించినాడు. అప్పుడు నేను ఏమృచున్నప్పుడు ఆయన తన శాపమునకు తిరుగులేదని చెప్పి, శాపవిముక్తి కూడ చెప్పినాడు. అప్పటినుంచి రాక్షసులుగా వుండి, ఇప్పటికి తిరిగి మానవుల మయినాము” అని చెప్పింది.

“ఆమె” తను పూర్వము నివసించిన ఇంటికి వెళ్ళి, తను దాచిన ధనము తెచ్చి, తన పెద్దకుమార్తె అయిన కామాక్షిని నాగయ్యకు, చిన్న కుమార్తె అయిన లక్ష్మిని లక్ష్మయ్యకు ఇచ్చి వివాహము చేసింది. ★



తయారుచేయుట అతి సులభం - శిశు జీర్ణకారి, మరియు మితివ్యయము కూడాదు

యీ బిడ్డలకు



పాలాహారమునిచ్చి

వారు పెరుగు విధమును గమనించండి !



హి లో కా బ ట్టి ఆ చే డ ం డే కా ని
వైదారు సుందేళాలు విసిరితీరాలనీ, ప్రజా
బాహుళ్యంమీద మంచి ప్రభావం ఉన్న
సాధనం గాబట్టి ప్రతినినూ ప్రజల్ని కాస్తా
కూస్తా ఉద్ధరించితీరాలనీ ఎవరూ అనరు.

కేవలం వివేదం కలిగించే చిత్రాలు తగవని
తగవు పెట్టరు. కాని, ఉన్నంతలో ఎటు
తంటి కళ్ళనైనా లోపాలు లేకుండా, తీర్చి
దిద్దవచ్చు కళ్ళలోని ప్రతిపాత్రకూ ఒక
(రీతి-వేషేతే చూడండి)

మహాపురుషుని జీవితాలనుగాని, బాగా
ప్రసిద్ధి కెక్కిన కథలనుగాని నెండితేర
మీదకు ఎక్కించేటప్పుడు, వాటిలో ప్రధాన
పాత్రలను ఏనటులకు పెప్పగించాల్సి అన్నది ఒక
సమస్య. అటువంటి సమయంలో అందరి
అభిమానమూ చూరగొన్న, అందరి గౌర
వానికి పాత్రమైన ఆ ఫూలానా పాత్రను,
ధరించే పాత్రతి ఫూలానా నటుడికిగాని పటికి
గాని ఉన్నదా లేదా అని చిత్రాలు తీసే
వాళ్లూ తరవాత చూసేవాళ్లూ కూడా
అలాంటివారు.

ఈనాడు అనేక చిత్రాల తరవా
చూస్తూ ఉంటే, (ముఖ్యంగా తెలుగువి)
ఇందుకు విరుద్ధమైన ప్రశ్న ఒకదానికి కూడా
జవాబు వెతుక్కోవలసి వస్తోంది.

మంచి ప్రతిభ, దానిని పూర్తిగా విని
యోగించుకోగల తెలివితేటలు, అటువంటి
సంకల్పమూ ఉన్న నటీనటులను చూస్తూ
జోంటే, “ఇవి వీళ్ళు ధరించతగు పాత్రలేనా,
వీటికి ఆ పాత్ర పాత్ర త ఉండా”
అని అలోచించ బుద్ధేస్తోంది.

అభిలభారతి స్థాయిలో చూస్తే అశోక
చోద, గొప్ప నటులలో ఎన్నికచేసి చేప్ప
లిగవాడు దేవికొరాణిలో నాయకుడుగా
నటించడం మొదలుపెట్టి, అప్పటి వసిష్ట
అయిన మినాకుమారితో, ఈనాడు నటిస్తు
న్నాడు. గత నాలుగైదేళ్ళుగా ఆతడు నటించి
న పాత్రలలో మెచ్చతగ్గవి చాలాఉన్నా,
తగనివి కూడా కొన్ని ఉన్నాయి.

స్ఫుటమైన యాభురేఖలూ,
ప్రయోజనం, బలంలేని
పాత్రలనుకూడా ఆతడు నిర్వహించి పెగు
కోచ్చాడు కాని ఆతని అభిమానులు చాల
మందికి అవి హరం కలిగించలేదు ఇక, మన
దేశంలో తెలుగునీనిమాల పద్ధతికూడా
ఈభివ్యయంలో చాలాపు అలాగే ఉంది.
కొన్ని కొన్ని చిత్రాలలో ప్రధాన పాత్రల
తరహాలుచూస్తే, ఆ పాత్రను ధరించే పాత్రత
ఫూలానావాడికి ఉందా అన్న ప్రశ్నకన్న,
ఆ పాత్రకు అసలు పాత్రత అనేది ఉందా
అని ముందుగా అలోచించవలసి ఉంటుం
డివిపిస్తోంది.



భరణివారి “వరుడుకానాలి” చిత్రంలో భానుమతి, జగ్గయ్య.



ఎన్. టి. రామారావు. వారి "పాండురంగ మాహాత్మ్యం"లో పుండరీకుడుగా ఎన్. టి. రామారావు.

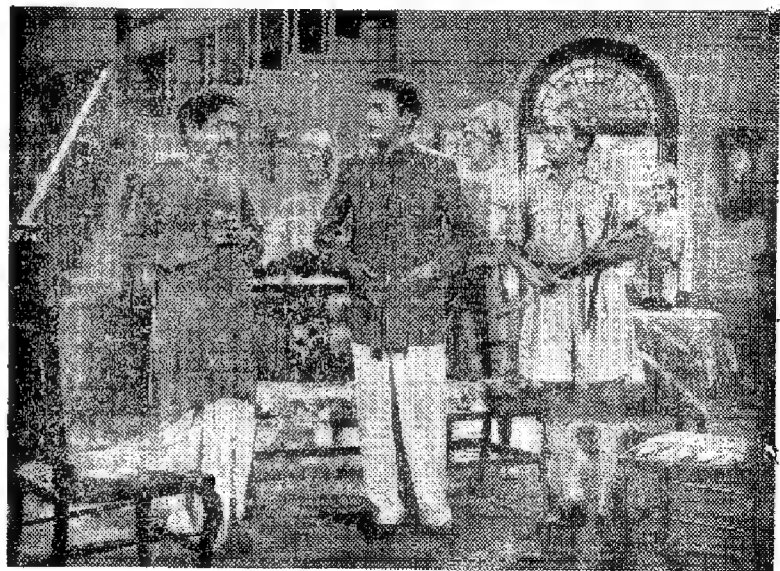
★ బొంబాయి సినిమా లేఖ ★

బైరన్, కారవీవారి (జె.ఎస్.ఎస్.వాయి),
నీడింబర్ అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవాలలో పాల్గొనడానికి మనవారి సన్నాహాలు రాచోళ్ళు పూర్తికావస్తున్నాయి. ఈ ఉత్సవాలలో దేశానికి పేరుప్రతిష్ఠలు తెచ్చిపెట్టే చిత్రం ఈసారి రాజ్ కపూర్ చిత్రం "హాగ్ తే రహా"నే నని అనుకొంటున్నారు. ఇక, బోక్సో చలనచిత్రోత్సవాలకు మనవారు పంపిన "హాతిం తాయ్" వంటి చిత్రాలు మాత్రం ఏమంత అఖండమైన కళాఖండాలు కావు స్టంట్ల చిత్రాలవల్ల దేశానికి కీర్తిప్రతిష్ఠలు వచ్చిపడవు.

బహుళ ప్రజాదరణ పొందిన తమిళ చిత్రం "అమర దీపం"ను (తెలుగులో "అమరజీవి") హిందీలో పునర్నిర్మించడానికి ఆబ్బందంవారు మద్రాసు నుండి వచ్చారు కర్ణాటక ప్రదేశంలో వారు నిర్మాణం సాగిస్తున్నారు ఇందులో దేవానంద్ నాయకుడిధూమిక నిర్వహిస్తాడు పద్మిని, జై జయంతిమాల, హాస్యానికి జానీవాకర్ ఉన్నారు పద్మిని కోయిపల్ల వేషం కడుతుంది జై జయంతిమాల ఆమె సోదరిగా నటిస్తుంది (ఈనైనం చిత్రం చివర కల్గిడి అవుతుందన్న విషయం విదితమే)

పాటలు రాశేంద్రకృష్ణ వ్రాస్తున్నారు. సంగీత దర్శకుడు పి. రామచంద్ర.

శిశుదయానంతరం సన్నబడి, నాజూకు తేలిన కల్పనానంద్, గీతాశాలి తిరిగి కొత్తచిత్రాలలో నటిస్తున్నారు ఉమాకిరణ్ కథ ఇందుకు విరుద్ధంగా ఉన్నందువల్ల,



పతిభావారి "దొంగలున్నారు జాగ్రత్త" లో చదలరాజు, సుమృతి

బహుళ ఇటుపై ఆమె నాయకి ధూమికలో కనబడే అవకాశాలు సన్నగిలుతున్నట్లే నని అభిప్రాయం అభిప్రాయపడుతున్నారు.
కల్పనానంద్ ఇప్పుడు "హా దో గ్యారా" అనే చిత్రంలో నాయకిగా నటిస్తోంది ఆమె ధర్మ దేవానంద్ నాయకుడు ఆతడే ఈ చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నాడు అతని సోదరుడు విజయ్ అనంద్ దీనికి దర్శకుడు. అపరాధపరిశోధన ప్రధానంగా ఈ చిత్రంలో నృత్యాలు, పాటలు పుష్కలంగా ఉంటాయి శిశిల ప్రధాన నర్తకి.
ఇక మేమికపూర్ సరిగీతాబారి, "ముజిం" ప్రఖ్యాతి చిత్రాలు మూడు నాలుగింట నటిస్తోంది

ధువతారల జాబితాలో చేరే నర్తనీజయి వంత్ ఇటీవల నటించిన చిత్రాలు "మిస్టర్ ఎఫ్", "షెరూ"లు రెండూ బాక్సో ఫీస్ హిట్లు కావడంతో కొత్త చిత్రాలకు పిలుపులు ఎడతెగకుండా వస్తున్నాయి. ఆ రెండు చిత్రాలలోను ఆమె నాయకి అవకాశమూర్ నాయకుడు ఇప్పుడు ఆమె పాల్గొంటున్న చిత్రాలు "మిస్ బాంబే" "బాంబే శివ్ కోర్స్".

హా తే, నీ లం లో ఎన్. జోహార్ నిర్మిస్తున్న గే వా కలర్ చిత్రం "కెత్తా బదల్ గయా ఇన్ సాన్"లో కూడా ఆమె ప్రముఖపాత్ర నిర్వహిస్తోంది ఇప్పుడు ఆమె నేలంలో నేడింది ఆచిత్రంలో మద్రాసు సర్వేయకులు పలువురు పాల్గొంటున్నారు అజిత నాయకుడు పల్లెటూరి యువకులు కొందరు బస్తీ వచ్చి, పెళ్ళి కూతుళ్ళను నిర్భయించుకొని ఎత్తుకపోవడం

ఫిలింస్టాన్ వారి "చంపాకలి"



“అల్ దిల్లీ దూర్ సహీల్” లో మోతీలాల్

ఫిలింస్టాన్ వారి గే వాకలిర్ చిత్రం “చంపాకలి”లో రెండు లోపాలు కొట్టొచ్చి కనపడతాయి.

మొదటిది మరీ బడాయి అనిపించే రంగు. రెండోది మరీ పాతది అయిన కళ.

మునుపటి మేకప్ అంతా ఎర్రటి ఎరుపు, కాదు ధరించిన వస్త్రాలన్నీ ఎరుపు, వాళ్ళ దెసకొల తెరలూ, గోడలూ, ఇతర దృశ్యాలూ ఎరుపు.

ఇలా, కంటికి చెరుపు అనిపించేటంత అతిగా, ఎరుపు రంగును వాడారు.

కళ పుష్ట్యాది నాటినుండి వింటున్నదీ కంటున్నదీను ఒక చిన్నవాడివి ఇద్దరు.

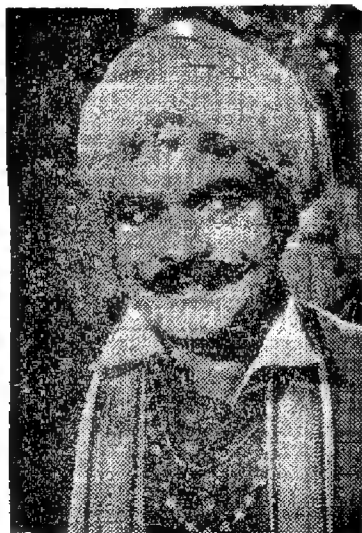
భాంకిం ఈ గాంధర్వ వివాహ గాథకు ఆశ్చర్యం “సెవెన్ ట్రైడ్స్ ఫర్ సెవెన్ బ్రదర్స్” అనే ఆమెరికన్ (ఎం జి ఎం.) చిత్రం అని తెలుస్తూంది. హాస్యరస ప్రధానంగా నడిచే ఈ చిత్రం బాక్స్ ఫీవహిల్ కోగల నూచన లున్నాయంటున్నారు (ఆంధ్ర వారపత్రిక బొంబాయి విశేఖరి)

వడకులు ప్రేమించాడు చివరి కాయద్దరి లోను ఒక చిన్నది అరగాడికోసం ప్రాణాలను త్యాగంచేస్తోంది. అప్పుడు ఆ యువకుడూ, రెండో పిల్లా పెళ్లాడుతాడు అదీ విశ్వాసు.

ఈ చిత్రంలో ఆ తిరునోహరంగా ఉన్నది, కథానాయకి ముచిత్రాసేన్ వదనా రవించాన్ని చిత్రించిన క్లోజప్ దృశ్యాలు. మిగతా దృశ్యాలలో బొద్దుగా ఉన్న ఆమె విగ్రహం, దానికితోడు గడ్డంకింద గడ్డం ఉండడం, కొంత ఎత్తైట్టుగా ఉన్నాయి అలాగే, ఆ బెంగాలీ నటి హిందీ ఉచ్చారణ కూడా కొంత బెట్టుగా ఉన్నందువల్ల మొత్తం మీద ఈ చిత్రంలో ఆమె పాల్గొన్న భాగాలు ఏమంత బాగులేవనిపిస్తుంది.

కాగా, “చంపాకలి”గా నటించిన కుభా ఖోటేవాటం, కొంత మొరటుగా ఉంది ఈ వేషానికి అవసరం అయిన మార్గవం లోపించింది కుభా ఖోటే విగ్రహం, తరహా ఆధునికకు నప్పలేదు.

అలా పున్నుకున్న వేషానికి నన్నే విగ్రహం కలిగి, దాన్ని ఒప్పించే నటన ప్రదర్శించింది.



ప్రతిభావారి “దొంగలున్నాడు బాగ్రత్త” లో చదిలవాడ.



ఆర్ కె ఫిలింస్ వారి “అల్ దిల్లీ దూర్ సహీల్” లో యాహున్

చిన వ్యక్తి భరత్ భూషణ్

ఈ చిత్రానికి హేమంత కుమార్ కూర్చిత సంగీతం వింటూ ఉంటే, ఇదివరకు విన్నవర ఫల చాయలు రీలగాను ద్రుక్కొస్తాయి ఎటొచ్చి ఆ వరసలు కూడా హేమంతకుమార్ ఈ మొత్తంమీద, రెండు పాటలు చాలా హాయిగా ఉన్నాయి ‘హిట్’లు అనవచ్చు.

వృత్తాలలో, పశ్చిమ భారత సంప్రదాయాలను, సంస్కృతిని ప్రతిబింబించే జానపద వృత్తం ఒకటి అత్యంత రమణీయంగా ఉంది.

ఈ చిత్రం దర్శకుడు నందలాల్ జస్వంతి లాల్.

(ఆంధ్రవారపత్రిక బొంబాయి విశేఖరి)



అంజలివారి "సువర్ణసుందరి"

మో, పెదాకులు, వారసులు, వారస్యత్యలు వగైరాలకు సంబంధించిన వ్యాయాస్యానుశాత్రాలను క్రోడీకరించడం అవసరం అని చాలామంది ఉద్ఘాటించేవారు పూర్వం. దరిమిలా హిందూకోడ్ బిల్లు రూపొంది పార్లమెంటు ఆమోదం పొంది స్థిరపడింది.

అలాగే భారతీయ చలనచిత్రాల బాక్సాఫీన్ నూత్రాలను కూడా క్రోడీకరించి పడేయడం మంచిదని చాలామందికి లోగడ అనిపించింది. సదరు కార్యక్రమం సమగ్రంగా సైరవేర్చినవారు ఇంతవరకూ లేరు. ఒక్కొక్కరు కొన్నికొన్ని నూత్రాలను మాత్రమే సెల్యులాయిడ్ మీద భద్రపరచారు. హాళి వుడ్ తాలూకునీ, బొంబాయిలో దిగుమతి అయిననీ, అక్కడే ఉత్పత్తి అయిననీ, అక్కడనుండి వివిధ ప్రాంతాలకు రవాణా అయిననీ, ఆయా ప్రాంతాల 'సంస్కృతి' నీ బాక్సాఫీన్ హృదయస్థి మాత్రమే నూత్రించిననీ - ఇలా శత సహస్రాధిక నూత్రాలు చెల్లాచెదురుగా ఉన్నాయి. ముందు తరాల వారు ఓపటాన వాటిని అక్కట్టుకు రావడానికి అందుబాటులో లేకుండా ఒక్కొక్క చిత్రంలో కొన్ని, కొన్నిటిలో మరికొన్ని, అన్నిటిలో నూకొన్నికొన్ని ఉంటున్నాయి. అన్ని ఉన్నవి కొన్నై వారేవు.

ఈ దృష్ట్యా అంజలివారి వారి "సువర్ణసుందరి" చిత్రాన్ని బాక్సాఫీన్ నూత్రాల పెద్దబాలగిడు అనవచ్చు; అలా అని. ఈ చిత్రాన్ని చూడవచ్చు ఈ నూత్రాల కూర్పులో దర్శక నిర్మాతలు చూపిన పేర్పును మెచ్చుకొనవచ్చు. ఎందుకంటే మూడు వ్యక్తమై పోతున్న ఈ చిత్రగాథలో నడుస్తున్నప్పుడు శ్రమ, విసుగు లేకుండా

దారిలో బోలెడు మజిలీలున్నాయి. భారతీయ నృత్యాలు, బొంబాయి డాన్సులు, తెలుగు పాటలు, హిందీ గీతాలు, హాస్యం, జేకబ్ రెడ్ ఇండియన్ కోయ వాళ్ళు, కొట్లాటలు, అట్టలబండలూ, వెదురు బుట్టలకొండలూ, ఇ.వి. సరోజ వేషంలో పార్వతీదేవి, ఇంకా మరలు, అసురులూ ఇత్యాదయి:...

ఇవి కాక, కోడిగురూ గట్టా కురిపించే మాయా కమండలం, హాస్యరహస్యం అనగతం చేసుకున్నా ననుకున్న దండం (మనకి నవ్వొచ్చేలా అందర్నీ కోడుతుంది), జెట్ విమానం చప్పుడుతో గంటకి దాదాపు రెండు మూడు మైళ్ళ వేగాన ఆకాశాన ఎగిరి దర్శాసనం, లేక

కన్నెవచ్చి, కథానాయకుడిని చూచి "నువ్వు పగటిపూట రాజనులోచనగా తిరుమా అయి పోనూ" అని మరొక బాక్సాఫీన్ కాపము లేక వరము ప్రసాదిస్తుంది.

ఇలాగే ఇంకా చాలా కాపాలున్నాయి. విశేషం ఏమిటంటే, చాలికి కథ అవసరాలు లేలును. అందుకే భార్య తాకిన మాత్రాన నాయకుడు శిలగా మారాలంటూ ఇంద్రుడిచ్చిన కాపం, చాలా తాపీగా - కాస్తోక్తంగా అమలు జరుగుతుంది. అది పూర్తి అయేలోగానే రక్షించమని నాయకి, ఆమె కుమారుడూ శివపార్వత్యులను ప్రార్థిస్తూ పాటపాడుతారు. కాని కేలా సంఘో వారిద్దరూ (రమణారావు, సరోజ) దాదాపు అదే పాటవరకు, లయకు అను

గుణంగా నృత్యం చేస్తూ స్వారాయ్; అందువల్ల ఇక్కడి పాటతోపాటే అక్కడి నృత్యం పూర్తికావాలి. అంత వరకూ దర్శనం ఇవ్వడం వీలుపడలేదు. వాళ్ళు దర్శనం ఇచ్చిన తరవాత కూడా ఇంకో చిత్రం ("సువర్ణపుష్పం లేక బంగారు పూవు") నిర్మించడానికి కావలసినంత కథ గల మహత్కార్యాన్ని చిన్న పిల్లాడికి ఒప్పించి చక్కా పోతారు. అట్టివాడు మాయ తివాచి ఎక్కి జేవలోకం వెళ్తాడు.

కథ: సదాశివబ్రహ్మం, ఆదిత్యన్ మాటలు: మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి, పాటలు: నమ్రదాల సీనియర్, జానియర్, కొసరాజు, సంగీతం: అదివారాయణరావు, సహాయకుడు టి.వి. రాజా, నృత్యాలు: వెంపటి సత్యం, కళ: నాలి, మేకప్: మారీబాబు, ఛాయాగ్రహణం: ఎం. ఎ. రమామన్, కేబుగ్రహణం: జె. కూర్మనారాయణ, ఎడిటింగ్: ఎన్. ఎస్. ప్రకాశం. నటీనటులు: అంజలి, వాగ్గేయరారావు, రాజసులోచన, గిరిజ,

మూర్తకళ, ఇ.వి. సరోజ, వసుంధర, మోహన, బాల, రేలంగి, నుమ్మడి, సి.ఎస్.ఆర్., రమణారెడ్డి, బాలకృష్ణ, వేకటి, కె.వి. ఎస్. శర్మ, రాజారెడ్డి, మాస్టర్ బాబ్జీ, కోటిశ్యరారావు, లక్ష్మయ్య చౌదరి, ఎ. ఎల్. నారాయణ, రామచంద్రారావు, పసుపులేటి సత్యం, రెడ్డి, ఆచారి, రమణారావు, దర్శకుడు: వేదాంతం రాఘవయ్య, నిర్మాత: అదివారాయణరావు. వైవాక: జిక్కి, కొమల, సుకీల, ఘంటసాల, మాధవపెద్దిసత్యం. ఫిర్మ్: సత్యం. స్టూడియో: వీనస్.

'బాక్సాఫీన్ నూత్రాల బాలగిడు'

పట్టుకుచ్చుగల తివాచిలాటి చాపబాపకు శాస్త్రి, ఈ కథలో ప్రముఖ భూమికలు నిర్వహించాయి. (సదరు సామగ్రి కాండిల్య మహర్షి తాలూకుదని అభిశేఖ్రుడను నటు దొకడు చెప్పాడు. అతడు సగంవరకూ, "బుషి-గడ్డం" ఉన్న మనిషీ; మిగతా సగం రబ్బరు కొండచిలు వాడు. పెద్ద సహలో ఉంటాడు. అగ్ని గుండం, పొగా అవీ చూట్టానికి బాగున్నాయి.) ఇవి కాక, కథ కొంత అయేసరికి ఒహనాగ

(కమండలం విరిగిలే తనూ, దండమూ, పని చేయరాదని తెలిసినా కష్టాల్లో ఉన్న కథ అవసరాన్ని బట్టి ఆ తివాచి పనిచేసి స్వామి భక్తిని ప్రదర్శించింది. తివాచిల స్వామిభక్తి గణనీయముగా!)

అతడు వచ్చేలోగా, ఏ భాషా రానివాడు జర్మన్ శాస్త్రీయ గ్రంథాన్ని ప్రేమించి వ్యాకరణానికి భాషలోకి అనువదించేంత వేగంతో కథానాయకుడు శిలగా తిరుమా అవుతూ ఉంటాడు. సకాలంలో బంగారుపూవు వస్తుంది.

అంజలివారి “సువర్ణసుందరి”

కథకంచికి జేస్తుంది; వివాహమునకు ఉంటికి
జయలేరకాదు ఆ తరువాత గ్రూపుపోటో
ఉండి ప్రేక్షకుల సంతోషాలు కొన్నిటిని ఆ
పుట్టంలోనే నివృత్తి చేశారు
ఈ విధంగా కాలక్షేపానికి నిశ్చయం అవ
త ఈ చిత్రంలో నటీనటుల వర్గం అంతా
యథోచితంగా నటించారు “సువర్ణసుందరి”
పాత్రకు రూపకల్పన, చిత్రణ, నటన,
బాగున్నాయి. దిట్టితిగలకుండా కావాలి -
ఒకచోటమటుకు నొంబాయి వాళీ వాళీ
తరహానృత్యం చేయించి, దానికి, “గీతా
రాయా” పద్యాలలో “బాసు లూ బొంబాయి”
భక్తి “సంస్కృతక” ఈ బ్యా ర గ తో
పాటపాడించారు

వాగ్గేర్ల రావు “భరిత చిత్ర”
జయంతుడి పాత్రకు, “జానపద కథా
నాయకుడి వైరవ్యం” ఉండవలసివంతగా
లేదు. కొంతసేపు గుళ్ళో కూచుని స్వర్ణ
కేళి చిన్న దానికోసం వెంగపెట్టుకో
వడం, అతరవాత రాజులలోచన అయి
పోడం జరిగింది

కావశ్యతగా జాపకకేక్రీ పోయినందు
వల్ల భార్యను జడకే ఆవనరం లేప్పిపోయింది.



వి. ఆర్. వాఁచాచిత్రం “నయాదార్” లో నటించుచున్న, వై జయంతిమాల



కాగా, నీలాపనింద నెలినవేసుకుని ఇల్లు
వదిలివచ్చిన కాకుమారుడుగా, అతనికి
ఉండవలసిన విధ్యుక్త భర్తృపాలనా పరిజ్ఞానం
కూడా, దర్శక, రచయితలకొపవల్ల లేకుండా
పోయింది అందునల్ల ఎవరో వచ్చి
తోనేనో, ఎదో జరిగితేనోతప్ప, ఉన్నచోటు
నుండికదలదు అలాగే కాలక్షేపంచేస్తాడు.
ఈవిధంగా అనమృగంగా, అవధులు తిక్కు
వగా తియ్యరైన ఈరకం పాత్రలు పోషించ
డానికి ప్రతిభ చూపనక్కరలేదు; ప్రభ
చాలు వివా, నటుడువాగ్గేర్లరావు, మూస
పోసిన ఈ పాత్రవేషానికి విదు నిండు
ప్రాణాలూ ప్రతిష్ఠించి, గొప్పగా విప్పించ
డానికి తన ప్రతిభనకూడా వినియోగించి
దానిని రాణింపచేశాడు ఎన్నోకష్టాలు పడి
పడి, భార్యవీడ్చుకు కలసుకొన్న త్రిణంలోనే
తిరిగి, తెలివీ తెలిసి వారికి దూరంఅయి
పోతున్న వ్యక్తి ఆవేదనను, (చివరకున్న
కొద్ది సన్నివేశాలలోనూ) హృదయాన్ని కద
రించేలా వ్యక్తంచేశాడు ఈ చిత్రం
మొత్తంమీద ఆ అంశాల సన్నివేశాలు అవే.

(ఆంధ్రలో నాలుగోవారం నడుస్తున్న
ఈ చిత్రాన్ని మొన్న 25 న పారగన్ బాక్సి
కులో చూపించారు)



బసంత్ పిక్చర్స్ వారి గెనాకలర్ చిత్రం
“జింహ”లో వేషంవేయ వచ్చిన చింపంజీ
“పెడ్రో” దాని శిష్యులు న్యూ ఫీల్డ్
దంపతులు

అత్యద్భుత చిత్రం

ప్రముఖ ఫ్రెంచి దర్శకుడు, రచయిత, నిత్రకారుడు అయిన జాన్ కాక్టో, ఇటీవల "గౌతమ బుద్ధ" (భారత ఫిలింస్ డివిజన్ వసుపున బిమల్ రాయ్ ప్రొడక్షన్స్ నిర్మించినది) చిత్రం చూచి "అత్యద్భుతమైన చిత్రం" అని ప్రశంసించాడు. ఈయన నిర్మించిన వర్ణ చిత్రం "అండర్ నీ వరల్డ్" (జలచరాల జీవితాన్ని చిత్రించిన డాక్యుమెంటరీ) అమెరికా మోషన్ పిక్చర్ అకాడమీ అవార్డు అందుకోవడం విదితమే.

"గౌతమ బుద్ధ" చిత్రం కాన్స్ ఉత్సవంలో "స్పెషల్ మోషన్" అవార్డు అందుకొన్నది.



పాత్ర: పాత్ర

(49-వ పేజీ తరువాయి)

స్థానం నిర్ణయించి, ఆ ప్రకారం దానికి ముప్పవైవైన రూపురేఖలు ఇచ్చి ప్రాణం

"దొంగలున్నారూ జాగ్రత్త" చిత్రంలో బాలకృష్ణ, సి. ఎన్. ఆర్.

పోసి, మనుషులకు దానికి పోలికలుండే ఏర్పాటు చెయ్యడం అపార్థం కాదు. కథ పాంథ్యం అయినా, పౌరాణికం అయినా, జానపదం అయినా ఏదీ కాకపోయినా,

ఆ ఉన్న కథలోని మనుషులను మనుషులుగా తీర్చిదిద్దే పడవడం అవసరం. మన చిత్రాలలో అన్నీ బాగానే ఉంటున్నాయగానీ, ప్రధానపాత్రకే మోసం వస్తోంది. వ్యక్తిత్వ దానికేరగ మాటలూ చేతలూ అద్యంతో చక్కగా ఉంటూ, అప్రతుకులు లేకుండా నడచిపో నాయకుడి భూమికలు గతి రెండు మాత్రేల్లోను బహుతక్కువ అనాలి.

ఇలా జరగడానికి, ఆయా నటీనటుల ప్రాంతాలవ్యా చాలులే అన్న భీమా కారణం అనిపిస్తోంది. అదే నిజమైతే, అదేమంది గొప్పవిషయం కాదనిగూడా అనిపిస్తుంది.

"బ్రహ్మ రామదాసు"

కాలై నెలలో విడుదల చేయాలన్న సంల్యంతో దర్శక నిర్మాత వి. నాగయ్య "రామదాసు" చిత్ర నిర్మాణం చురుకుగా పోగుస్తున్నారు. ఇప్పటికి రోల్లుడి రీకు



పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, నీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోసు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పువ్వును పేరున్నూ, నీవు వ్రాయులేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన లేదీల గాయకు 12 మాసములలో పు నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, శీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగును. నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశీయగమము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖ్యము, సంతానము విధిని తేసములు, లాటరీ, అకస్మాద్యవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవాదీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రగహము లేవయినా పున్నయోడల కాంతిచేయ విధానంకూడా తెలుపుదు చేయడమును. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియోడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించిచూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt Devputt Shasiri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

స్వీస్ వాచీల ప్రదర్శనం

బాసెల్ నగరం (స్విట్జర్లాండ్)లో మున్ను ఏప్రిల్ 27 నుండి పదిరోజులపాటు, స్విస్ పారిశ్రామిక ప్రదర్శనం జరిగింది. దేశకాలనుండి ఆ ప్రదర్శనం చూడవచ్చిన కొటిమందిని ఆకర్షించి ఆ ప్రదర్శనంలోని వాచీల విభాగం, కాలాన్ని కొలిచే కళ స్విట్జర్లాండ్ దేశీయులకు పెట్టింది. వారు "స్విస్ వాచీల్ రీసెర్చ్ వాచీ"ల ఉత్పత్తి దారులు ఈ ప్రదర్శనంలో ఏటా సరికొత్త మోస్తర్ వాచీలను, ఎంతో పనివాడితనంతో కాలాన్ని ఖచ్చితంగా కొలిచి చూపేవాటిని ఆసక్తికర ప్రదర్శనారు. ఎంతో చిన్నవి నున్నవి మైనది అయిన సమాప్తాధికవిభాగాలు కూర్చితేల్చిన ఈ వాచీలలో గాలి వర్తిడిక క్లి, వలుతురు, శీతోష్ణాలమాధులు మొదలైనవాటి ప్రభావంమీద తిరిగి గడియారాలు కూడా ఎన్నోరకాలవి ఉన్నాయి.

కార్వెక్ మొదలైనవి 80 సంవత్సరాలకు ఒకే ఒక సెకండుకు మించి తేడారానంత ఖచ్చితంగా తిరిగి వాచీల తయారీకి ఆధారంగా మొదట రూపొందిన గడియారాన్ని ఇక్కడి ప్రదర్శనలో ఉంచారు. ఇంకేగాక పెరిఫోను డయలంజున్న ఎలక్ట్రానిక్ బ్రాన్ సెటర్ గడియారాన్ని కూడా ప్రదర్శించారు. ఇది విపరీతంధక ప్రతిరూపము.

విదేశాలనుండి కొనుక్కోటానికి వచ్చినవారు చాలామంది కొత్తవాచీ డిజైనులపైనే దృష్టిని మరల్చారు. ఎక్కువగా వాణిజ్య కీ చుట్టుకొనే గుండ్రని వాచీలు చాలామందిని ఆకర్షించాయి. ఇవి పల్పుని "వేఫర్" తోడునల్లలో ఇమడ్చబడ్డాయి. పారిస్ లోని ప్రొత్తి ఫ్యాషన్ వర్గాలవారు విస్తారం "కొస్ట్యూమ్ జ్యాయలరీ వాచీ"లను అభినందించారు. పురుషులు ముఖ్యంగా క్యాలండరు వాచీలు, అలారపు చేతిగడియారాలను ఎన్నికచేసి మెచ్చుకున్నారు.

ఈ సందర్భం ప్రదర్శించిన గడియారాలలో అగ్రస్థానాన్ని పొందినవి:

పురుషులు ధరించే, చిన్న చేతి గడియారము. దీని డయలు మధ్య, ఒక చిన్న లెటరు బల్బు ఉంది దీనివల్ల రాత్రిపూట డయలు క్యాలండరంగా కనిపిస్తుంది ఇది ఒక చిన్న ఫ్లూవె లెటరుకూడా పయోగపడుతుంది. రెండవరకము అంధులకు అనువుగా తయారు చేసినది దాసంతులజే "కీ" చుట్టుకుంటుంది "త్రెయిల్" అంకెలు (తడిమి స్పర్శనల్ల తెలుసుకోవేరి) ఉన్నాయి మూడవది - "ఇగ్నిషన్ స్విచ్ త్రెయిల్" ఇది మిగతంతకాలం పార్క్ చేకారో తెలియజేస్తుంది ప్రొత్తి వస్తువులను చూడాలన్న అభిలాషగలవారికి, నీటిలో 800 అడుగుల లోతున ఒత్తిడికి క్లిని లెటరుకోగల వాచీలు, ప్రపంచంలో కల్లా ఎత్తయిన పర్వత శిఖరాలపై ఒత్తిడికి చెక్కు చెదరని వాచీలు, బ్రాఫ్ స్పండి, అంటార్కిటిక్ ల మధ్యల శీతోష్ణాలకు చెక్కు చెదరని వాచీలు, నీటిలో ఈజేటువ్వదు అనువుగా ఉండే గడియారాలు, వాటంతటవే కీ చుట్టుకునే గడియారాలు.



ఆభరణంలో పొదిగినవాచి: ఈ స్విస్ జ్యాయల్ రీసెర్చ్ వాచీలు అతి మున్నితమైనవి ఎంతమాత్రము బరువు లేకుండా - మీ కర్రంపైన ఎట్టి గుర్తులూ పడకుండా వీటిని మీరు ధరింపవచ్చు. తేడా మీరు ధరించే గుర్తులకు తగిలించుకోవచ్చు ఏప్రిల్ 27, మే 7 తేదీలమధ్య బాసెల్ స్విస్ వాచీల ప్రదర్శనంలో ఇవి ప్రదర్శింపబడ్డాయి వాచీలైన ఉండే "బంగారపు అల్లికముడి" మాటున కనిపించుతే కనిపించనే కనిపించదు ఈ వాచీ.

రాలు, చేతి అలారం గడియారాలు, రోల్ర్ టేరింగ్స్ కు బదులుగా జ్యాయల్స్ ఉపయోగింపబడి వాటంతటవే కీ చుట్టుకొనే గడియారాలు ఉన్నాయి ఇంకేగాక వాటంతటవే తప్పకుండా దిద్దుకోవగలసిన (పురుషులు ధరించేవి) వాచీలు చాలా ముఖ్యమైనవి. ★

తూర్తి అయ్యాయి. నాగయ్య, లింగమూర్తి, గోవిందరావు, ఎ.వి.సుబ్బారావు, రామన్న పంతులు, సి.ఎస్.ఆర్, రమణారెడ్డి, పేకటి, చదలవాడ, డా॥ శివరామకృష్ణయ్య, కన్నాంబ, మార్యకుమారి,

ఋష్యేంద్రవణి, మాస్టర్ వాగరాజ్ వటి, మున్నూరు రచన యధిష్ఠి; పర్యవేక్షణ సముద్రాల. సంగీతం ఓగిరాల రామచంద్రరావు; పర్యవేక్షణ నాగయ్య ఛాయాగ్రహణం ప్రసాద్. కళ అమృతయ్యన్. ★

* గతవారం పత్రిక 51 వ పుట దిగువ భాగాన అచ్చుపడిన చిత్రం వివరణ * సి.ఎం. త్రివేది నిర్మిస్తున్న "లక్ష్మీలో" చంద్రశేఖర్, వేదినందా.

★ విశ్వనాథుడు ★

(84-వ పేజీ తరువాయి)

దేవిని మరచిపోవామన్నా మరపురాకున్నా అందరినీ అటులు చాచడం అవివేకమని నిశ్చయించుకొని, కొంత కాలానికి విశ్వనాథుడు కాకితేత్రానికి చేరుకున్నాడు.

కాకిలో విశ్వనాథుడు ధనాన్ని ఒక ముస అవ్వకు యిచ్చి "అవ్వా! నాకు నా అన్న దిక్కులేదు. ఈడబ్బు తీసుకొని, నాకు వండి పెట్టు! కన్న కొడుకులా చూసుకో! నీకు నీవచేస్తూ నీవద్దనే ఉండిపోతాను" అని చెప్పాడు.

అవ్వకుగూడ ఎవరూ దిక్కు లేకపోవడం వల్ల అంగీకరించింది.

విశ్వనాథుడు నిత్యం గంగానదికి స్నానానికి వెళ్ళేవాడు. స్నానంచేసి తల్లిదండ్రులకు చేయవలసిన ఉత్తరక్రియలు పండ్రెండవ నమమొదలైనవనులు పూర్తి చేసుకొని, అవ్వగూటికి చేరుకొనేవాడు.

విశ్వనాథుడు కాకిచేరి చాలాకాలం కావసాంది. అతను తన మృత్యువుడియ ఎప్పుడు వస్తుందోనని లెక్కలుకట్టి చూసుకొనేవాడు. చివరకు ఆ దివం రానే వచ్చింది! ఆనాడే తన మృత్యువు అని గ్రహించాడు. తను చనిపోయినట్లు అవ్వకు గాని, యితరులకుగాని తెలియనివ్వకూడదనుకున్నాడు. అందుచేత నీకటితోనే లేచి, గంగాస్నానానికి బయలుదేరాడు. జన సంచారం లేనిచోటికి దూరంగా వెళ్లి అక్కడ గంగలో స్నానంచేశాడు. తిరిగి వస్తూ 'అవ్వవద్దకు వెళ్ళడమా' లేక ఏ అరణ్యప్రాంతానికో పోవడమా! అనుకుంటూ ఇసుకతిన్నె ఎక్కాడు! అంతే! అమాంతం వెనక్కి విరుచుకు పైనుంచి క్రిందికి దొర్లుకుంటూ పడిపోయాడు.

మూన్నాళ్ల వరకు విశ్వనాథుని జాడ అవ్వకు అంతు చిక్కలేదు. కాకితేత్ర మంత్ర గాలించింది! కాని లాభం లేక పోయింది. మూడవ నాటి ఉదయ తూర్పు మే సిద్ధుడొకడు గంగాస్నానానికి వచ్చాడు. అతను స్నానం చేసి తిరిగివెళ్ళేటప్పుడు సిద్ధుని పాదములకు నిశ్చళానుని మృతకేళివరం తగిలింది. సిద్ధు డాక్టర్యవడి చూశాడు. అతడలా కొంత తడవు యోచించి, కమండలంలోని నీరుతీసి మంత్రించి విశ్వనాథునిపై జల్లాడు: వెంటనే నిశ్చళానుడు నిద్ర మేల్కొన్నవాడిలా లేచి, ఎదుట నిల్చున్న సిద్ధునిచూసి చేతులు జోడించి "స్వామీ! మీరు తపశ్శక్తి సంపన్నులు కాబోల! నన్ను మృత్యువునుంచి

రక్షించారు. అద్భుతవంతుణ్ణి!" అన్నాడు.

సిద్ధుడు వచ్చి "నాయనా! ఇందులో నేనుచేసిన ఘనకార్యం ఏమిటేమి! నీవు అనుకుంటున్నట్లు నీవు మరణించలేదు. యోగసిద్ధి పొందావు. పూర్వజన్మ కుక్కకు లకు తప్ప అన్యలకు అది లభ్యంకాదు. నీవు సమాధి అవ్వలేవుండగా, నేను మేల్కొలిపాను. నేను రావట్లయితే నీవు అలా కృషించి నాశనమయ్యేవాడివి! ఇక నీకేమి భయంలేదు. మేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించుకొని మహావ్యక్తివి కావలె!" అంటూ దీనించి సిద్ధుడు వెలిపోయాడు.

విశ్వనాథుడు తన్నుగా అవ్వ వద్దకు వచ్చాడు. అవ్వ ఆశ్చర్యంతో "ఎక్కడికల్లావు?" అంటూ ప్రశ్నించింది.

విశ్వనాథుడు అవ్వకు ఏవో కుంటిసాకులు చెప్పి "అవ్వా! మా దేశం విడిచి వచ్చి చాలాకాలమయింది! నేనువెలిపోతాను. నా డబ్బుతో సుఖంగా బ్రతుకు!" అన్నాడు. అతను వెలిపోవడానికి అవ్వ మొదట అంగీకరించలేదు. కాని చివరకు కన్నీళ్ళతో విశ్వనాథుని ప్రయాణానికి అంగీకరించింది.

విశ్వనాథుడు కాకినుంచి కుంభకోణం బయలుదేరాడు. దారిమధ్యలో ఒక సత్రంలో బసచేశాడు. అక్కడున్న కావలివాండ్రు కోకాన్ని తెచ్చి విశ్వనాథునికి చూపించి "అరం, సందర్భం, వివరించి చెప్పగలరా!" అంటూ ప్రశ్నించారు.

విశ్వనాథు డాక్టోకాన్ని చూసాడు! పాతసంగతులన్నీ అతనికి జాపకం వచ్చాయి! "తనకే ఏభయమా లేదు! మహా మంత్రికూడతన సేంచేయలేదు. తను పూర్ణాయుష్షుడు! ఇదంతా రాజరాకుమారి ఏర్పాటు చేసివుంటుంది!" అనుకున్నాడు.

"అరం, సందర్భంకూడ వివరించి చెప్పగలరా!" అన్నాడు, వెంటనే భటులు పట్టి తెప్పించి, అందులో, విశ్వనాథుని కూర్చోపెట్టి విజయనగరానికి బయలుదేరాడు. ఈ వార్త ముందుగానే ఒక భటుడు వచ్చి, ఇందుమతీదేవికి తెలియబరిచాడు.

వెంటనే ఆమె, తండ్రి వద్దకు వెళ్లి "నాన్నా! నా మానవ్రతం పూర్తి అయింది! ఇప్పుడు కాకినుంచి ఒక మహానుభావుడు వస్తున్నాడు. అతను ఉండటానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేయించండి!" అంటూ చెప్పింది.

కొన్ని దినాలకు విశ్వనాథుడు విజయనగరం చేరుకున్నాడు. అతను, మధిచి బరిష్ఠంగా వున్నాడు. గడ్డంకూడ సేంచాడు. అతన్ని చూసి అంతా, నమస్కరించే వారు. ఇందుమతీదేవి విశ్వనాథుని దిక్షగా

చూసింది. 'అవును! అతనే!' అనుకుని సంకృతి పడింది.

మరునాడు సభకు, విశ్వనాథుని తీసుకు వెళ్ళారు! విశ్వనాథుడు పవిత్రంగా జలాన్ని సభికులకు పోయడానికి, కమండలం పుచ్చుకొని లేచాడు.

"మీ భార్యనైన నాకు, ఆకమండలాన్ని పట్టుకొనే భాగ్యం కలుగజేయండి!... రోక్షతే శ్రమపడలేదు" అంటూ ఇందుమతీదేవి సభలోనికి వచ్చింది. అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. మహారాజు ఉగ్రుడయ్యాడు!

అప్పుడు ఇందుమతీదేవి గంభీరంగా "మహారాజా! ఇతనే నాభర్త!... ఇతన్నే అగ్ని సాక్షిగా వివాహమాచాను! కావలినే ఇందులోగల మోసాన్ని. మంత్రి గారిని ప్రశ్నిస్తే చెప్పగలరా!" అన్నది.

అన్ని విషయాలు విభులంగా సభికులకు వినిపించింది. విశ్వనాథుడు కూడ తన వృత్తాంతం యావత్తు వివరించిచెప్పాడు.

మంత్రిని ప్రశ్నించగా 'నిజమేనన్నట్లు' తన మోసకృత్త్యాన్ని ఒప్పుకున్నాడు.

"మంత్రిని కొరతే చేయించండి!" అన్నాడు మహారాజు.

దానికి విశ్వనాథుడు అడుపడాడు!

"మంత్రిగారిని తుమించండి! అతను నన్నొకసారి చంపుకుండా కావలసినంత ధన మిచ్చి కాకి సేపించారు! దానికి నేనేంతో కృతజ్ఞుణ్ణి! అతన్ని వదిలి పెట్టండి!" అన్నాడు.

అతరువాత మహారాజు విశ్వనాథుడికి పట్టాభిషేకం చేసి తన విక్రాంతి తీసుకున్నాడు. విశ్వనాథుడు కుంభకోణం మనుషులను పంపించి తన తల్లితండ్రులను రప్పించుకున్నాడు.

కుంభకోణాన్ని పాలించే రాజ రాజ్య ప్రభుడయ్యాడుకదా!... అతను విజయనగర సామ్రాజ్యానికి సామంతరాజు. అందువల్ల విశ్వనాథుడు ఆ రాజును పిలిచి తిరిగి అతనిరాజ్యం అతనికి యిచ్చి "మీకు ఆనాడు, జ్యోతిషం చెప్పిన మరనాటికే నేనే! నాలుగుసంవత్సరముల ఆనంతరం మీ రాజ్యం మీకువస్తుంది అని చెప్పాను! గుర్తుదా! మీ రాజ్యాన్ని మీరు ఏలకొండి. మీరు, కప్పంకట్టనవసరంలేదు." అని చెప్పాడు.

ఆ రాజు ఎంతో సంతోషించి, నన్ను బహుమానాలు కానుకగా యిచ్చి, రాజభక్తిని ప్రకటించాడు.

విశ్వనాథుడు ఇందుమతీదేవి కలకాలం రాజ్యపాలనచేశాడు!...

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ ను వాడే ఆమె వెంట కనపడుటకు అతను గర్వపడతాడు

అద్భుతమే పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మీ చర్మ
మీకు రక్షణనిచ్చి, మీ ముఖముమీది చిన్న చిన్న
బాహులును, కళంకములను కనపడకుండా చేయి మీ
తొడలు అద్భుతమే ముందు దీనిని రాచుకుంటే
తొడలు గంటల తరబడి అంటుకొని ఉంటుంది!



ఉచిత పుస్తకము

Loveher with Pond's అనే సౌందర్య
మను గురించిన మా యింగ్లీషు పుస్తకము
కావాలని యీ ఎడ్రెసుకు వ్రాయండి: పి.సి.
బాక్స్ నెం. 1812, బొంబాయి 6